

تەنەكە

پۇمان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسیاژ: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولێر

یه‌شار که‌مال

ته‌نه‌که

پۆمان

شوکور مسته‌فا

له‌ تورکییه‌وه‌ کردوویه‌تی به‌کوردی

ناوی کتیب: تهنهکه - رۆمان
نووسینی: یه شار که مال
وهرگیپانی له تورکییه وه: شوکور مستهفا
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۹۶۲
دهرهینانی هونهریی ناوهوه: ئاراس نه کرهم
بهرگ: مه ریهم موته قییان
چاپی دووهم، ههولیر - ۲۰۱۰
له بهرپوهه رایهتی گشتیی کتیبخانه گشتییهکان له ههولیر ژماره ۱۷۷ ی
سالی ۲۰۱۰ ی دراوهتی

سئ مانگ بوو قهزا بئ قاي مقام بوو. ره سوول هفهنی، کاتیی ته حریرات به بریکاری. ئەو له جیی قای مقام بوو. ئەویش سه رت گرتبا و بنت گرتبا پیریکیی بئ دهسه لات و به زهمانه ساز بوو. له سئ به ری خوی ده پرینگایه وه. هیچ کارئ به م کابرایه رانه ده به را.

مانگی گولانیش هات و ئیجازه وه رگرتنی چه لتووک چاندن دهستی پی کرد. خه لکه که له جه نگی نه خسه کیشانی کشتوکال و به کردانی زهویوزار و شه ر و هه رای ئاو و ئاودیری و کرین و فرۆتن و دهسبری و دادۆشین و تیکه وتن و ته فره خواردندا بوون. ره سوول هفهنی بریکاری قای مقامیش ده یگوت:

«من لووت له کاری چه لتووکه وه ناژهنم. ئەگه ر زانیومه والی له کارم دهخا لووتی تیوه ناژهنم و ناژهنم» و له مه زیاتر چیی تری نه ده گوت.

ره سوول هفهنیه ک. ره سوول هفهنی ئەو هه موو سالان و سه رده مانه که قهت دهستی له م جه ره کاروباره وه رنه ددها، چما نه یده زانی چییان له بن دایه؟ قهت له گه ل چه لتووک چیندا. له گه ل ئەم بئ نامووسانه دا جگی هه لده دا، قهت له گه ل ئەم داوینته رانه دا له سه ر په تی یاری پی ده کرا؟ چما نه یده زانی ئەم چه ند سه له له سه ر چه لتووک چیی به سه ر هاتبوو؟ ئەگه ر ئیجازه ی به ئوقچی ئوغلی بدایه زهویوزاره که ی کن گوندی سازلی ده ره ی بکر دایه به چه لتووک، نه ک ئیجازه، مۆرکی به بی بریاری لیژنه ی چه لتووک بکر دایه، ده ی توانی بیست هه زار لیره ی به رتیل وه چه نگ که وتایه. ده ی توانی بۆ ئاویش هینده ی وه رگرتایه. به لام ئەوه ندی بۆی لوبا و کرابا، پیی له ته خته ی چرووک نه دنا و هینده ی له دهستی هاتبا دریغیی نه ده کرد. زۆر چاک ده ی زانی کار له گه ل چه لتووک چیندا وه ک ئەوه وابوو که له گه ل سه گاندا له جه والیکدا به وه پیه وه.

هممو له لايي مورتهزا ئاغاي قهره داغ ئوغلو له لايي. به لاي وا قهت نه بووه و نابيته وه. دهيووسيتكي وا بوو له هەر كونيكه وه رهسوولفه فنهني ديتبا، دهیگوت: «ئیی ئیره سوولفه فنهني ئیره سوولفه فنهني، بیستمانه وه، به لاي دوا پیرایمان بیسته وه، ئیجازه کانت مؤزنه کردوه. چۆن دهی ئیره سوولفه فنهني؟ ئیمه له گه ل باوکتدا دهسته برا بووین. ئی ئیره سوولفه فنهني، بیستومه دهی به بریکاری قایمقام. ئیتر هەر به جاری دهی به ئاغای ئاغایان. به لاي ئه مرۆ بیستمانه وه ئیره سوولفه فنهني.»

ره سوولفه فنهنيش له پیش مورتهزا ئاغادا ملی لار ده کردوه و دهسته ونه زهر راده وهستا و چۆن بۆ هه موو که سی و له هه موو شوینتی و هه موو وهختی، بۆ ئه ویش له ته هی دلایه وه پی ده که نی و ده یگوت: «چ پکهین. ئاغام. به ساییی سه ری ئیوه وه،» و شه پقه که ی به ریزه وه بۆ داده گرت و تی ده پیری.

«ئیی ئیره سوولفه فنهني، تۆ چاکه ی وات لی ناوه شیتته وه؟ دۆستیکي گیانی به گیانی نیت. ئه ی هەر ئه مه نییه پیاو له پهل و پۆ ده خا ئیره سوولفه فنهني؟»
 ره سوولفه فنهنيش که له دواوه ئه م قسانه ی به رگوئی ده که وت سه ره له نوئی به ریزه وه شه پقه که ی بۆ داده گرتته وه و ده یگوت:

«به ساییی سه ری ئیوه وه جه نابی ئاغام.» و ده رۆیشت. ها ئه مرۆ ها سه به ی مانگی گولانه. لیژنه ی چه لتوووک کۆری له سه ر کۆر ده به ست. به لام ئیجازه ی زه وییه کی لی نه ده بووه وه. پزیشکی له رزوتی قهرکردنیش به لایه ک بوو له گوین ره سوولفه فنهني. ئه ویش خۆی له قهره ی ئیمزا و میمزا نه ده دا و زۆر ده ترسا.

هه رچی چه لتوووکچینیش بوون شه و و رۆژ به ده ور به ری ره سوولفه فنهیدا ده خولانه وه و کلکه سووتیان له پیش ده کرد. ره سوولفه فنهنيش که بیگوتایه نا خواش له قسه ی خۆی په ژیوانی نه ده کردوه.

ده یگوت: «مه کهن. پیاوی چاپن مه کهن،» ملی لار ده کردوه و فرمیسکی درشت درشتی له چاودا قه تیس ده ما. «ده پارایه وه و ده یگوت «مه که پیاوی چابه جه نابی ئاغام مه که. ئیوه ئاغایه کی گه وره و گرانب. چتان له ره سوولئیکی

وهكو من دوهوئ؟ سهري بگري و بنى بگري بهه مووى سال و نيوپكم ماوه بو
تهقاويتى. گوناھ و وهبالى مال و مندالم مهخه نهستوى خوتان. بهو كاروهم
مهگلين.»

رؤزيكيان چهآتووكچينهكان هيندهيان دهور و خول دا و هيندهى تى
وروكان رهسوولفهنى، نهو كابرا ژير و لهسه رهخويه له پيستی خوئى دهرچوو
و پر بهدنيا قيژاندى، گوتى:

«ئىستيحفا دهكم، جارِس و وهرهز بووم، گهوادينه. ئىستيحفا دهكم.
بهجاري جارستان كردم.»

زورى نهخاياند ئىستيحفانامهكهى بهدور و دويژى نووس. پينج روپه پرى
تهواوى له چاپ دا. نهوى ئىستيحفانامهكهى بخويندايه وه جهرگ و ههناوى
لهتويهت دهبوو. ههرچيهكى له مهوداى نهو مانگه بريكاريبه بهسهرهاتبوو و چ
دهردى سهرييهكى كيشابوو هه مووى يهكه بهيهكه نووسيبوو. بهرهكهت دا
ههندي له كاربهدهستان و سهركردهى ژهندارم تى كهوتن، ئىستيحفانامهكهيان
له دست رافراندا، چاپوو كهس نهخيوتندهوه.

رهسوولفهنى چاوى قووچاند. بهوپه پرى جيديه تهوه ئىستيحفانامهكهى له
پيش چاوى كاربهدهستان و سهرهك ژهندارم دراند. پارچه كاغهزهكانى
ههريهكه هيندهى لهته نيسكى لى كردن و لهسه ميرهكهى وهك تهپۆلكه
لهسهريهك ههچنين. نهجا بهدهستى راي مالىيه نيو لهپى راستى و
هاويشتييه ناو سهبهتهى ژير ميرهكهيهوه.

لهپر ئىستيحفاكهى، قبوولكردى ئىستيحفاكهى، رهزيل و سهفيل كهوتن و
بو پينج و پوول سووك و ريسوايونى و بيكارى، وهك ههوره تريشقه به بهر
چاويا چهخماخهيان دا. خهه و پهژاره داى گرت. بهرچاوى رهش و تاريك،
قهيرى گيژبوو و لهسه توقي سهه خولايهوه. له پاشان بو شاييهك وهك ژهر
له ناو ههناويا پهپكهى خوارد. رهسوولفه نييان جاريكى جارياسايى بو
كو بوونه وهى ليژنه بانگ نهكرد. دهترسا، پيى وابوو، لهوئى فلهلكه تيكى گهورهى

چاوهنۆره، دهستی بۆ هیچ کاغهزێ که له لیژنهکهوه هاتبا، نهدهبرد. ههرچیی دههاته کن لهبهری دهکرووزایهوه و دهیگوت:

«کهی بئی ئەم قایمقامه تەشریف بێنی و رزگارم بئی. تا ئەم چەلتوو کچێتانه تەختیان بەخت نەکردووم بارسووک و سەرسەلامەت رزگارم بوایه.»
دهیانگوت: «ئێستیحفا بکه رهسوولەفەنی. لەم بریکارییه ئێستیحفا بکه، با ماوهیه کیش سەرەک ژاندارم بریکار بئی.»

هممیشه ملی لار دهکردهوه و دهیگوت: «نایکهم. وهزیفهیه و له پاشملهم دهلین: تۆ سهی سهی ئەم رهسوولەفەنییه که ساسه بریکارییهکی قایمقامیتی پی به پێوهنه برا، خو له ئەرک دزینهوه و ههلاتن له من دهووشیتهوه؟ من کارامهیهکی سی سالی دهولتم.»

کیرد گهیشته هیسکان، ئەم بارودۆخه وا رۆیشتبا نه چهلتوو ک دهچیندرا، و نه هیچ. له دژ رهسوولەفەنی بروسکه لهسەر بروسکه لی درا، بۆ ئەنقەرە، بۆ ئەدنه، بۆ ئەم لا، بۆ ئەم لا. بهرتیلخۆزی، بئی ناموسی، بئی کاری، له ههموو بابەتیکیان بۆ تی چاند. جارێ دهیاننوسی، ژنهکه سۆزانی و داوینتهیه، جارێ دهیانگوت کچهکهی بهپاره دهفرۆشی، جارێ دهیانگوت شهو و پوژ خهریکی ئارهق ههلقوراندنه و له ژووری قایمقام پي به دنیا دهنه پینتی و عهربه دهکا. ئەم ههموو بروسکانه لهو دهقیقه و سهعاتهوهی لی دهران سههله بهر وهک فاتیحا له بهرده کران و دهخویندرانهوه. کارگیری پۆسته و تهلگراف پێش ئەوهی له تهلی بدایه نمونهیهکی له بهر بروسکه کان دهگرتهوه، له پێش خوێ دای دهن. ههر کهسی هاتبا بۆی دهخویندهوه. بهلام برووسکه کان، نه له ئەنقەرە و نه له ئەنه دۆلهوه هیچ سهروسۆراختیکیان نهبوو. دیاریوو کاربه دهستانی ئهوی به جارێ وههز بووبوون. ههر له دوورهوه گوئیان له دههۆل بوو.

رهسوولەفەنی ههركه له دایه ره وهدهرده کهوت له هیچ لایهک لای نهدهدا، ری و راست دهگه راپهوه مائی. سی سالی خشت بوو ئەم کابرایه ئاوابوو. شان و شهپتلیک داکه وتوو و رهنگ و روو سیسه له و چرچه له. له تاو خه م و خهفته

پیلووی چاوی لیک هه‌لنه‌ده‌برین پروانیتته ده‌وروبه‌ری خوئی بزانی دنیا چ باسه. کوتومت هه‌ر ده‌تگوت ماستی مه‌ییوه، وه‌ک بت وابوو.

گه‌رما له‌گه‌ل مانگی گولاندا ده‌ست پی ده‌کا. هه‌ر که گولیکی زه‌رد و سوور و ئال و موور و وه‌نه‌وشه‌یی و سپی له‌ ده‌شت و ده‌ر و زوورگ و هه‌له‌ت سه‌ر هه‌لده‌دن و سوئسن و هه‌لاله‌ و به‌ییوون بۆنیان خووش ده‌بی، دنیا که‌سک و سه‌وز هه‌لده‌گه‌ری و سه‌رتاپا له‌ ته‌روبری ده‌نیشی و پاک و خاوین ده‌شووریتته‌وه و چریسکه چریسک ده‌چریسکیتته‌وه و گه‌رمای چوقورئوا باروبنه ده‌خا و ده‌وار هه‌لده‌دا.

مائی ره‌سووله‌فه‌نی له‌ ناو سه‌ساریکی به‌رزه دیواردا بوو. باخچه‌که‌یان پینچ دار کالپتۆزی گه‌ل ره‌نگ تاریکی تیدا بوو. له‌ ده‌رکه‌ی حه‌وشه‌وه تا به‌ر مائی مؤزاییک و کاشی بوو. ده‌ر و دیوار به‌ره‌نگی په‌میی ره‌نگ کرابوو. سه‌ر ده‌رکه، رووه‌و باشوور، کۆته‌له‌ ئه‌سپیکی پيدا چه‌قیندرا بوو. کۆته‌له‌که کوه‌که و سه‌له‌که‌سییر و ریفنه و قوژاخه دارکاژیکی زۆری پیوه هه‌لواسرابوو. په‌نجه‌ره‌کان وه‌ک چوری شیر سپی، دادرابوونه‌وه.

ده‌رکه‌ی حه‌وشه‌ قاوه‌یی بوو. ته‌ماشای هه‌ر گۆشه‌یه‌کت ده‌کرد ناله ئه‌سپیکی پيدا داکوترا بوو. ره‌سووله‌فه‌نی ده‌ستی بۆ ده‌رکوتی ده‌رکه ده‌برد و نه‌ده‌برد ده‌رکه ده‌کرایه‌وه.

ره‌سووله‌فه‌نی به‌بزه هه‌ره نازداره‌که‌ی، به‌بزه ساواپانه‌که‌ی ده‌یگوت:

«رۆژباش خانم.»

خانمیش وه‌ک ره‌سووله‌فه‌نی چکۆله، هه‌ر هینده‌ی تۆزۆ بوو. سه‌ره‌پۆشیکی تا بلتی سپیی به‌سه‌ریدا ده‌دا. چاوی تا بلتی گه‌وره و درشت بوون. هه‌میشه تارماییه‌کی خه‌مناکیان به‌سه‌روه‌وه بوو. له‌ سه‌روه‌وه دوو دانای پیشه‌وه‌ی زۆر گه‌وره بوون. ده‌که‌وتنه سه‌ر لیوی به‌لام وه‌نه‌بی دزیو و ناشیرینی کردین. به‌پیتچه‌وانه، لی بووبوون به‌نه‌خش و هینده‌ی تریان شوخ و به‌ده‌و کردبوون. ئه‌م دانه قولینگه‌بیانه به‌هه‌رکه‌سپیکی تره‌وه بووایه‌ن، چ پیاو چ ژن، هینده‌ی

نارهزا و دزیو دهکردن پیاو نهیو پیرایه سهیری بکا .

خانمیش له لایهکی دهرکهوه دهووستا و بهوپه پری ریز و میهره بانیهوه دهیگوت: «بهخیر بیتیهوه رهسوولهفهنی.»

ئهوجا بهکاوهخۆ هیدی هیدی، ههنگاوێک دوور له دووی میردهکهی دهویشته و بهرهو ژوور دهچوون. رهسوولهفهنی له ژیر بالکۆنه شینهکهدا دهووستا و له پیرهوهکه پیلایوی دادهکهند و لهسهه ئهسکه میلێک دادهنیشته و ههردوو قاچی درێژ دهکرد. خانمیش ههردوو پیتی سهعاتی دهشیتلا و دهشتن.

لهم ماوهیهدا ئهجا کچهکهیان دههاته خوارێ. نۆزده سالانه بوو. برۆ رهش، چاو رهش، جل و بهرگی هههه مۆده و باوی لهبهردهکرد. تا دست بگری که لهگهت، ههه دهتگوت نهمامه چناره:

«بهخیر بیتیهوه باوه گیان.»

رهسوولهفهنی سههه ههلههه پیری و بوی دهگرژایهوه.

هیشته دهستی یۆ دهرکوت نهبردبوو دهرکه کرایهوه. چاوی ژنهکهی بهدی نهکرد. سپیتیههکی خهیا لای به بهرچاویا دههات و دهچوو. گوئی له «بهخیر بیتیهوه»ی ژنهکهشی نهبوو. بهره ژوور چوو، نه له پیرهوهکه وهستا و نه پیلایوهکانی داکهند. ری و راست بهسهه رکهوت. بهبیحالی خۆی هاویشته سهه تهختهکه. رهنگی بهجاری په پیریوو. وهک زهردی دووکه له جگهه دهچوو، بگره زهردریش. دم و چاوی هیندهی دیکه چرچ و لۆچ بووبوو. لۆچی نیوچاوانی وهک دهمه سیکارد. تیژ تیژ ههلههه قیوون. بزهی وهک بهسهه لئیوهوه تاسابی وابوو.

خانم بهپهشوییهوه:

«چ بووه؟ چیت لئ قهوماوه؟ رهسوولهفهنی چ بوو؟» رهسوولهفهنی چاوی قووچاندبوو، سههه بهدیواره بهگه چ سپیکاری کراوهکهوه نابوو.

«چ بوو؟»

بههتواشوییهکهوه لئی له بهریهک ههلههه. ئهجا سههه سپیههکهی له

دیوارهکه جوئ کردهوه.

«بۆ قهزایهکی دیکهه م پادهگویتزن. برووسکهیهکی زۆریان له دژ لئ داوم.
به لئ خانم.»

«بنوو، بنوو. مالیان به قورگیرئ، مالیان به قوربگیرئ، بنوو.»
کچه له فیکهه خۆی گهیشته. ههروهک له ویتیش نه بئ، خۆی له هه موو شتئ
نه بان کرد.

دایکی په پیتا په پیتا له خۆی ده دا:

«بنوو، مالیان به قوربگیرئ، بنوو. چمان لئ کردبوون؟ چه ندمان له دست
هات چاکه مان له گه لدا کردن. بنوو.»

په سوولفه نه نی سه ری هه ره به دیواره که وه بوو، دهم و چاوی وهک مه رمه پ،
ساردوسر، بئ جوولئه، ئه وهی په سوولفه نه نی دهناسی، دیتبای سهت سویند و
قورئانی ده خوارد ئه م پیاوه په سوولفه نه نی نییه و نه بووه. چۆن ئه مه ئه و پیاوه
دهم و چاوی ساواپانه به گالته وگه پ و قسه خۆشه یه؟ قهت ناشئ و نه بووه.

«بنوو. کویراییتان دایئ. چیمان لئ کردبوون؟ بنوو.»

په سوولفه نه نی وهک له خه ویکئ قوول خه به ری بئته وه سه ری هه لئیری، رۆژ
ئاوا بووبوو:

«خانم بۆ هیچ خه فهت ناخۆم، ته نیا بۆ ئه وه خه فهت ده خۆم که سا لیکم
به خشتئ له ماله که ی خۆمدا به سه رنه برد. ئا بۆ ئه وه خه فهت ده خۆم، خانم.
به لئ بۆ ئه وه خه فت ده خۆم. کر به خانم کر به. خوا که ریمه.»

خانم گوئی:

«بنوو، بنوو. شتی وا چۆن ده بی؟»

چاوی چاوی هه رییه که بووبوو به کانیا ویک.

په سوولفه نه نی بۆ سه به ینی له مال نه هاته دهر، بۆ دوو سه به ی نه هاته دهر.
پازده رۆژ بوو، په سوولفه نه نی هه موو رۆژیکئ خوا به م باس و خواس و خه به ره

ناخۆشانه وه دهگه راپه وه مالى. دنيای تيك دهشپواند. رۆژ له دواى رۆژيش
خه بهرى ناخۆش هيندهى ديكه زيتر دهبوون. رۆژ له پاش رۆژ «بنوو، بنوو»
خانم دهبوو بهقيژه و زريكه «بنوو بنوو، ههى گاويرينه. هۆ داسنينه. هۆ بى
ئايين و ئاكارينه. هۆ خوينمژينه. بنوو.»

خانم. بهم رۆژگارى خوايه دهستيكي لهسه ر دلى و دهستيكي بهكۆلۆمى
دهركه وه بوو، بهترس و لهرزه وه چاوه رپى ميتردهكهى دهكرد. ههركه له دهروه
تريهى پىي كى بهاتايه خورپه له داييه وه دههات و دهنكوت ئاخۆ ديسان
خه بهرى چ مالى پيرانيهكى ترى بهرگوى كهوتيه وه.

ئهم زهوييهى ده سال لهمه وه بهر كرپبوو. چهند سال بوو هيندهيان ئهم مال و
ئهو مال كرديبوو، ئهوهندهيان له خانووى دارووخاو و تهپيو و پر له مۆرانه و
تهخته كالىس و شيدار و بهشۆرهدكاتدا مابوونه وه تهقى له جهرگى كرديبوون و
ئاراميان له بهر برابوو.

يه كه م سال هيج. بۆ سالى دووهم بهردى بۆ هينا. له ناوهندي جى
خانوه كهى خري كرده وه. ستيه م سال چينكو. پينجه م سال دهست بهشوووه و
ديواري ههوشه كرا. شه شه م سال سهرى گيرا.

رېك سالى دهيم به په مه يى گه چمال كرا. ره سوول هه نى گواستيه وه
خانووى تازه. له هى وهكو خۆى نوخسه بى. زۆر بهختيار و دلسۆز بوون. ميتر
و ژن چهند ههوتوو و مانگ له باس و خواسى خانوه بوور بهولاره شه مه يان له
هيجى تر نه كرد. له باره ي پهنجه ره بى چهند رۆژ قسه يان كرد. له كوئى دانانى
كولدانى دهبوو به مه سه له يه كى گه وه و گران. به لى له م ژيانه دا، كه ئاو بوو و
ئاو به سه ر دهچوو. ئه وه ي كرا كرا و ئه وه ي رووى دا رووى دا. خوا كرى
ره سوول هه نى بوو به بريكارى قايمقام. له هه وه ل رۆژه كاننيا هه ر ئه وه بوو له
خۆشيبان سه رى بهر گومه زى ئاسمان نه ده كه وت. به لام له رۆژه وه ي
چه لئووكى نه حله تى په يدا بوو بوو. ماله كه بوو بوو به يه ك پارچه پرسه و به هى.
ئيش و كار رووى له دژواري ده كرد. گيروگرفت تهنگى به خاوهن كار
هه لچنبوو. ئاغاي چه لئووكچين كه تا ئيستا په روايان به ره سوول هه نى

نهبوو. ئيتىر زۆر بەپەرەواوه. وهك گەري و تيبان ئالا بى و خو ليقتوتار كىردنى دژوار بى و ايان لهبارەوه قسه دەكرد. هەركە زانییان برووسكە و تەلگراف سوودی نهبوو و هیچی بەهیچ نەكرد ئەنجا لىی بەگەف و هەرەشه كەوتن.

پاش نیوهروانى رەسوولەفەنى بەرەو مالى دەگەراییهوه. تەق لووتى بوو بەلووتى مورتەزا ئاغاوه. چاوى پەرببووه تۆقى سەرى. پيشى لى گرت، گوتى:

«ئیرەسوولەفەنى. ئیرەسوولەفەنى. ئەو سەرۆت و سامانەى بەخاكەوهم وەرکردووە خوینی سەت سەگى وەكو تۆ دینی. دە ئەم ئیمزا گواوییهت بەكاغەزەكانەوه نى ئیتىر بەسە، نابى؟ خو لهبەر چاوى كالى تۆ سەرۆتەى خوّم بەدەم باوه نادەم. ئیرەسوولەفەنى، زۆر چاك ئەوه بزانه، كە گوللەیهك بەپەنجا قرۆشه.»

رەسوولەفەنى هەركە ناوى پەنجا قرۆشى بیست قەدەرئى له شوینەكەى خویدا وهك فرۆكە خولایهوه. ویستی بزەى بیتى، بزەى نەهاتى، شلەزا. ئەنجا مورتەزا ئاغا پىلى گرت:

«بەپەنجا قرۆشه.»

رەسوولەفەنى كەمى بەخویدا هاتەوه:

«ئەوه بەراستتانه جەنابى ئاغا؟ بەراستتانه؟ باشە من چیم لى کردووی؟»

ئاغا توورە بوو:

«لەمە زیاتر چ دەكەى بەزید؟ مائەكەمت بەسەردا پروخاندم.»

رەسوولەفەنى كەمى زیتەر بەخویدا هاتەوه. دۆخى جارانی بە بەر هاتەوه و بزەى هاتى. بەوپەرى پیزهوه شەپقەكەى لەسەر داگرت و سلاوى له ئاغا كرد:

«بەسەر چاوان جەنابى ئاغا. له سالى سەرى جەنابتانەوه هەموو شتى، جەنابى ئاغا.»

مورتەزا ئاغای زۆر چاك دەناسى. دەیزانى گەلەیهك پیاوی كوشتبوو و چۆنیش ئەم تاوانبارییانەى دەیزەبەدەرخۆنە كىردبوو. دەیزانى چۆنى تەلە بۆ ئەفسەرى ژاندارم، شوكرى بەگ نابوووه و بەچ جورىكى كوشتبوو.

وشه‌ی «په‌نجا قرۆش» له مێشکیدا وهک گولله ده‌خولایه‌وه. وه‌کو مردوو گه‌یشه‌ ماڵ. ئیدی هه‌ر له‌و ساوه‌ شه‌وانه‌ ده‌رگا کۆلۆم له‌سه‌ر کۆلۆم ده‌درا. په‌نچه‌ره‌کانی پرکرد له‌ تووره‌که‌ لم. ته‌نانه‌ت دووکه‌ لکێشه‌کانیشی به‌تووره‌که‌ لم ئاخنی. ده‌ترسا بۆمبای تۆ باوین. تا خوا رۆژی ده‌کرده‌وه‌ خه‌و نه‌ده‌چوووه‌ چاوی. پیتی وابوو ها ئیستا ها تۆزیکێ تر به‌سه‌ریدا ده‌دن. له‌ هێسک و پێست پتر هێجی دیکه‌ی به‌ به‌روه‌ نه‌ما. به‌لام خه‌به‌ریکی خۆشی پتی گه‌یشت، دلێ فینک کرده‌وه. که‌ زه‌رفه‌که‌ی هه‌لپچری وشه‌ و پیت له‌به‌ر چاوی به‌ناو شه‌پۆلی خۆره‌تاودا دایانه‌ شه‌قه‌ی باڵ. جاریکێ خۆینده‌وه‌، دوو جاری خۆینده‌وه‌، سێ جاری خۆینده‌وه‌، دیسان خۆیندیوه‌. به‌م دیوا هه‌لی گێرایه‌وه‌ به‌و دیوا هه‌لی گێرایه‌وه‌ هه‌مدیسان خۆیندیوه‌. له‌ پاشان چوو بۆ کنه‌عمووری نفوس بۆ ئه‌ویشی خۆینده‌وه‌.

نامه‌که‌ی جوان و زه‌ریف نووشتانده‌وه‌ و هاویشتی به‌رکی. هێشتا ده‌وامی دایه‌ره‌ به‌سه‌رنه‌چوو بوو. به‌فرکان چوووه‌ بۆ ماڵی. سێ ساڵ بوو، بۆ یه‌که‌م جار ئه‌مه‌ی به‌خۆیه‌وه‌ ده‌بینی. هێشتا ده‌وام ماڵی و ره‌سووله‌فنه‌ی له‌ ده‌ری بی. قه‌ت ناشی، نه‌بووه‌ و نه‌بیس‌تره‌وه‌. خه‌لکی شار ره‌سووله‌فنه‌نییان به‌م هه‌له‌داوان و ته‌پ و کوته‌ دیتبا، واقیان وێده‌ما. له‌و هه‌موو سالانه‌دا هه‌ر به‌و هه‌نگاوانه‌ و به‌سه‌ر ئه‌و پلێکانانه‌دا ده‌هات و ده‌چوو و وه‌ک جاران ساڵوی له‌م و له‌و ده‌کرد. له‌م سێ ساله‌دا هه‌موو رۆژی شوین پێکانی خۆی چه‌ندین جار به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه‌. ئه‌م جاره‌، ره‌نگه‌ له‌م سێ ساله‌دا ئه‌مه‌ یه‌ک، بێ ده‌رکه‌کووتان ده‌رکه‌ی بۆ نه‌کرا بێته‌وه‌. سێ جارانی له‌ ده‌رکه‌ دا.

ده‌نگیکێ دێدۆنگ له‌ ژووره‌وه‌ پرسی:

«کێیه‌ ئه‌وه‌؟»

ره‌سووله‌فنه‌ی پرینگایه‌وه‌. گوتی:

«خۆمانین.»

خانم قاچ و قولی لێک ئالان. به‌هه‌له‌داوان هات:

«پهنا بهخوا. پهنا بهخوا.»

هرکه دهرکه‌ی کرده‌وه و چاوی به‌میرده‌که‌ی کهوت دلی داخوړپا. ره‌سوول‌فه‌نی هر به‌بزه ساوایانه‌که‌ی بزه‌ی هاتّی و ره‌ق راوه‌ستا. په‌نا به‌خوا، خانم دیسان له‌لایه‌کی دهرکه‌وه وه‌ستا. ره‌سوول‌فه‌نیش وه‌ک جاری جاران به‌بزه‌وه به‌برده‌میدا تّی په‌پی. له‌ریزه‌وه‌که پیل‌اوه‌کانی دا‌که‌ند. هردوو پی‌ی بو‌نیو ته‌شته‌ ناوه‌که دریژ‌کرد، ژنه‌که‌ی هات‌ده‌ستی به‌پی شی‌لانی کرد و پاک و خاوینی شوشتن. له‌میژ‌بوو پی و پلی می‌رده‌که‌ی نه‌شی‌لابوو.

نه‌جا گوتی:

«خانم. بزانه چ‌رووی داوه؟»

نامه‌که‌ی به‌کاوه‌خو له‌به‌رکی دهرینا. سووک سووک کردییه‌وه و خویندییه‌وه.

«زور شوکور خوایه، دهبوا نه‌مرؤژ‌هش ببینین؟ زور شوکور به‌به‌شت خوایه.»

له‌پاشان ره‌سوول‌فه‌نی وه‌ک گورانی بلّی. له‌به‌ر خوایه‌وه له‌سه‌ریه‌ک له‌سه‌ریه‌ک ناوی قایم‌قامی دوویات ده‌کرده‌وه:

«فیکره‌ت ئیرماقلی، فیکره‌ت ئیرماقلی، تازه له‌خویندن بووه‌ته‌وه. نه‌مه‌یه‌که‌م جاریه‌تی. فیکره‌ت ئیرماقلی، فیکره‌ت به‌گ. هیشتا لاه، فیکره‌ت ئیرماقلی، فیکره‌ت به‌گ.»

مورتهزا ئاغا خۆی کاروباری مائیی به پیتوهدهبرد. خانووئیکی هه ره جوانی شارهکه هی رحمهته درییژی چهلتووکچین بوو. رحمهته درییژ پار خانووکهکی کرد. هیشتا له دروستکردنی نه بووبوووه، بوو بهداستانی سه زاران. که لیشی بووه به لیشاو سهبرکهری له گوندانهوه بق هات. لهم خانوو پیتوه خانوویهکی تر نه بوو بهقایمقامی لایوشی. ئه مه مهسه لهی مردن و ژبانه.

کاری مائ پۆشته کردنهوه و پرفه رش و رایه خکردنی، کهمال تاشانی دهسته بهر بوو. کهمال تاشان لایک بوو له فیرگهی کشتوکالی خویندبوو. چه ند سالی مووچه خۆر بوو. له پاشان وازی هینا بوو. دوو سال بوو خه ریکی چهلتووکچینی بوو و قازانجی زۆری لی وهچهنگ دهکهوت. هه ره پۆشته و په رداخی شارهکه بوو. دهیزانی چۆن قسان دهکا و ناویهناو وشه و رستی گران گران و قه به و قه لهوی بهگه ل قسان دهخست و تیی دهنجاندن. لهم کاردا لیزان و پسپۆر بوو.

قایمقام سه لت و بیوه پیاو بوو، به لام خۆ هه ر ژنی دینا. بق کوئی دهچوو. کهواتا تهخته کهی ده بی دوو کهسی بی. بالیف و پشتی و دۆشهک له په ری روت و په تی. مافوورهکانی نابئ ته ور یز بن. ده بی کاشانی ساخ بن. خۆلاسه خانوویه کهیان به جۆری راخست و رازندهوه، هه ره مه پرسه. ته نانهت نیگار و دیمه نی دیوار رازندهوه شیان له بییر نه کرد. ده پازده نیگاری جوان به دیوارهوه بوون. پیاو که ته ماشای دهکردن ده می ئاوی ده کرد. ئیکجار ئه وهیان، که دیواری قامیشه لانیک بوو، له سه ره قامیشه کانهوه خۆر له ئاوابووندا بوو، زه رده په ی بوو، گۆلاو سوور دهچوونهوه. ژاژ و قامیش دهتگوت بهدم باوه ده بزونهوه. هیند جوان و زیندوو نیگار کی شرابوون به دهست

بتگرتبان هەلت کەندبان. پۆل پۆل قورینگی بەسەرەوه بوون.

«راتان خست؟ ھەموو شتێ جیبەجی کران؟»

«جیبەجی کران ئاغا.»

مورتەزا ئاغا. مستەفا پاتر پاتر لەگەڵ پینج شەش ئاغای چەلتوو کچیندا سەردانیکی خانوو کە بیان کرد. جا بەراستی خانوو کە جوان بوو. جوانیش راخرا بوو و رازاندرابوو. مورتەزا ئاغا لێوہ ئەستورەکانی لستەنەوہ. گوتی:

«لە قایمقامیشم دێ و شیایوی کۆری خۆمە.»

ئەوی لاو بێ چاوەروانی ھەموو شتێکی خراپ بێ لەم شارە و لە ناکاو خۆی لە خانوو یەکی وەک بەھەشتدا ببینیتەوہ، ئیشی کۆکە. مورتەزا ئاغا ئەوہی خۆی لێکی دابوووہ ھەر بەو جۆرە پیتشبینی دەکرد. بەئەزمون بۆی ساغ بوو بووہوہ، کە لاوێکی وا، ھەر کەسێ بێ، زیرەکیی دەوێ و لە کاری بێتێ و بیکا بەماشە دەستی. ماشە ی ھەرە جوانی ئەم دنیا یە لەم کارگێرە لاوانە پێک دێن. وێزای ئەوہی، کە خەبەر بە قایمقام کرانی فیکرەت ئیرماقی بەدە رۆژ پێش ھاتنی بەقەزا گەیشتبوو، بەلام ھەموو سەرەودەرێکی سەروسۆراخ کرابوو و ورد و درشتی لە بارەوہ کۆ کرابووہوہ. لە کوێ لە دایک بووہ، باوک و دایکی کێن و لە بەرە ی کێن، باری داراییی لە چ رادەھە کدایە. لە فێرگە چۆن بووہ و چۆنی خۆیندووہ، ھەلۆھدای دوا ی کچانە، مێبازە یان نا، ئارەقخۆرە، چەند دەخواتەوہ، خووی بەچییەوہ گرتووہ؟ ھەموو شتێکیان لەبارەوہ دەزانی. تەنانت وینە یە کیشیان دەست کەوتبوو. دەساودەس دەکرا و بەر نەدەکەوت.

قەزا بۆ خۆی چوار دە ئۆتۆمبیلی تێدا بوو. لە قەزا و ناوچە نزیکە کەنەوہش ھی دیکە یان ھینا. دوو ئۆتۆبیسش ھەبوون. ئۆتۆبیلی و ئۆتۆبیسەکان سەرتاپا بەئاللا و الّا و گول رازاندرانەوہ. دوو دەھۆل و زورنایان ھینا. تەیار و لەسەر یی. دەبوو قایمقام لە ئیستگە ی جەیحان لە لایەن دەستە یە کەوہ

پیشوازی لى كرايه و بهرو قهزايان بهينايه .

چ رۆژئ، چ سهعاتئ، چ دهقيقهئ تهشريفئ دهينا . ههموويان دهزانى بههيت و هووت و تهنهته و سهسههوه رۆژئكى ههينى سهعات پئنج بهرئ كهوتن . ئۆتۆبيلهكان، ئاغا جل و بهرگ پۆشتهوپهرداخه چهلتوو كچينهكان و كاربهدهستان سواريان بوون . ئۆتۆبيسهكانيش ههزهكار و دهمرووتى هوراكيشيان تيدا سواركردبوو . لهوانى پر بهدنيا «با بژئ . با بژئ» يان دهگوت . دههۆلژهن و زورنائهنگيويش لهسهرى سهروهئى ئۆتۆبيسهكانهوه پهياپهئ له دههۆل و زورنايان دهدا . به ههراوزهنايهك له شار دهرچوون سهك ساحبئى خۆئى نهدهناسييهوه .

ئۆتۆبيلهكان لهبهر ئيستگهئ جهحاندا ريكوپئك بهريزهوه وهستان . ئهوهئ پئشى پئشهويان، كه بهئالا و والا و گول رازاندرابوهوه كازهرئكى دوا مۆدئل بوو .

لهناكاو ئهوشهمندهفهره ئيكسپرئسهئ قايمقامئ تيدا بوو خۆئى كرد بهئيستگهدا . كهمال تاشان لهسهرئى بوو . خۆئى بؤ ناو شهمندهفهركه ههئدا . دوو زهلامئ تروش له دوايهوه خويان ههئدا . وئنهكهئ قايمقامئ بهدهستهوه بوو . له دهرجه دوودا لاوئكى قژخاوى ديت . ههه سانسائئ قژهكهئ بهسهه ههنييه و سهروچاو و برؤيدا بهردهبووهوه . دهم و چاو درئژوو كهيهكى برؤرهش بوو . چاوى قاوهييهكى ئامال زهرد بوو . لئوى تهنك و بارئك ، دهتگوت خهته و بهدانسقه كئشراوه . لاوهكه مرخئش مرخئش خهريك بوو جانتاكانئ لهسهروهه . له بن سهبهته و خورجئن و ههگبهئ بهسهريهكدا پهستاوتراوهوه دهرديتان . پانتۆلهكهئ چرچ و لؤچ بووبوو . دهم و چاوى . كراسه سپييهكهئ لهبهر دووكهئى شهمندهفهه بووبوو بهيهك پارچه تهنئ و هيس . كهمال تاشان سهيرئكى وئنهكهئى كرد ، سهيرئكى كورهئى كرد . ناسييهوه خۆيهئى . لئى نزيك بووهوه :

«گهورهه . زهحههت مهكئشن . گهورهه . زهحههت مهكئشن . با پياوهكان دا يانگرن .»

كوره پەشۇكا . بەپەلەپەل:

«خۆم دايان دەگرم، كاكە. خۆم خۆم دايان دەگرم.»

«ئەستەغفىرەللا. ئەستەغفىرەللا گەورەم، با پياوھەكان دايانگرن.»

دەستى درېژ كرد:

«من خەلكى قەزام، كەمال تاشانم، گەورەم، بەپىرى جەنابتانەوۋە ھاتووين،

گەورەم.»

كوره حەپەسا:

«بەپىرى جەنابتانەوۋە گەورەم.»

پياوھەكان لە جانتا نەوين و بەكۆليان دادان.

«موشەرەف بووين گەورەم. بەندە فىكرەت ئىرماقلىم. سوپاستان دەكەم.

زەحمەت مەكىشن. سوپاس، زۆر زۆر سوپاس.»

«كەمال تاشان لە ئەشرفان، كشتوكالچى.»

«موشەرەف بووين ئەفەندەم. ئەم زەحمەتە چىيە.»

سامى لى نىشتىبوو. ھەستى بەترس دەكرد. زۆريان لەمەر شارۇكەكانى ئەنەدۆل بۇ گىرپابوونەوۋە. چىي دەربارە بىستىبوون؟ چەند خانوو و بەرەپەكى قور لەو رەقەنانە. ھەر يەكە پىشتى بەتەلانىكەوۋە داوۋە. تىنوۋ و پەرىشان بەزىستان لە ژىر بەفرۋ بەستەلەكدا و بەھاوین لەناو تۇز و خۇلدا، تاك و تەنيا. ھەموو رۆژى مل لەبەر مىلى ئاغا و دز و پىگر نان. زەلامى سىمىل بابىر سىمىل بابىر و دەمانچە بەلاتەنىشتەوۋە. سەررەق و تىرۇ. ھەرچى ئەشرفىشن ھىند بەئاووتايان بۇ پەسن دابوون لە گىرپانەوۋە نايە، كەمال تاشان، لە ئەشرفانە، كشتوكالچىيە، دەم و چاۋى بەروالەت متمانە و دلىيايى لى دەبارى. قژە قاوھىيەكەى پى و چىر و مەوچ مەوچ، لۇچى دەم و چاۋى كرژ كرژ. پىست لووس و پووس و مىشت و مال و پەرداخ كراو وەك قەلایى كراو. كوت و مت نەزھەتى ھاوپى. لەگەل كەمال تاشاندا دەتگوت سىۋىكن و دوو لەت كراون، خۇ جارى پىكەنىنەكەى ئەوۋە ھەر كوت و مت لە ھى نەزھەت دەچوو. نەزھەت

هەمیشە ھەوای تانگۆیەک بەسەر لێویبەو بوو. کەمال تاشان لەمەى کەم بوو. ھەرکە ھاتە بەر واگۆنەکە ھێندەى دیکە پەشۆکا. ھێندەى دلێ پێ تەنگ بێ، ھورووژا. کەمى وەستا، سەیرتیکى ئەو مرۆفانەى کرد، کە بۆ پێشوازی لێکردنى لە ریزیکدا بەریزەو وەستا بوون. پێنج سەت زەلامى تەمەن لاو. وەک سەرباز ریزیان بەستبوو. روو و واگۆنەکانیان دەروانى. فرمیسک بەچاویا ھاتە خوارى. بەو بوايە ھەر لە شوپنەکەى خۆیدا. لەسەر پلیکانەى واگۆنەکە دانیشتبايە و زۆرە زۆر بیدايە کولى گریانى. بەکەف و کولیکەو. سەرى گێژیوو. وەک سەرخۆش بەملاولادا ھات.

کەمال تاشان:

«فەرموو گەرەم. فەرموو. فەرموو گەرەم.»

«خەلکى ئەم ئەنەدۆلە چەند میوانپەرەرن. چەند ڕەسەنن. چەند قارەمانن. چەند ھەزار و دەستکورتن. چەند ئازا و بویرن. ئەم خەلکە پیرۆزەى ئەنەدۆل. خزمەتکردنى ئەمانە چەند شەرەفیکی گەرەبیە. وەک ئەوان لە ناو گەور و پشتیراندا لەگەڵ ئازەلدا نووستن. وەک ئەوان خواردن، وەک ئەوان مێشوو لە بتخوا، وەک ئەوان، خزمەتکردنیان چەند شەرەفیکی گەرەبیە.

کەمال تاشان بەریز تەقدیمی دەکردن.

«کاک مورتەزا قەرەداغ ئوغلى لە ئەشرفان، کشتوکالچییە.»

«کاک مستەفا ئۆقچى ئوغلى، لە ئەشرفان، کشتوکالچییە.»

«محەمەد دالکەسان، لە ئەشرفان، کشتوکالچییە.» ئەویش بەمنەتبارییەو تەماشای ناو چاوی دەکردن و دەلەرزى و بەھەموو گورپیکىو دەستی دەگوشین و دەگوت:

«موشەرەف بووین ئەفەندەم. زۆر زۆر شەرەفتان پێ بەخشین. زۆر زۆر ئەفەندەم موشەرەف بووین.» «گەرەم. مستەفا باتر باتر کشتوکالچییە. لە ئەشرفانە.» موشەرەف بووین.

«ئەمن چەلیکەمیر، لە ئەشرفان، لە گەرەکانمان. کاک ئەشەرەف. کاک

ئەشرەفى دەليخۇروز. لە جووتگىرە گەرەكئامانە.»

قايمىقام ھەر يەككە دەستى پىشسوازىكەرانى لە مېردمنداڭ و دەمرووت. لە لاوى خويىن گەرم. دەستى يەككە بەيەكەيانى گوشين. ھەر بەو خۆشەويستىيە ھەر بەو پەرۆش و تاسەيەو دەستى ھەموويانى گوشين. دەستى ھەموو كەسى. تەنانەت دەستى چاوشە دەھۆلكوت و زورناژەنەكانىشى. ھەر بەو تاسە و پەرۆشەو دەستى گوشى و ھەر بەو دەنگە گەرم و گورپەو گوتى:

«موشە پەرف بووين ئەفەندەم.»

قايمىقام لە پىشەو دەپۇيشت. ھەر ساناساتى قىزى بەسەر ھەنيەيدا بەر دەبوو ھەو و ئەويش بەپىشتا ھەلى دەدايەو ھەو بە دەم قىز بەپىشتا ھەدانەو ھەو لە ئىستگە دەرچوو و قەرەبالغىيەكە بەدوايەو ھەو. گەيشتە لاى ئۆتۆمبىلەكان. قەرەبالغىيەكە خەلكى ئىستگەشى تىكەل بووبوون و دوو ھىندە. سى ھىندەى خۆى زىتەر بووبوون:

كەمال تاشان و مورتەزا ئاغا و ئۆچى ئۆغلو ئىك ھەلەنگوتن و شىپىزە بوون و تاويان دا دەركەى ئۆتۆمبىلە بەگول رازاوەكەيان بەنەو ھەو، مورتەزا ئاغا بەو بەژن و بالا درىژەيەو بەدوو قەد خۆى نوشتان دەو ھەو. دەركەى كىردەو ھەو، گوتى: «فەرموو قوربان، قايمىقامەفەنىي خۆمان، قايمىقامە زۆر خۆشەويستەكەمان.» «ئەستەغفىرەللا. قوربان ئەستەغفىرەللا.» بەدواى سواربوونى قايمىقامدا خەلكەكەش ھەموو سواربوون. دەمرووت و ھەرزەكار. لاو و گەنج، ھوراكىش، چاوش خۆيان لە ئۆتۆمبىل و ئۆتۆبىس پەستاوت. ئىستگە لەبەر ھەراى «با بىزى. با بىزى» ھەر وەخت بوو ژىر و زورر بى. ھەر بىزى قايمىقام، با بىزى، با بىزى، با بىزى.»

قافلە بەرپى كەوت. ئۆتۆمبىلە بەگول رازاوەكە لە پىشەو ھەو ئەوانى دىكەش بەپىي ئىحتىبار لە پاشەو ھەو. مورتەزا ئاغاى قەرداغ ئۆغلو لە لاى راستەو ھەو قايمىقام و كەمال تاشان لە لاى چەپىيەو ھەو دانىشتبوون نىو سەعاتىكيان رىگە برىبوو و قايمىقام بەخۆدا ھاتەو ھەو. بەبىزەو سەيرىكى لاى راستى و سەيرىكى

لاي چه پي كړد. به سهر هه لته كاندنې قژه خاوه دريژه كه ي به پشستا هه لدايه وه.
گوتی:

ليتم مه گرن نيكجار زور حالم په شپوه. زور زور، جاري شله زام، زمانم گوی
نه كړد. نه نه دؤليان به دؤزه خ تې گه يان دبووين كه چي نه م مروخانه هه كامپيان
دهگري دهلي برا و باوكمه. جاري خو ئه شراف؟ نه وه هه به درنده و ريگر و
نه شقيام ده زانين. ئيستا نه وانه ي ئه شراف ي نه نه دؤليان پي ده لين نا نه م
گه و رانه؟ توخوا نا نه مانه ن؟»

كه مال تاشان به پي كه نينه وه «به لي ئيمه ين ئه شراف گه و رهم.»

«قه د بروا ناكم نه مانه. نه م مروخانه پياو خوي له پيناويدا به خت بكا
هيشتا هه كه مه. نه كه هه خرمه تيان، خوشيان قه زاوه گير ده كا.» «به ته نگ
نه نه دؤله وه نه هاتون گه و رهم. به ته نگيوه نايه ن، ولاتي نه م مروقه نازيزانه له ناو
دواكه و ته يي و پيس و چه په لي دا ده گه و زي.»

قايمقام:

«پيش نه وه ي بيم له باره ي قه زاكه و هم زور كو لي و ته وه. گوايه پره له
ده ستر ديژ و زوربا. بيستوومه زوربا ي واي تيدان نه فه نم هه به كه بيست سي
ريگري له و كه ژانه هه ن. ده لين تا ئيستا ش ولات به ده ستiane وه زه لاله تيه تي.
له هه مووم كو لي و ته وه نه مانه م هه موو ره چا و كړد نه و جا هاتم.»

مورته زا ناغا تي هه لچوو: «هه ن نه فه نم. ده ست ديژ و زوربا ي فره
بينامووس هه ن. چون نين به ري و لالا نه و خاوه ن ريگرانه. نه و بينامووسانه
هه موو هه ن و ماون. خوچه جنوكه ي بينامووس ماوه. وه لي ناغاي هه له چه
ماوه. گو موشلو ئو غلو ماوه. هه رچي خوا حه زي پي نه كا ده ي كه ن. هه ر
هه ليان بؤ هه لكه وي سهر له نو ي، نه ك بيست سي ريگر، بگره ده توانن سه ت
ريگريش به چيا خه ن. نه دي چون قايمقام نه فه نيم. قايمقامه لاره كه م به ره كه ت
دا نه و كافرانه بؤ ناو شار نايه ن. هه ميشه له و گوندا نه ن، گونده كانيان پيس
كردوه.

قايماق:

«تې دەكۆشېن، خەبات دەكەين، لە گژ ھەموويان را دەچېن، بەگژ گشت خراپكاريە كياندا دەچېن. دەلېن ئەم قەزايە لەرز و تېي زۆرە گوايە سالی ھەزاران كەس بە لەرزو تېي دەمرن. مندالی لى نازى. ئەفەنم نامەيەكم پى گەيشت.»

مورتهزا ئاغا بە ھەراسانبيەو ھەلى داى:

«ئەو ھەمالە كوېر و ھەستا پالەوان نووسيويانە ناحەزمانن.»

كەمال تاشان بۆ ئەو ھى ئەم بەبېپەروا قسە كەردنەى مورتهزا ئاغا بشارتتەو ھەلچوو:

«ھەيە گەرەم، مردن ھەيە، پلەى ژيان و گوزەران كە زۆر نزم و نەويە. ئەگەر دەزانی چۆن دەژين ئەوسا دەلېي ئەو چۆن بەكۆمەل نامرن و ماون. ژيانيان لە واز بەدەرە، موعجيزەيە، خانووەكانيان لەسەر زلكاو و بەژاژ و قاميش دروست كراون. ئاويان لە ژېر ھەلدەقولى. لەگەل ئاژەلاندا دەحەوېنەو. ساواری بى چەورى دەخۆن گەرەم. ساوار و نانى پرووت. لە بەھاردا گيا و گۆتال دەخۆن. دەبىكۆلېن و دەيخۆن. خواردنى ھەرە چاكيان دۆى ترشاو.»

موعجيزەيەكە بۆ خۆى ژيانيان.

قايماق بەچاوى پر لە خەم و پەژارەو ھاوړى بەلای كەمال تاشاندا داپەو.

«كەواتا ئاوا كاك كەمال؟»

«دەبېين گەرەم، جا بزانه كزە لە جگەرتانەو نايى، دەبېين.»

«ھەموو لە تاو لەرز و تى ھا؟»

مورتهزا ئاغا سلەمبيەو، دەمارى كرزبوون، خۆى بەخۆى:

«قەقەزى ئەو ھەمالە كوېرەى نەحلەتى. ھى ئەو خەلېلى داناجى قەلەم

بەدەستە، ھى ئەو ھەستا پالەوانە ئالچاخەيە.»

كەمال تاشان:

«زۆريان پېتوھناوھ قايماق بەگ. نالېم لەرز و تى نىيە. ھەيە بەلام ئىجگار
واش نىيە. جاران زۆر بوو، بەلام ئىستا رووھ نەمانە. تا دى لە كزى دەدا.
يارمەتتى گوندنشىن دەدەين. فىرى خۆلى پاراستنيان دەكەين. بەكەلكيان
دەخوا، باشە، ئىستا چاترن.»

كاتىكى گەيشتنە ناو شار، خۆر لە زەردە بوو، بەسەدان پياو و ژن و مندال
لە دەرەھى شار، لەسەر پردەكە خىبوو بوونەوھ. كە ئۆتۆمبىلەكانيان بەنيواندا
تى پەرين ورتە لە كەسەوھ نەھات. قايماق شەپقەكەى لە پەنجەرەى
ئۆتۆمبىلەكەوھ دەرھىتابوو، يەكە يەكە سالاوى لە خەلكەكە دەكرد. ئەوانىش بە
سەرسورمانەوھ دەيانروانىيە ئۆتۆمبىلە سەرتاپا بەگول پاراۋەكە. ھەر دەتگوت
ئۆتۆمبىلى بووكە. قايماق ھىچى لەمە ھەلنەكراند.

بەسەر پردەكەدا پى و راست تى پەرين و چوونە ناو شارەوھ. بەلاى
دەستەچەپدا كۆلىتى چەپەر و تەيمانە قامىش بوون. بەلاى دەستە راستدا
خانوو و بەرەى زەلام زەلامى بى سەروبەر و ناقۆلا و دەر و ديوار سىپى
ئەشرفان بەرزبوو بوونەوھ. بەبازارىكى شۆسە رووخاو و پر چال و قۆرتدا
بەرەو لاى يانەى شار بوونەوھ. لە يانە لە پىشدا شەربەتى ھەنگوين پىشكىش
كرا. بۆ خۆ رەپىش خستەن ھەزار دالەورە و كلكە سووتى بەپوولى.

«وا سەرەخت ھات و بەسەر دەچى. ھىشتا ئىجازەى يەك شوين
و ەرنەگىراوھ. بۆ خاترى خوا ئاگادار بن، ئەم قايماقەش خووى خراپ نەبى و
لېيان بەركا نەچى، كەشفە، تەرەماشە، ھەر رۆژە پەلپ و بيانوويەكمان پى
دەگرن. بۆ خاترى خوا ئاگادار بن؟»

چونكە ھەر لە ئىستگەوھ دەرچوون. لەگەل مورتەزا ئاгада پىكەوھ بوون.
خەلكەكە لە مورتەزا ئاغا ورووكابوون. لە خوو و رەوشتى قايماقەمیان
دەپرسى.

مورتەزا ئاغا بەجۆشەوھ:

«ئەم ۋەك رەسوولەفەئىي تەرەس. تازە خواپىداۋ نىيە، گوتى. ئاغا قەت نەمزانىبوو بەم جۆرەي. تۆ تاكە پىياۋى شارەكەي. نامەي خراپيان دەرەقەت پىم گەياندوۋە.»

لە جەمالە كوئىرى كۆمۆنىست بەۋلاۋە، لە ۋەستا پالەۋان بەۋلاۋە كى نامەم لە ھەق دهنووسى، دەلى ھەر دىتم رام گۆرى.» گوتى: «سارە ۋەرە ئىجازەكەت ۋەرگەرە.» گوتى: «من خراپە لەگەل بەندەي خوا ناكەم.» «قايمقام پىياۋىكى زۆر چاكە. چۆن چاك نەبى بابە. كابرا لە ئەستەمبۆل لە قادى كوى لەدايك بوۋە. لە شارى پادشايان پەرۋەردە بوۋە. پىياۋىكى زۆر تەۋاۋە. بەلىۋ دەخورى. ئەۋ ئازا بى بابىبىلەي چاۋم بخوا. بزانه مورتەزا ئاغات چۆن لە پرىكا بكا بەدەۋلەمەند، بە لۆرت. ئەۋەي تا ئىستا پىشتى بەمورتەزا ئاغا بەستى قەتى زيان كردوۋە؟ ھا، بلى زىانى كردوۋە؟ من ببىلەي چاۋمى دەرخوارد دەدم. قايمقام. بەراستى پىاۋە، ئەسلزادە، رەسەن، كەمايسى لى دەۋەشئەۋە؟»

زىافەتتىكى سەت كەسى لە لۆقنتەكەي نافرئۇغلۇ بەرادان درابوو. چوون بۆ ئەۋى، خورايەۋە، ديسان كەمال تاشان لە لاي راستىيەۋە ۋ مورتەزا ئاغا لە لاي چەپپىيەۋە بوو.

لاي سەروۋى مېزەكەي تۆفېق عەلى بەگ دانىشتىبوو. لە ئاغا چەلتووكچىنەكانى ئىستايە. كۆنە حقوق ناسە، ھەر جار ناچارى، لە دەقىقەيەكە سەد بادە لە بادە دەدرا ۋ چەند ھەي چىپ ھەي چىپ لەسەر شەرەفى قايمقام، لەسەر شەرەفى قەزا سەۋزە بەختيار ۋ خوشگوزەران ۋ شىرىنەكە دەگوترا.

تۆفېق عەلى بەگ خۆي نەگرت، بەرزە پى ھەستايە سەر كورسىيەكەي. ۋتارىكى بەجۆشى فەرموو. بەدوور ۋ درىژى لە بارەي خەباتى مىللى، لەمەر خەباتى خۆي ۋ ھارپىكانى، لەمەر دوژمن راۋنان ۋ لە ۋلات ۋ دەدەرنانىان، لەمەر پزگارکردنى نىشتمانى پىرۆز، لە بارەي پارک ۋ باخچە دروستکردنى كە كاتى خۆي سەرۆكى شارەۋانى بوو، لە بارەي ئەۋەۋە، كە چۆن شارەكە بەپىۋەبەرايەتتى بەرەي تازەۋە پى خىر ۋ بىرتەر ۋ خوشتر دەبى قەسى دەكرد.

ئەنجا ھاتە سەر باسى قايمقام، گوتى قەزاکە زۆر بەختەوەر و بەیەغبالە. چونکە تووشى فەرمانبەرى وا لاو و وریا و دریاو و ئازا و بویر و نیشتمانپەرورەرى پیروژ بوو. پاش ئەوہى لە وتار بووہو بەھەردوو دەست سالوی لە قايمقام کرد و ھیندەى نەمابوو بکەوئى. لەسەر کورسییەکە ھاتەخوار.

قايمقام بەناچارى دەبوو وەلامى توفیق عەلى بەگ بداتەوہ. شارۆکەى چاقیرکەیفە، گوتى لە سۆنگەى ئەوہى کە بۆ خزمەتى ئەم شارۆکەى، ئەم شارۆکە جوانە، بۆ خزمەتى ئەم مرۆفانە، ئەم مرۆخوین گەرمانەى ئەم شارۆکە دامەزراوہ زۆر شاد و خوشتحالم و ھەرچیم لە دەست بى و لە خۆم راببینم دەیکەم و درىغى ناکەم و تا خوین بەشادەمارمدا بگەرئى خزمەت دەکەم. ئەم شارۆکە زەلکاوہ، ئەم کانگا لەرزوتایە لە دەرد و چارەپەشى رزگار دەکەم، رەگ و ریشەى لەرزوتا لەبن دینم. دوا رۆژیکى بەختەوہرانەى بۆ دابین و فەرہام دەکەم. قايمقام بەجاری پشووی سواربوویو و زۆر بەجۆش قسەى دەکرد. ھەرۋەھا ئەوہشى لەبیر نەچو لەبارەى ھەستى براىەتییەکی ھەتاهەتاییى نىوان خۆى و مرۆخوین گەرمەکانى شارۆکەکە بدوئى. ئینجا دانیشتەوہ.

ئەو قسەى دەکرد. مورتەزا ئاغای نیوہ سەرخۆش ھەر جار ناچارئى تى ھەلدەچو. دەیگوت:

«بیبیلەى چاوہکانم بخۆ قايمقامەکەم. رۆنى چاوہکانم بخۆ کورہ شیرینەکەم.»

لە زىافەتەکە بوونەوہ. قايمقام سەرى دەخولایەوہ. رینگەوبانى تۆزایى. ئۆتۆمبیلی بەگول رازاوہ، کورہ حقووقییەکە، ئەوى دیکەیان، کە کۆئىجى کشتوکالیى خویندبوو، ئەشرەفى ئەوروپا دیدە، پيشواز و بەپیرەوہچوونى گەرم و گیانى بەگیانى، سەرى دەخولایەوہ. بەدەم رینگەوہ ئەسپیندارى بەرز بەرزى بەرچاو کەوتبوو، تۆزایى، نەرمین باسى ئەسپیندارەکانى بۆ دەکرد. بەدەم ئەو رینگەوہ. کە لە دۆلمە باخچەوہ بۆ بیشیکتاش دەچى. بەدریژایی

رېڼگا قسهی بۆ دهکرد. لهپاش نیوهرۆوه تا ئیواره بهو رېڼگایه‌دا، که له ههر دوو لاره داری گه‌وره گه‌وره سه‌ریان ویک هاتبووه‌وه و دایان پۆشیبوو، ده‌هاتن و ده‌چوون. نه‌رمین باسی ئه‌سپینداره به‌رز و تو‌زاوی و بی‌کسه‌س و خه‌مگینه‌کانی هه‌رده‌ی ئه‌نه‌دۆلی ده‌کرد. ده‌ریا شینه‌ تیر رهنگه‌که‌ی به‌رده‌م دۆلمه‌باخچه هه‌ندێ جار به‌رگی ته‌م و مژ ده‌پۆشی، که‌ف و کولی ده‌ریا له‌ ناو ته‌م و مژدا، شه‌پۆلی تا که‌ناران دێ و ده‌گه‌ریته‌وه. هۆوه دووبه‌یه‌کی ترنجیه‌ی، له‌ منت نه‌که‌وی کاکی کاپتان. گیانی شیرینم کاپتانه ته‌مه‌ل. درشت و زه‌لام ده‌ستی ده‌ست نییه، له‌ خۆیدا غاراو، کرژ هه‌لاتووه. رېڼگا سه‌یبه‌ره‌که‌ی نیوان دۆلمه‌باخچه و بېشیکتاش، له‌ ناو گه‌لادا نووقم بووه. رېڼگا پر کۆتره‌که، تاکسی به‌بریق و باقی پیدا ده‌پوا. کۆتری سه‌ر په‌لک و گه‌لا زېرینه‌کان ده‌دنه‌ شه‌قه‌ی بال. یه‌کیکیان تیدابوو سپی وه‌ک چوری شیر، له‌ سه‌ره‌ رېڼگا نه‌دنیشته‌وه. به‌سه‌ر رېڼگه‌که‌وه په‌روازی ده‌کرد. هه‌ر پێچکه تاکسی بوو نوومی ناو گه‌لا چناری زېرین ده‌بوو. نیوان دۆلمه‌باخچه و بېشیکتاش قیرتاوه، چنار به‌رز و بلند، ته‌ر و بری و ژبانیان لێ ده‌چکی.

گه‌لا ریزانه، په‌یکه‌ره‌که‌ی باربارۆس له‌ بېشیکتاش چه‌ند جوانه، له‌وه‌ند قه‌مه‌ی رووتیان به‌ده‌سته‌وه. شینایی شینایی بېه‌ی. شه‌پۆلی شیت و ئیوه. گه‌لای زه‌ردی چنار، بۆنی قیرتاو. هۆوه مالێکه، چه‌ند پاک و خاوتنه، چه‌رچه‌ف بۆن و به‌رامه‌ی خاوتنیان لێ دێ. ئوسکودار، دایکی سه‌رپۆش سپی، چاوی گه‌ش و گه‌وره گه‌وره په‌نجه سپیه‌ی درێژه‌کانی به‌ناو قژیدا ده‌گه‌رین. ختووکه‌ی دێ. شله‌تینکی پالوته، خۆشه‌ویستییه‌کی پالوته. چه‌رچه‌ف‌ه‌کانی وه‌ک بئیشتی سپی. بۆن و به‌رامه‌ی سابوونیکیان لێ دێ وه‌ک میسک و عه‌بیر. دار هه‌نجیره‌کانی ئوسکودار سه‌یبه‌ریکی تیر و گرانیان هه‌یه. مزگه‌وته‌که‌ی سینان، له‌ ته‌ماشاکردنیان تیر ناخۆی. له‌ هه‌وشه‌که‌ی ساپین و خه‌تخه‌نینه ده‌کرێ.

بۆن و به‌رامه‌ی سابوون، وه‌ک میسک.

قایمقام به‌جۆشی هه‌ره‌تی بیست و چوار سالییه‌وه تا سه‌به‌نی بییری

کردهوه، خوی نهچووه چاو. بیری له حوسنی بهگی دهفتهردار، باوکی نهرمین دهکردهوه. بهکه م تیریزی رۆژ له په نجه رهکانه وه دهچووه ژوروی، دهیگوت، «کورم فیکرت» حوسنی بهگ چی گوت؟ سمیله دریژه کرژه که ی با دها و چی دهگوت؟ دهیگوت، «کورم»، «خۆت خۆت به، به پرا لهت فریو مه خۆ، مرۆ دووروون».

خۆی به خۆی گوت، «گوئ مه دهیی»، ماوهیه کی دریژ له جیگا که یدا مایه وه و ئه م دیو و ئه و دیوی کرد. که واتا وایه. که واتا ئه وانیه پیمان ده لاین ئه شراف، که واتا ده بی ئینسانه کان له پیتشدا ببینی، بیانناسی. ئینجا له پاشان بریار بدهی، ئه وساکه راسته. به کاوه خۆ له ناو جیگا ههستا. قهیرئ ته ماشای تابلۆکانی کرد به دیواری ژوره که وه. تابلۆی قامیشه لآن و زه لکاوان، بزهی هاتی. زهوقی شارۆکه یه که هه روا ده بی. ئه ی خۆ تابلۆکانی پیکاسۆ هه لئاواسن. مائیکی چهند جوان و خنجیلانه شه. بانئۆشی تیدایه، له چینی سوز، چووه ژیر دووشه که وه، له رزی هاتی.

خۆی له بهر کرد. که به ده رکه وت سه عات بۆ نۆ دهی ده ویست. ده رکه وان چاشتی سه به نیی بۆ له سه ر مێزه که ئاماده کردبوو. هه ر لاشی لی نه کرده وه. چاشتی سه به نیانی نه ده کرد.

هه تا وه که ی زۆر خۆش بوو. باخه زهیتوونه کانی خه نی کردبوو. زهیتوونی سه سوز، ری و راست چوو بۆ دایه ره، په سوولفه نی له بهر ده رکه به پیرییه وه هات. کابرا دوو قه مچ نووشتا بووه وه. که قایمقام به پلیکانه کاندایه سه رکه وت دانه وییه وه په لاماری دهستی دا، وهخت بوو دهستی ماچ کا، وازی هیئا. چهند لاییشه. پی سووکایه تی بوو. قایمقام ههستی به مه نه کرد. دها شه رمه زار ده بوو و دهستی ده کیشایه وه. چاره نۆر نه بوو.

«فرموو گه وره م، به خیر بین، فرموو ئه وه ژوره که تانه».

مۆبیله ی ژوره که بریتی بوو له مێزیکه ی مۆزانه خوارووی کون کون. تهختیکه ی چلکنی چهوری بریق دار. کورسییه کی دۆشه که شری تهل و زه مبه له که

هەلەزەقیو، سەلەمییه‌وه، دلی هەلشیوا، ریشانەوهی هاتی. بۆ خوۆشی که‌می
سەری دیتسا. برۆی ویک هیناییه‌وه:

«ئەمەیه ژووری قایمقام؟»

«ئەمەیه گەرەم.»

چوو دانیشت.

پەسوولەفەنی خۆی پێ نه‌گیرا، هات دەستەوسینە لەبەر دەمیدا پراوەستا.
گوئی:

«گەرەم زۆرتان منەتبارم. زۆر زۆرتان منەتبارم گەرەم.»

نەپرسی. لەوهتی له شه‌مەندەفەر دابەزیبوو زۆری لەم پێشواز و بەپیره‌وه
چوونه درۆ و پووکه‌شانه دیتبوو. ئەمەشی بەپێش‌سواز زانی. له سۆنگە‌ی
نەپرسی. هەر بزە‌ی هاتی. ئەو رۆژە تا ئیوارێ کاربەدەست و شیف و ئاغا و
ئەشراف و بژیشک و ئەوقات و کوێخا و گزیر و پیاوماقوولانی گوندان بۆ
دیدەنی قایمقام هاتن و بەخێراتنیاں کرد. دایەرە‌ی قایمقام سەر‌سام بووبوو.
حۆل بووبوو، دلخۆشییه، پەژارە‌یه، ئازارە.

هەستی به شتێ کرد. نەیدەزانی چییه. له فراوینیش و له شی‌پویشدا
ئەشراف بەرۆکیان بەرنەدا. تۆ بلی ئەمه تا سەر هەر‌وا بروا؟

بیری نەدە‌کرده‌وه. پێ و راست گەر‌ایه‌وه بۆ مال، لێ نووست، هەر زوو
خەوی لێ که‌وت.

بۆ سبە‌ینی بە‌سەری سووک و نەشئە‌وه بە‌خە‌بەر‌هات. قە‌یرێ بە‌ناو
ژوورە‌که‌یدا هات و چوو. فیکە‌یی بە‌سەر‌لێ‌وییه‌وه بوو. پارچە‌یه‌ک بوو له
سینفۆنییه‌که‌ی بیته‌وفن. سینفۆنییه‌ی نۆیه‌م.

تیشکی رۆژ لک و پۆپی دار زە‌یتوونە‌کانی له پەنجەرە‌وه دە‌ده‌ر‌ه‌وشانده‌وه.
دە‌نگە دە‌نگێک له دە‌ره‌وه. وه‌ک شه‌پۆلی دە‌ریا بە‌رز دە‌بووه‌وه. ئاوی بە‌سته‌که
دە‌نگوت ر‌شته‌ی زیوه. وه‌ک بفرێ بە‌خوێر دە‌ر‌ویشت و بە‌سەر‌ ته‌م و مژان
دە‌که‌وت. له‌سەر‌یه‌ک له‌سەر‌یه‌ک ئەو پارچە سینفۆنییه‌ی لێ دە‌دا. هەر ئە‌وه و

بەس. رووناكییەكى تى زابوو. شادى رووناكیى تیدا دەبریسكایەوه، پىتى دەكرد. بەو ئەوین و خۆشەویستییهوه كائینات لە باوەشكردنى دەهاتى. بەخاكەوه بەزەیتوونى چلەپۆیه درەخشانەوه، بەجرىوہجرىوى چۆلەكەوه، بەهەموو بوونەوهرىكى سەر زەوییهوه. پىشى تاشى، خۆى شوشت، چووہ دەرى، بەدەم سىنّفۆنى لیدانەوه سەرانسەرى بازارى پەى كرد. بەدلئىكى خۆش و روویكى گەشەوه سلاوى لە يەكە يەكەى دوكانداران كرد. ئەنجا چوو بەشادییهوه لە بارەگای خۆى دانىشت. نەژوورە چلكن و پلكنەكەى دوینى. نە مێزە مۆزانە خواردووہكە نە تەختە بنیشتاوییهكە. هیچیان نەمابوون. ھەر دەتگوت نەشبوون. نە چلەكە بنیشت، نە خۆرە هیچیانى نەدیت.

پاش ماوہیى كاربەدەستى كشتوكال دەستەوارەىى دۆسییەى بەن ھەنگلەوه بوو. ھات گوتى:

چاوہروانت بووین گەرەم. كاتى ئىجازە ھەرگرتنى چەلتووك چاندن وا خەرىكە بەسەر دەچى. بەجاری كەلەكە بوو و خاوەنیاں مانگ نىیە دە جارىان بەسەرنەكەنەوه و پتوہ نەین. ئەمرۆ لئىژنەى چەلتووك كۆ دەبیتەوه. جەنابت سەرۆكایەتیی دەكەى. ئىجازە دەدریت.

برى دۆسییە و نەخشەى پرۆژەى پىشان دا، قايمقام لە ھىچ نەدەگەپشت. كوێزانە تەماشایەكى كردن بەسەریاندا تى پەرى.

گوتى:

«چاكە چاكە. لە كۆبوونەوہى لئىژنەدا چارەسەریان دەكەين.»

لئىژنە لە پاش نيوەرۆ كۆبووہوه.

لئىژنە لە مودير مالى و پزىشك و كاربەدەستى كشتوكال و ئەندامىكى چەلتووكچين و قايمقام پىك ھاتبوو.

پزىشك، چەند رۆژى بوو تەشريفى بەرى كەوتبوو. چەلتووكچينەكانىش كاربەدەستىكى كشتوكالزانی دەسنیشانى خۆيان لە شارۆكەيەكى ترەوه ھینابوو. ئەندامى چەلتووكچينىش كەمال تاشان بەگ خۆى بوو.

پزیشک له لیژنه دا ورته ی لیوه نه هات. بریاریکی زور و زهوند درا. له سهر زور شت لی بران. چهند نه خشه هاته ئاراهه.

که مال تاشان به روپشت و جیگا و ریگای نه خشه کانی له قایمقام گه یاند. نیجازه له میژبوو ناماده کرابوون. چهند نیجازه یکه مۆرکران.

هه رچییه کیشی نه کران بۆ کۆبوونه وهی داهاتوو داندان. له م ماوه یه دا نیجازه ی ده شته گه وره که ی گوندی سازلی دهره ش بۆ ئۆقچی ئۆغلی مۆرکرا.

سهرله نیواره قایمقام، که له کۆبوونه وهی لیژنه وه دهره که وت که مال تاشان شان به شانی و سینفۆنییه ی نۆیه می بتهوئن به سهر لیوییه وه بوو. هه م به زه وه ده روپشت و هه م ناویه ناو کاکۆله دریزه که ی به سهر پشتا هه لده ایه وه. سهرله نیواره بوو، که ئۆقچی ئۆغلی بۆ یانه هات. که له گه تیکی چوارشانه ی جزمه له پی سمیل بابر بوو. ته مهنی په نجا سال دهبوو به ره و میزه که ی قایمقام و که مال تاشان چوو. ئەمان زور به گهرمه وه له باره ی کیروگرفتی ولات دهدوان. له چۆن به ره و پیتش بردنی ولاتیان ده کۆلییه وه.

پزیشکی میریشیان له کن دانیشتبوو. ئەو هه ر گوپی لی گرتبوون و بزه ده یگرت. پزیشک و قایمقام زوریان که یف به یکه خو ش بوو.

ئۆقچی ئۆغلی مه رحه بایه کی حوققه لی کرد و دانیشت. ماوه یه کی دریز کرپوو، مه ته قی نه کرد، ئەم کرپوونه یه ک له و خو و خدانه بوو. که له پاش ده وری دهره به گایه تی به میرات به جی مابوو، به ردی گران نابزوئ. جا له به ره ئه وه هه موو پاشماوه کانی دهره به گایه تی، وه ک ئۆقچی ئۆغلی، له هه ر کوئ بن. هه رزه ویژی و قسه ی زیاد ناکه ن، به فیز و که ش و فشه وه، به وپه ری سه رگرانییه وه گوئ بۆ قسه شل ده که ن و له سه ره خو سهر راده وه شیئن. ئۆقچی ئۆغلی له وه تی دانیشتبوو هه ر سهری راده وه شانده.

ها له پاش چهند:

«که مال به گ و قایمقام به گ و پزیشک به گ میوانی من له ئەدنه.»

فهرموون له خزمه تداين. ئۆتۆمبیل له بهر ده رگه چاوه روانتانه.

قايمقام سەيرىكى كەمال بەگى كىرد. بەگىش رووى لە ئۇقچى ئۇغلى كىرد.
گوتى:

«باشە ئۇقچى ئۇغلى. دلت ناشكىنين.»

پژىشك ھەلى داى:

«من كارم ھەيە. سوپاستان دەكەم.»

ئۇقچى ئۇغلى پرىنگايەو:

«ئابى دوكتۇر.»

كەمال تاشان سەرى لە بناگوپى پژىشك نا، گوتى:

«وەرە وەرە دوكتۇر. ھەلى وا ھەموو جارئ ھەلناكەوئ. ئىجازەى
پاستانەكەى سازلیدەرەى دراوتى. موویى لە بەراز بىتەو.»

يەكسەر سواربوون و بەرئ كەوتن. ئۇقچى ئۇغلى لە رى بەجارئ ئىشتىاي
قسەى كرابووەو. ھەژدەر ھەژدەر قسەى دەكرد:

«بىاو سەر و مالى بۇ ئەم بەھەشتى سەرزەويە نەبى ئەى بۇ جىيە. بۇ ئەم
ولتەى بەخت نەكا ئەى بۇچى بەختى بكا، ھەر پىش دەكەوئ، بۇ كوئ دەچى،
ئاخ، ئەگەر ئەتاتورك نەدەبوو.»

مىللەتەكە بى يەغبالە. ئەفەنم. پىش ئەوئى ئىمە نانى برنج دابىنين ئەم
خاكە چۆلەوانى بوو، زەلكا بوو، ئاخ خ ئەگەر ئەتاتورك نەدەبوو.
كوندنشىن رووت و قووتن، نانى شەوئىيان نىيە. ئىستا؟ ئىستا كرىكارى
دەكەن. يەك: وشى دەكەن. دوو: تا ئىمە چەلتووك چاندنمان لە چقورئۇوا دا
نەھىنا، كەس چاوى بەدەنكە برنج نەكەوتبوو. ئىستا روو لە ھەر مالى بەكى
بەخروار برنجى ھەيە. چەلتووك ئەم ولتەى بووژاندووەتەو.»

دايە قاقاي پىكەن:

«زوو، جارئكىيان بۇ گوندى چووبووم، شەوئى پەردە و كوللەم گىرا، بەلام
چى، ئەو شەوئى بوو بەرۇژى حەشرئى نەبىتەو. خەلكى گوندەكە، سەرلەبەر،
بەمندالەو، بەپىرەو، بەنەخۇشەو، خرىبونەو سەيرى پەردە و كوللە دەكەن.»

سا ھەر چۆنى بوو، سوودى پەردە و كوللەم تى گەياندىن، ئىستا بەشەو ھەموو پەردە و كوللە دەگىرن و خۆيان لە پىشكە دەپارىزن، ئاخ ئەگەر ئەتاتورك نەدەبوو.

قايمقام لە سىنفونىيە لىدانى خۆى نەدەكەوت. بۆنى تۆز و خۆل و وشكە گياوگۆل و زەلكاو دەھات و بەلووتياندا دەچوو. ئۆتۆمبىلەكە بەو مانگەشەو، لەو دەشتە سامال و سىپىيە وەك زىو ھىند بەتاو دەرۆيىي دەنگوت دەفرى. ھەر ھىندەى چاو بقووچىنى و بىكەيەو دەگەنە بارىكى ھەرە خۆشى ئەدەنە.

گوندی سازلیدەرە کەوتیووہ ناوہندی زەویبەکی شەش ھەزار گاوخانی ئۆقچی ئۆغلیبەوہ. جا لەبەرئەوہ زەویبەکە لە نەخشەدا بووبوو بەدوو بەشەوہ، ئۆقچی ئۆغلی لەبەرئەوہی ھەزار و پینج سەت گاوخانە زەویبە نەدەکیلا تەنیا دەیتوانی بەئوسوولی ناویەناو ئاودان ئیجازە ی وەرگرتایە.

ئۆقچی ئۆغلی ھەرکە چاوی بەقایمقامی لاو کەوت و نەکەوت بەھەلەداوان خۆی گەیانە لای کاربەدەستی کشتوکال. گوتی:

«تۆ دەزانی مەعموور بەگ ئەم قایمقامەم زۆر بەدلەوہ چوو، بۆ نەخشەبەکی تازە بەرادان نەدەین گوندەکەش بگریتنەوہ، با نەخشە کۆنەکە بدرینین.»

مەعموور بەبزمەوہ دەستی بەماستاو ساردکردنەوہ کرد. گوتی:

«جا هی وەکو تۆ ھەبە ناغا، ئەی تۆ چیت؟ بەچاویا بۆت بەدیارکەوت؟»

«بەلێ بەچاویا دیارە چەند شێرە.»

«بەچاویا ھا؟»

وہک دەزانن بەپیتی دوا نەخشە ئۆقچی ئۆغلییان ئیجازە دا. ئیجازەیان دا، بەلام ئیشەکە ئیشی تێدابوو. دەبوو لە نوێژنەوہ مەزرا بەکرێ بدرایە، لۆکە و کونجی و بێستان کردرابان و گوندنشین دەمکوت کرابان. ھیندە ی بەبەرەوہ نەمابوو، گەیشتبووہ ئەوپەری، کاتیش ھیندە ی نەمابوو.

ئۆقچی ئۆغلی سێ و چوار رۆژ بوو لە سازلی دەرە بوو، میلیۆنیکیان بدایەتی لە سەعاتی پتر لە ھیچ گوندی نەدەمایەوہ.

کەواتا مەسەلەکە ناسک بوو.

گوندەکە سەرلەبەری ھی عوسمان ناغا بوو، عوسمان ناغا پیاویکی

لهسه رهخۆ و بئی وهی بوو، ترسنۆکیش بوو، پخت لئی کردبا زراوی دمهتۆقی. گوندنیشینیهکان بهریاد بوون، بهلای خوا بوون. خۆ جارئ کوردهکان ئهوه ههه باسیان ناکرئ، قهت نهلین نا. بیانکوژی، بیانبری له نای خۆیان نایهه خوار. ئۆقچی ئۆغلی لهگهڵ ئهمانه دا تیک گیرابوو.

ئۆقچی ئۆغلی له چاخانه کهپره سهه بهدرکه کونار گیراوهکه بوو. گوندنیشینهکانی له خۆی کۆکردبووهوه، تووره بووبوو کهفی دهچه پراند. قیرپاچه زیوینهکهی بهدهستهوه بوو. لهسهریهک لهسهریهک بهجزمهکهیدا دهکیشا. ئارهقهی ههلدینا، لایهکی سمیله درژهکهی خستبووه دهمی و پهیتا پهیتا دهیکورۆشت. ههمووی لهلایهک قسهکانی هههههلیی کورد لهلایهک، ههه بهجارئ شیت و هاری کردبوو.

ئهم کورده زمان نهزانهش بهلایهک بوو بۆ خۆی. نازانم لهکویتوه هاتبوو و بووبوو بهخاوهن قسه و له چقور ئۆوا لیمان بووبوو بهپیاو. ئاخ حوکومهت. کورده له کهلی شهیتان نایهته خوارئ، که گوتی نا. نا.

ئۆقچی ئۆغلی کهفی دهچه راند و ههلدهچوو. دهمی هیمن و نهرم دهبووهوه، دهمی بزه دهیگرت. ههندی جاریش خۆی پی نهدهگیرا، پی بهزاری جنیوی دهه و پیشی دهخواردهوه و تاواناوائی دهستی بۆ دهبرد و بهچار چهموله ههلدهپهیری. جگه له قایمقام چلی نهبوو خۆشی پیوه بگرئ.

سههری زمانی و بنی زمانی قایمقام بوو. ههه تهنگاو بوایه و نۆرهی ههه رهشه و کهفهی هاتبا دهیگوت قایمقام وا و قایمقام وا. دهیگوت «ئهم قایمقامه؟» ئهجا دهههستا، دیسان بهدهم و پل لستههوه «ئهم قایمقامه؟» که لهمیرده که لهمیرد، پیاویکی چاوبهخوینه. لاه. لاه ههروا دهبی. تهههنی ههه بیست و شهه سال دهبی، دهلیی توولههنامه. خوا بههخورداری کا له بارهکه پیی گوتم سهه و مالم بهقوربانی ئهم نیشتمان، ئهم خاکه بی، من ئهم شارۆکهیه دهکهم به بهههشتی سههزهوی. گوتی ئیمه داهاتیکی وهک برنجمان بهدهستهوه بی چۆنی نهکهین به بهههشت؟ چۆن داهاتیکیش، که یهک و

ههشتا، يهك به سهت دینى. ئاخر چۆن نهی به بههشت، كه بهمليۆنى لى وهچنگ بى، ئەمه داهاتىكه ولاتىكى پى ئاوهدان دهكرتتهوه. داهاتىكى پيرۆز و بهشهرفه، ميللييه، شه پ بۆ نيشتمان چهند كارىكى گرنگه، چهلتووك چاندنیش هينده كارىكى گرنگه. قايمقام گوتى ئەگەر ئيوه چهلتووك نهچين، ئەى ئەو سهربازانهى لهسهه سنووران خوین دهرپژن چ بخۆن؟ خۆتان چ دهخۆن؟ هاوولايبيان چ دهخۆن؟ ئيوه نهبوونايه دهبوو دولت ناچار گهميه لهسهه گهميه برنجى له ژاپۆنهوه بۆ هيناباين و هرچى پاره و پوولتيكيشمان ههبا بۆ ههندهران چووبا. گوندنشين ئاوهز و ئەقليان بهمهنا ناشكى. يهكى دهلى وای پيشكه خواردمى. يهكى دهلى خانوهكهه بوو بهزلكاو، يهكى دهلى ههوا بۆگهن بوو، يهكى دهلى وای گرانتهتى ئاسهوارى برينهوه. ئيتر خهريكن به وای وای ئەم داهاته ميللييه لهناوبههه. قايمقام گوتى، منيش گونديم. منيش خهلكى يهكيك له گوندهكانى دورويهى ئستهه مبول. من دهزانم گوندى چهند نهگريسن. دهگوت، ئەوان پشتيان بهياسايهكى بهههله داندراو ئەستوروه و بۆ لهناوبردن ئەم داهاته ميللييه تى دهكۆشن. ئاوهزيان بهكارى ميللييانه بر ناکا. ئەقليان بهكارى ورد ناشكى. قايمقام دهلى. ههه بويهش من گوئ بهياسا و ماسا نادم. من ئاودانى ناوهناو و بهنۆره و ئاودانى بهردهوام و شتى وام بهگويدا ناچى. له پيناوى ئەم داهاته ميللييهدا سهت ياسا پشت گوئ دهخهه. بهقوربانى چاوى ئەم فهريمانهوا لاوانه به. ئەمانه زۆر نيشتمانپهروههه. له ئەدهه له ناوهندى دهشته بهراوهكهدا دهگونديشى تيداى داغانيان دهكهه.

ههه بۆ ئوهى ئەم داهاته ميللييه نيشتمانپهه زيان و زهرهه نههينى، بهلى فهريمانهوا گهورهكان ئاوا دهلتين و دهزانن داهاتى ميللى و اتا چى و نرخى چهنده. كه چى لهولاوه دوو گوندىي هرچى و پهچى دين، پوولتى ناهين ئەميان دهلى پيشكه خوینمان دهمژن و ئەويان دهلى گرانتهتى و سيوهرو قريمان دهكا. دهيانهوى داهاته ميللييهكه لهناوبههه. پيشكهيه، گرانتهتپهه، خواى دهکرد ئاهو و تاعوون دهبوو، ههه ئوهيه، مادامىكى داهاتهكه

داھاتىكى مىللىيە، بەزۇر و بەخوایشت دەبى ھەر بکرى. ھىچ نىيە نەكرى.
گول بى دروونابى. تەنەنەت گرارىش بى فوو فرى ناکرى.»

گوند چەند رۇژ بوو دەشلەقا. ھەموو دەنگ و باسى بىسترا بوو، ھەم ھەزار
ئۇغلى قايمقامى چۆن بۇ ئەدەنە، بۇ مەيخانە بىر بوو، چۆن پەنجا ھەزار
لیرەى بەرتیل دابوو و بەمە چۆن تۋانىبووى ئىجازە ۋەرگىرى. ئەۋیش
بىسترا بوو. كە ئۇقچى ئۇغلى قايمقامى بە «قايمقامى كورم» ناۋدەبا.
نەش بىسترا بایەۋە خەلك ئۇقچى ئۇغلىيان زۆر چاك دەناسى و دەیانزانى چ
مالىكە. دەیانزانى چىيى پى دەكرى، دەیانزانى شار و كار بەدەستانى شار
چۆن بەدوو پەنجان ۋەك فرىفرۆكە دەخولینتەۋە. بەلام بە چ دەچوو، ئەۋەى
ئۇقچى ئۇغلى داۋای لى دەكرى، لە كرىن نەدەھات.

عوسمان ئاغا پىاۋىكى كور تەبنەى سوورەى دەم و چاۋ بەلكى قز ۋەك
چورپى شىر سىپى رىۋەلەى بى نمود بوو. جووتى پىلاۋى چەرمى چەورى
مەرەشى لە پىدا و شەروالىكى جاۋى لەبەر ھەتاۋ كالبووۋەۋەى لە لىنگدا و
كور تەككىكى لۇكەى خەتدارىشى لەبەردا بوو. شەپقەكەى رەش رەش. چىن
لەسەر چىن چلكى دەردا بوو.

ملە بارىكە سوورەكەى درىژ دەكرى، دەگوت: «ئاغا. تۆ بۇ خۆت دەزانى.
بەلام گوندەكە دەبىتە زەلكاۋ؟ تۆ بلى. جىگاكە نزمان و چالیشە. من بەش
بەحالى خۆم، دەگويزمەۋە. دەچم بۇ ئەۋ بەر كۆسارە. گوندەكە دەبى
بەزەلكاۋ.»

ئۇقچى ئۇغلى:

«تۆ كىلگەكەت بەكرى نەدامى؟»

«دامىتى.»

«مقاۋەلمان بەدەستەۋە نىيە؟»

«ھەيە.»

«كەۋاتا؟»

عوسمان ئاغا بەلارە ملی گوتی:

«خۆت دەزانی ئاغا.»

ئاغا دەستی بەھاتوچۆ کرد و بەقیرپاچەکە ی لە جزمەکە ی دەدا:

«خۆم دەزانم، خۆم دەزانم، بەلام پیاو دەبی ویزدانی ھەبی، بە بەزە بی.»

گوندنشینهکان گوتیان:

«دەبی بیی ئاغا.»

«ئەفەم ئیمە نامانەوی بەتەنیا قازانجمان دەست کەوی. دەبی ھاوولاتی و گوندنشینهکانیشمان لە قازانجدا ھاوبەشمان بن. ئەمە یە کاری پەسند و پەوا. ئەمە ھەر فەرمانرەوا گەرەکانمان تەقدیری دەکەن. ئە ی من بۆ چ سەرۆت و سامانم ھەموو پشوووتە ئەم خاکەو. من نامەوی تەنیا ھەر خۆم قازانجم دەس کەوی. ئابووری بەردی بناخە ی ولاتە. فەرمانرەوا لاوەکان ئەمە زۆر تەقدیر دەکەن. پارێزگاری و تەشجیعکردنی داھاتی میلی ئەرکی سەرشانی کارگێرە لاوە خاوەن بیروپروا دینامیکیەکانمان.»

«چ بکەین ئاغا؟»

«پروان، گوندییە بەرێزەکانم، سبە ی دووہی ئاو بەردەدرێتەو سەر ئەو دەشتە. با لۆکە و کونجییەکانتان لی بکرم. با منیش قازانج کەم و ئیووش. زەوی زەوی عوسمان ئاغایە، بەمنی داو. عوسمان ئاغا نەتدای؟»

«دام، دام»

«کەواتا کیلگە ی عوسمان ئاغایە، لیم بەکرئ گرتوو. وەک داھاتەکان چۆن بەتەری پی فرۆشتووم ئاوام پی دەفرۆشن. بەلی دەفرۆشن.»

«ئەگەر نەمانفرۆشت؟»

ئاغا لە جیگاگە ی وشک ھەلات. قیرپاچەکە ی شریخ بەجزمەکە ییدا کیشا و کردی بە تۆز.

«دەفرۆشن. کیلگەکەم بەکرئ گرت. نیوہی داھاتەکەش ھ ی عوسمان

ئاغايە. كۆشى پارەم ھەلپشت. عوسمان بۇ قسە ناكەي؟»

«بەللى بەكرى گرت.»

ھەمە ەلى، كاپرايەكى چاوبەخوئىن بوو. پىش ھەزار و نۆسەت و سى و سى جەردەى ھەرە بەناوبانگى چياكانى تۆرۆس بوو. بەر دەيەم عافواتەكە كەوت. لە چيا ھاتە خوار، لە سازلىدەرە دەستى بەجووئىرى كردبوو. لەو رۆژوھە ئازارى مېروولەيەكى نەدابوو، بەلام ھەرچىيەك بوو ھەر كۆنە مەمۆكەى جارانى چياكان بوو.

ئۆقچى ئۆغلى قەيرى بىرى لە ھەمەەلىي كۆن كىردەوھ. ھەندى خۆى گورج كىردەوھ. پى كەنى و خۆى بەخۆى:

«باشە ھەمەەلى، باشە. تۆ مەزراكەت مەدە. جا چ بوو؟ با مەزراكەى تۆ لە ناوھەندى دەشتەكەدا بىي بەگۆلە بەھارە.»

ھەمەەلى:

«نايفرۆشم.»

ئۆقچى ئۆغلى رووى لەوانى تر كرد، گوتى:

«لۆكە. گاوخانى بە سى، كونجىش ھەر بە سى. بىستانىش بە پەنجا. باشە؟ نە بژار، نە كۆكردنەوھ. ھىچ پەنجىكيان پتوھ ناكىشن.»

چەند گوندىيەك:

«لەيت بەزىاد بى ئاغا. جا لە تۆ دلاواتر ھەيە؟ بەلام چۆن دەتوانىن لە گوند بىننىنەوھ؟ گوندەكە زۆر ئىشيوھ. بەجارى دەبى بەزەلكا، بەلام، لە تۆ چاتر لە كوئى دەست دەكەوئى ئاغا. پارەيەكى زۆرىش دەدەى، بەلام زەلكا، لەر زوتا، شەش مانگى رەبەق زەلكا، لەناو قورەلەيتەى گەرما، ئاغا ۋەنەبى بۆ خۆت نەزانى، چ بکەين؟»

ئاغا:

«گاوخانى بە سى لىرەى تەوا، سى لىرە. قابىلە شان و باھووتانى پتوھ ماندوو بووئى، تۆوھ و بەزەوى عوسمان ئاغاتانەوھ ۋەركردوھ. چما ھەر

گاوخانه و سی لیرهتان به خیری باوکتان ددهمی. پاره به زه لکاو، به پیشکه، به قورو چلپاو ددهم. نهوی ئاوهر و هوشی هه بی. سی لیره به گاوخانه لۆکه بی، که هیشتا به ته وای چه که ره ی نه کرد بی، دهدا؟

«رۆژی نییه، دوو رۆژ نییه، شهس مانگی خشت چۆن له نیو قور و چلپاودا گوزهران دهکری. تۆ بۆ خۆت دهزانی ئاغا.» «ئهم لای ئه ولای پی ناوی، زهوییه و ئیجارم کردوو. ده بی چۆلی که ن. من پیاوه تیم له گه لدا کردوون، باوکایه تیم له گه لدا کردوون، ئیجارم کردوو. دهنای سی و دوو ئای به سه ردا به رده دمه وه. هه ر راسته و راست بۆ ناو گوندی به رده دمه وه. به ری ناده مه وه عوسمان؟»

عوسمان ئاغا رووی له گوندییه کان کرد. گوتی:

«براینه ئیجاری کردوو.»

حه مه عه لی کورد:

«قانون ههیه، حکومهت ههیه، قانون ههیه، ئاودانی به وچان و به نۆره ههیه، ئاودانی به وچان و به نۆره نه وهتا، ده رۆژ ئاو به رده یه وه و چل و هه شت سه عات بیگرییه وه. ئه وسا کیلگه کزر ده بیته وه. پینج سه ت مه تر ئی گوند لیوه دووره، هه رچی ئاودانی بی وچانه، وچانی تیدا نییه، به لام ئه وسا سی هه زار مه تر ئی گوندی لیوه دوور ده بی.»

ئۆقچی ئۆغلی به ته وس و تیزه وه سه یریکی حه مه عه لی کرد و هات و له بن که پرکه دانیشت. ئاره قی شین و مۆری دهر دابوو. گوتی:

«ئه قلی کورده. ئه قلی به شتی که وه گیر نه خوا، ئیتر ناییریته وه. ئاودانی به

وچان و بی وچان.»

ئینجا رووی کرده گوندییه کان. گوتی:

«توخودا، تو خۆشه ویستی خوا ئیوه بلین، پیشکه له سی هه زار مه تره وه نایه؟ نه هات؟ ئه و ساله پیشکه له و مه ره زه یه وه له پامانی ئۆیگسویز لوگه وه م کردبوو، نه هات؟ نه ک سی هه زار، ده هه زار مه تر لیمانه وه دوور نه بوو؟ خۆ

رەنگە رەشەبايەك ھەلى كىردايە. ئىدى بەجارى بە رەشكە پىشكەي دەھينا. چل و ھەشت سەعات ئاۋ دەبىرى. زەوى كىز دەبىتەۋە، پىشكە ھەمو دەمىرى. زەويەكە گۆلاۋى ۋاى تىدا دەمىنيتەۋە، بەسالى وشك نابتەۋە. تو خوا ئەمە ئەقلە؟ دەلى چى، ئەقلى كوردە.»

پوۋى لە ھەمەھەلى كىرد. گوتى:

«لە سبەينى زووتر نىيە. بچۆ بەھكومەت بلى، ەرز و ھالى بدە، با پىشكە كۆت و زنجىر كا. سەلا لە ئەقلىت، ئەقلى كوردە.»

ھەمەھەلى سوورھەلگەرا:

«تىز مەكە. ۋا پىت دەلىم ھا، من لۆكەي خۆمت نادەمى، ناھىلم لە ناۋ گوندىش چەلتووك بچىندى. مادامىكى ياسا و قانون ھەبى، مادامىكى ھوكومەت ھەبى.»

ئاغا بەتوۋرەيىيەۋە لەسەر كورسىيەكەي ھەستا. گوتى:

«چ دەكەي ھەمەھەلى؟ دىسان دەست دەدەيە تەنگ و بە چيا دەكەۋى؟ فېربوۋى. بەلام خەيالىت خاۋە. ئەۋ رۆژگارە بەسەرچوۋ، تى پەرى. جارىكى تر عافوات دەرنىچى. پياۋ ۋەكو كەۋ راۋدەكەن.»

ھەمەھەلى كۆلەمستى گوشى. لچ و لىۋى كرۆشت. يەك دوو جار لەسەر كورسىيەكەي بەم دىۋ و بەم دىۋدا ھەلپلا.

سەر و چاۋى پىر بوۋبوۋ لە قىلچ. سىمىلى ۋەك دىۋو. تىز تىز تۆزاۋى بوۋبوۋ. چاۋى بوۋبوۋ بە كاسەي خوين. دەسەسرىكى زەردى چلكنى تۆزاۋى بەسەريەۋە پىچابوۋ. دەسەسرىكەي لەسەرى دامالى و لەسەر مېزەكەي بەردەمى دانا. مەچەكە ئەستوۋرە توۋكنە موۋ لەبەر ھەتاۋ زەرد ھەلگەراۋەكەنى ۋەك كوتك لەسەر مېزەكە درىژكردن. گوتى: «پىنچ سەت مەترى دەبى بۆ گوند، ھەر دە رۆژ جارىكىش دوو رۆژ ئاۋ دەبىردى، من ئەمەم زانىۋە، ئۆقچى ئاغا.»

ئۆقچى ئۆغلى جارى ھەلدەچوۋ، جارى دەنىشتەۋە، دىسان ھەلى دايبى:

«ئەم كابرارپە لە ھېچ ناگا.» كورە ئىمە داھاتى مىللىمان گوت داھاتى مىللى، بۇ خۇتانى لى گىل دەكەن. ئەو ياسا و قانونەى تۆ دەيلىتى كۆنە كۆن. تۆ باسى ياسا كەى پىش ئەم قايمقامە دەكەى، گىل و گەمژەن. لە ھېچ ناگەن، ئەى چۆن. ديارە پىشكەش دەبى و لەرزوتاش دەبى. ئەى جەنابى قايمقامى لاو چى دەگوت؟ دەيگوت ئىوہ خزمەتتىكى گەورەى ئەم نىشتمانە دەكەن. ئىوہ لەمە ناگەن. قابىلە حكومەت، حكومەتتىكى زل و زەلام لەمە نەگا؟ بۇ نازانى پىشكە و لەرزوتا چىيە؟ دەزانى دەنا چۆن دەيھىشت چەلتووك بچىندىرى. ياساخى دەكرد.»

چەند گوندىيەك تىكرا لەسەرەخۆ:

«راستە، راستە، بەلام شەش مانگى رەبەق لەناو چلپاو و زەلكاودا گوزەران دەكرى؟ داھاتى نىشتمانە، ئىمەش ئەوئەندەمان ئەقل پىدا دەشكى. بەلام گوندىكى زل و زەلام بۇ كوئى بروا؟»

گوندىيەكان سەريان شوپرد و كرى بوون.

«ئىمەش ئەوئەندەمان ئەقل پىدا دەشكى.»

ئۆقچى ئۆغلى گوتى:

«سەبەنى پىاوەكانم دىن مەزراكانتان دەپتون. قوچانى خۇتان وەردەگرن. بى ئەرك كىشان، بى رەنجدان، لە برى پارە و تۆو، پارەيەكى مفتى داھات وەردەگرن. ئىتر چىتان دەوئ؟ زەلكاو و چلپاو، قور و قوراوئىش شتىن پىاو بىريان لى بكاتەوہ. لەناو كۆشك و تەلار لەدايك بووئ؟»

گوندىيەكان ھەموو بەخوتە و بۆلەوہ:

«گوندىكى زل و زەلام، مالمان، مندالمان؟»

ئۆقچى ئۆغلى ھەر بۆلەبۆلى بوو. بەجارى شىت و ھار بوو بوو، شىراندى:

«ھەى نان كوئىرەنە، سىلەينە. عوسمان ئاغا، بلى با ئەسپەكەم بۇ بىتن. ھەر ئىستا بۆم بىتن، ھەر ئىستا. خۆم دەزانم چتان بەسەر دىنم. ئەوہى ئىوہ بەم داھاتەى دەكەن بەسەرتانەوہ ناروا. راوہستن. بەم نىعمەتە عەزىزەى خوا،

کاتیکی چه ٲٲووک داهات ئیوه ده‌رٲٲتان به‌قن‌گه‌وه نه‌بوو، بوون به‌ٲٲاو. من
گاوخانی لۆکه‌تان، که هٲشتا ٲاچٲکتان لئ نه‌داوه، به سی لیره لئ ده‌کرٲم.
ئٲتر چٲتان ده‌وئ؟ وه‌للا کوردٲشمان لئ بوون به‌ٲٲاو و لٲزان. کوردٲ
که‌ر‌ه‌والئ‌ی زمان نه‌زان. قانون. قانون. باوک و باٲٲٲٲان قانون زان بوون و
قانونیان داناوه.

به‌لئ ناوکٲان به‌قانون بر‌اوه و فرچکٲان به‌قانون هه‌ل‌دراوه‌ته‌وه.»
ده‌ستی خستبووه ٲشتئ، ده‌هات و ده‌چوو. ٲه‌ٲتا ٲه‌ٲتا به‌ده‌سه‌سر‌ه‌که‌ی
ئاره‌قه‌ی هه‌نٲٲه‌ی ده‌سر‌ٲٲه‌وه:

«ئو چاکه‌ٲه‌ی من له‌گه‌ل‌مدا کردوون باوکتان له‌گه‌ل‌یدا نه‌کردوون. هه‌ی
کوٲٲٲٲٲ. به‌سایٲ چه‌ل‌تووک‌ه‌وه به‌کی دوو جه‌وال برنجتان له‌ مالئ که‌وتووه.
ئٲوه چاوتان به‌برنج که‌وتبوو؟ ده‌تانزانی برنج چٲٲه‌؟ زمان نه‌زانٲنه که‌ بۆ
چقووړئووا هاتن، که‌ولئ بزنتان له‌ به‌ردابوو. له‌ ئه‌شکه‌وتان وه‌درکه‌وتن.
له‌خانودا دانٲشتن، ئٲدی چتان ده‌وئ؟ چاکه‌م له‌ بٲنتان بگٲٲٲ. نه‌مک
حه‌رامٲنه.»

به‌رد به‌وه‌لام هات، گوندٲ به‌وه‌لام نه‌هاتن، مه‌تقیان نه‌کرد، هه‌ناسه‌ٲان
نه‌ده‌دا. له‌وه‌سهری گونده‌وه‌ ده‌نگی سه‌گوه‌رئ نه‌بئ سرته له‌ هٲچه‌وه‌ نه‌ده‌هات.
نه‌ر نه‌ری ئۆقچٲ گوندٲ سه‌رانسه‌ر راگرتبوو. ژن و مندال به‌ به‌ر ده‌رکانه‌وه
وه‌رٲبوون.

«ٲراوه‌ستن، ٲٲشان‌تان ده‌ده‌م، من ئۆقچٲ ئۆغلی بم ٲٲشان‌تان ده‌ده‌م.»

ئه‌سٲه‌که‌ی هات، به‌ٲٲتاو سوار بوو:

«تئ گه‌ٲشتن؟ من ٲٲشان‌تان ده‌ده‌م.»

ئه‌سٲٲ به‌ر مامزان دا، به‌غار له‌ گوند به‌ده‌رکه‌وت و کردٲ به‌ تۆز.
گوندٲٲه‌کان وه‌ک به‌رد له‌ جٲگای خۆٲان چه‌قیبوون، سرته‌ٲان لٲوه‌ نه‌ده‌هات.

رەسوولەفەنى لەسەر تەختەكە دانیشتبوو. هەردوو قاچی لەسەر كۆشى كیژەكەى درێژكردبوو. كیژە قاچی بۆ دەشیلان. كەیانۆكەشى لەولاوە دروومانی دەكرد. چاویلکەكەى لە چاوەكردبوو، بەسەر دەرزى و تەقەلاندا نووشتابوو. چرایەكى لۆكسیش بەدیوارەوه هەلواسرابوو، هاشەى دەهات. رەسوولەفەنى بەكاوهخۆ. گوتى:

«خانم.» خانم سەرى لەسەر دەرزى و دروومانەكە هەلگرت.

«دەلێى قسان مەكە، خۆت لەو كارانە مەگەپێنە، بەلام تا ئێرەم هاتوو. ئەم قایمقامە چ كورێكى چاكە، خۆزگە جارێكت دیتبا خانم. دەلێى پارچەى نوورە. پاك و خاوین هەر دەلێى برنجى شۆراوێه. لە نەزانی و عەجەمیتى خۆى بەداویانەوه بوو. ئاگای لە مەحمووى بى زەوال نییە. كەلەك و دەهۆكانیانم تى گەیانداوایە ئیتر چى دیکەم نەدەویست، تى بگەپێنم. خوا عالە وەك بۆمبا دەتەقیتەوه.»

دەم و لچى لەستەوه. «ئای تىم گەیانداوایە، بەگوتىمدا چرپاندا، سەرەداویكەم دەست خستبا. دوكتۆر، دوكتۆرە زەرد دەور و خولى دەدا، ئەو بەگوتىدا چرپاندا. هەر تۆزى سەرەداویكى بۆ دەرخستبا، دەرى ناخا. هەژارە ناوى زرا و بوو بەبایى پوولى. لە خوت و خۆراى بوو بەبایى پوولى. هیچ گوناھىكىشى نییە. ئیجازەى بەزەوى و داو، نەبوو و نەكراو، یەك تۆزى ئارەزووى هەبى ئیجازە بەوانە نادا. ئاخ، خۆزگە قانۆنەكەى چەلتووكاندانى دەخویندەوه. بریا لە سەرەوه تاخوارى دەخویندەوه، ئاخ. بریا دەخویندەوه. هەر چەند ئەو دىمگۆ و مقومقۆیانەى بۆیان هەلبەستوو، دەبیستەوه فرمێسك لە چاوم دیتە خوار.»

خاتچە خانم سەرى لەسەر دروومانەكە ھەلبەرى. قەبرى پوانىيە
رەسوولەفەنى و لىي وردبوووه. دەستى ھاتبوو ھەرزىن، ديار بوو زۆر توورە
بوويوو، گوتى:

«تۆ بۆ ھەموو كەسى فرمىسك دەريژى. بۆ ھەموو كەسى جەرگ و ھەناوت
ھەلدەقرچىنى. بۆ بار و مەيخانان نەچوايە، كوپرانە ئىمزاى نەكرادايە، دەستى
لە مىلى ئاغاكاندايە، ھەرچىيەكى پى دەلئىن نايكا بەدوو، نايكا، دەيكا؟ لە مالى
رەحمەتە دريژ. لەناو نوئينى نەرم و نياندا دەنوئ.»
رەسوولەفەنى:

«وا مەلى خانم، نازانى، زۆر گەنجە. خراپە و فرۆفيل نازانى پىويستى
بەگوئى راکيشان ھەيە. ئاخ ئاخ. گوئى راکيشان. من ھەر ھىندەم توانىبا
بەگوئىمدا چرپاندبا، جا ئەوسا تەماشاي دنيات کردبا و بترانىبا ئەم دەور و
دوكانە چۆن ژيەر و ژوور دەبوو. لەبەر تۆز و دووگەل فرەمان ناخوئندريتەوه.»
خانم:

«رەسوولەفەنى، پياوى چاک بە، خۆت لە كارى وا ھەلمەقورتىنە، لووت لە
كارى واو ھەژنە. ھەموو لە چاو تۆى دەزانن. ئەوسا حالمان بە چى دەگا؟
كەمى بىر بکەوه، بىر بکەوه. ھاتوو جارێكى تر بوويەوه بەبرىكارى قايمقام.
چەلتوو كچىنەكان دووگونەيان بەسەر ملندا شۆر کردووه. ھەروا بىر بکەوه.
سەرى بگرى و بنى بگرى ھەمووى سالا و نيويكت ماوه. بەناخوونەك
گەيانمانە كلكى. ئامان وريا بە بەلامان بۆ مەنپو، تووشى دەردى سەريمان
مەكە. دەستت، پىت، بنى پاژنەكانت ماچ دەكەم. بەلامان بۆ مەنپو،
گوئەندمان بۆ مەگىرە.»

ئەم وتوويزە چەندىن رۆژە لە نيوان رەسوولەفەنى و خانمدا دريژەى كيشا.
رەسوولەفەنى لەو بەينەدا مابوووه. ھەى لەقوونى ھەى لە دۆشوائى. بەجارى
كىچ كەوتبوو ھەى.

بريارى لەسەر بريار دەدا، سبەينى، ھەرکە دەگاتە دايەرە و ناگا بى سى و

دوو هه مووی هه لده پيژي. ئه و هه لديرانه ي تيبان كه وتبوو يه كه يه كه يان تي دهگه ييني. قانونه كه ي چه لئو و كچيني شي ده دا يه ده ست.

قانونه كه چه ند رۆژ بوو له گيرفانيدا بوو. په رپووت بوو بوو. به لام كه دهگه يشته دا يه ره له برپاره كاني پاشگه ز ده بووه وه. ئه گه ر بيلى ئه م قايم قامه له وانه نييه هه روا دهسته پارچه راوه ستى و سه رى شوژر كا. له گه ل چه لئو و كچينه كاندا زۆر به توندى تيك ده گيرى. چ دهقه ومى؟ له پاشان، ئاكامى قايم قام ئاشكرا و روونه. سه رى بگري و بنى بگري سال و نيويكى ماوه خوا جار يكي تر برپا ريتيى قايم قامى پيشان نه دا. ئيدى به جار ي ئارامى له بهر برابوو. كي چى كه وتبووه كه ول. دم و ليوى خۆى ده كرۆشت. «وهك كورى خۆم خۆش ده وى. له كورى خۆم له پيشتره. به راستى ژير و سه رگرانه.»

وهك هه موو رۆژى، سه ينى زوو هه ستا. له چاخانه كه ي توفيق چايه كى خوار ده وه. ئه م چوونه چاخانه يه ي توفيقى، به ر له چوونه دا يه ره ي، له م دواييانه دا لى بوو بوو به خوو. خه لكه كه له وى خريده بوونه وه و هه ميشه خه ريكى قسه وقسه لۆك بوون. ديسان خريبوونه وه. پيش چاخانه كه بازار بوو. بازاره كه جمه ي ده هات، ده رزيت هه لدا با به زه وى نه ده كه وت. ئه و ناوه پر بوو له شپه وپره له بهر و پى خاوس و لات و له وار.

حاجى عه لى چاوه ش كو نه ده وى ستى ره سوول فه نى بوو. هه ميشه و له هه موو كه ين و به ينيكدا لوتيان به لووتى يه كا ده ته قى.

چاوه ش به پيگه نينه وه ديسان ده ستى پى كرد، گو تى:

«ئيره سوول فه نى، كور ه كه ي دويني ت ديت؟ ديت چه لئو و كچينه كاني چۆن خسته نه قه زه وه؟ ببوو ره. ئه مه چۆن پيا ويكه، هه ي له دا يه ي. كور ه نه بووه و نه كرا وه، ئه م هه تيوه هه ر هينده ي ده ست يكه. تۆ بروانه شار ه كه ي چۆن خسته سه ر ساجى عه لى؟ بۆ ئيجاز ه يه ك سه د هه زار لي ره به ر تيلي وه رگرتو وه. ده به شيش شكار ته. كه چى جه نابت بۆ ئيمزايه ك هه ر ئه وه بوو نه توفى ئيره سوول، ئيره سوول ي گه مژه ي بى نا وه ز، سه ره يشك.»

رەسوولئەفەنى بەم بوختانە زۆر توورە بوو. نەشیدەوویست دەری بری، بەلام
خۆشی پی نەدەگیرا، ملی لار دەکردووه و دەیگوت:

«بوختانی پی مەکن، بوختانی پی مەکن. ئەو پیاوه پارچەپهکە لە نوور.
چۆن لە دایک بووه هەر بەو پاکى و خاوینبییه ماوتەووه. گوناوه بوختانی پی
مەکن.»

چاوش هەر پی دەکنی:

«قۆناخەى که ئیرەسوول، بەخوا قۆناخەشى کهى بەرتیلی خۆی هەر
وهردهگرئ. فیرووه. خوویی گرتت بەشیری تهرکی ناکهى بهپیری. ئەم لە زگی
دایکیدا فیتره بەرتیل خواردن بووه. دهنه چۆن ئەم هەموو کاروبارهى پی
وهردهسوورئ. هیشتا لاوه؟»

دیسان پیکەنین:

رەسوولئەفەنى پى بوویوو لپی دەرژا. هەستا لییان دوورکەوتەووه،
بەتوورپهیبییهوه لهبەر خۆیهوه دهیگوت: «لهخوا بترسن، له خوا بترسن.» و تا
دایره هەر بەو بۆلهبۆله رۆیشت و له پاش ئەوهى سهعاتی له دایره هات و
چوو خاویوووه. له م کاتهدا کاری ئیواره دهستی پی دهکرد.

ئیارئ لهگهڵ خانمدا بهجاری تیک هه لچوووو، پیی گوتیوو: «ئیدی خۆم
پی ناگیرئ.» بۆ سبهینی دیسان له چاخانهکه توورپیان کرد. بهتوورپهیبی چوو
بۆ دایره. هیشتا کهس نههاتبوو. بهبری بریارهوه چوووه ژوورهکهى خۆی.
مردن مردنه، لهقهفرکیی ناوی. رهنگی پهرییوو. لیوی تهتهلهى دهکرد. تا
سهعات نو له ژوورهکهیدا ئەم سەر و ئەوسهرى کرد. بی وچان لهبەر خۆیهوه
قسهى دهکرد. تفى له زاردا وشک بووووو. دهیگوت:

«ئەمرۆ. ئەمرۆکه بی سی و دوو دهیلیم. بی سی و دوو. ئەگەر زانیومه له
سهتا سهت گیانیان کیشاوم و له سیدارهیان داوم هەر دهیلیم. له کن کهس
نایدرکینئ، بهکهس نالی. کئ پیی دهزانی. کهس نازانی.»

قایمقام دهق له نۆدا دهگهیشته ژوورهکهى. چاشتی بهیانیی لهگهڵ دوکتۆردا

دهکرد. وهك منډال، به غار به پليكانه كاندا سهرده كهوت. به ترپه ي پيدا ناسييه وه. دلې كهوته ته په تپ. له پاش تۇزې له نيو نارقه دا شلال بو. له شى وهك ته نور گهرم داهات، دهست و پلى دهله رزى، خوې رېك خست. قانونه پرپوته كهى له گيرفانى دهرينا، به دهستيه وه گرت. به رهو ژورره كهى قايمقام مى نا. قايمقام له سهر كورسى و ميژه كهى خوې دانيشنبوو، شتيكى دهخوينده وه. كه هاته ژوورې، سهرى هه لېرى، بزهى هاتې.

«مهره با كاره سوول هفنى، چ هه يه، چ نيه؟»

ره سوول هفنى يهك دوو ههنگاو پيشووتر چوو. رېك له به ردهم ميژه كه راوهستا. بهرچاوى تاريك بو، دهتگوت ره شاييى داهاتووه. ها ئيستا دهكه وئ، ها نه ختيكى تر، دنياى له پيش چاو بو به شه وه ژهنگ، له تريكى دا.

قايمقام شله ژا:

«چ بو ره سوول هفنى؟ چ قه وما؟»

به كاوه خو. قانونه پرپوته كهى بو دريژكرد. قايمقام قانونه بوړى له دهستى وهرگرت. سهرديزه كهى خوينده وه.

ديارديى بو كورسييه كه كرد:

«فهرموو، فهرموو دانيشن كاره سوول هفنى، سوپاس.»

ره سوول هفنى تازه به خو هاتبو وه، چوو له سهر كورسييه كه هه لتووتكا:

«قسه له خزمه تاندايه، قسه هم هه يه گوره م. ئيوه چا كه يه كهى زور گوره تان له گه لدا كردم، رزگار تان كردم، جا له بهر، به لې له بهر... له بهر ره وه، ناچارم ههرچى هه يه و نيه وهك خوې پيتانى راگه يينم. به لام تامان سه ت تامان دهسته كانت ماچ ده كه م، دهستيشت و پيشت، مه لېن ره سوول گيژا يه وه. دنا ئه م درنډانه ههر به حه واوه دهمخون، ههر به حه واوه دهمكهنه كه باب. گه ورم. ناوى ره سوولت له زار دهر نه يى. وهك دژمنى باوكوشتهى خو تتم ناو بيته، خاوهن مال و منډالم. ژنم هه يه. ساحيو خيژانم. بلې ئه مه ت به چاك، به خراب له من نه ييست.»

قايماق بيمهراقهوه:

«تەبىيى تەبىيى جەناب چۇنى دەلئىم.»

پەسوولەفەنى:

«من دوژمنى ئۆيۈم، چالئان بۆ ھەلدەكەنم، داوتان بۆ دەنئىمەو، واىه؟»

«چالئ بۆ ھەلدەكەنى، داوم بۆ دەنئىيەو، پەسوولەفەنى، فەرموو بلى. تەواو.»

«مالئان ئاوا، لىتان بەزىاد بى.»

پەيتا پەيتاش دەستى لەناو گەلئىدا دەولوت.

«زۆر زۆر، قسەوقسەلۆك زۆر، ئەوئى بەتۆئى دەلئىن سەگ بۇنى پئوھ ناکا،

لە تۆ ناوھشئىتەو. من ھەرچەند شتى وام بەرگوى دەكەوئىتەو ھەر بەجارى

بەناخى زەويدا دەچمە خوار.»

قايماق چاوى وەك كووزەكەئى شىن كرايەو، پرسى:

«وەك چى؟ وەك چى؟»

«ئەفەنم، درۆ و دەلەسە، بوختان، گوايە سەت ھەزار لىرە بەرتىلتان لە

چەلئووكچىنەكان ساندووه. شار ھەوتوويەكە شلەقىوھ. ئىوتان تا ئەنقەرە

دەنگى داوھتەوھ و بەجارى زراوھ، بوختان، بوختانى پيس و گەمار.»

قايماق بەرزەپى پاپەرى:

«بەراستتە؟»

«چىى تر، ئىدى چىى تر؟»

«خەلئىش برواى بەمە كر دووھ جەناب؟»

پەسوولەفەنى بزەيەكى ژەھراوى ھاتئ:

«بىروا دەكەن، خەلئ بۆ بىروا بەم جۆرە بوختانانە خۇيانى لەسەر بەكوشت

دەدەن. واش نەبى ئەو ئىجازانەئى تۆ بەو شئىوھيەت داوئى، لە سەت ھەزار

لىرەيان كەمتر پئى نەدراوھ گەورەم. سەت ھەزار، رەنگە تۆزئىكى پئوھنرابئ،

بەلام كارى ئىجازەدان پارەيەكى زۆرى تئى دەچئ. قانونەكە بخوئىننەوھ

راستی قسه کانتان بۆ دهردهکەوی هۆی قسه و قسه لۆکیشتان بۆ روون
دهبیتەوه.»

«که واتا قانون؟»

«به لئی قانون.»

«کار به دهسته که ی کشتوکال بۆی خویندمه وه.»

«ئهو شوینانه ی به که لکی دین هه مووی خویندونه وه گه وره م. چونکه
گه وره م، چه لئووکچینه کان ئەم کار به دهستی کشتوکالەیان به تاییهت له گوندی
باخچه هیناوه. له هه موو مه ره زه کاندایه شی هه یه.»

«نااااا.»

«به لئی گه وره م.»

سو یاست ده که م ره سوولەفه نی.»

ره سوولەفه نی وه دهر که وت. قایمقام چوو ه سه ر مێزه که ی. له میژبوو دونگه ی
که ی و به ی نیکی کردبوو. ده میک بوو سو سه ی ئه وه ی کردبوو، که کاره که ده ک
و ده هۆیه کی تیدایه. چه ند رۆژئ بوو هه سته ی به وه کردبوو، که دوکتۆر شتیکی
له ژیر زماندایه. زۆری هه ول دابوو سه ره داویکی لی وه گیر که وی. که واتا ... «
فه رمانی دا دهر که ی ژووره که ی پیوه درئ، تا نیوه رۆیه کی دره نگ که س
نه چپته ژوورئ. قانونه که ی به سه عاتی سه ره له به ر خویندمه وه.

«وای بی نامووسینه وای، وای، ساخته چینه وای،» له نیو ژووره که ییدا
ده هات و ده چوو، قژه درێزه که ی له په نجه کانی ئالاندبوو رای ده کیشا. گوپی
ده کرۆشت.

«زه ی دوو جار ان شو دهر کرئ، ده شتایی چال و چۆلی تیدا نامینی. ته خت
و راست. جه وه کان به چه مه نتۆ دروست ده کرین. لیژنه ی چه لئووک بۆ خۆی
ده یانبینی و بریاریان له سه ر دها. پاش ئه وه ی ده شتایی ته خت ده کرئ و ئاوی
به سه ردا به رده دریته وه، چل و هه شت سه عاتی ریک ئاوی لی ده برئ. به مه
ده لێن ئاودانی به وچان. سی هه زار مه تر له گونده وه دووره. له پاشان

پاومانی ئاو نارژئیتته ناو گۆلهكانهوه. لیژنه‌ی چه‌لتووک له‌مه به‌ولاوه، ریگه‌ی به‌هیچی دیکه نادا. ئه‌دی ئه‌وانه‌ی ریگه‌راون؟»

ئاگای له‌هیچ نه‌بوو. ئاگای له‌هیچ ئیجازه‌یه‌ک نه‌بوو، که تا ئیستا دابووی. هه‌ر هینده‌ی چاو بقووچینی و بیکه‌یه‌وه هه‌موو شتی کرابوو و برابوووه. چاوی پری بوو له‌فرمیسک. خۆی زۆر به‌بیچاره و که‌ساس زانی، سه‌ری خسته سه‌ر میژه‌که‌ی، به‌ینی هه‌روا مایه‌وه و جووڵه‌ی نه‌کرد. له‌پاشان په‌نجه‌ی به‌زیلدا نا، به‌ده‌ست هات.

«رِه‌سووڵه‌فه‌نیم...»

رِه‌سووڵه‌فه‌نی به‌په‌له‌هات.

«دوو ژاندارم له‌گه‌ڵ خۆتاندا به‌رن. ئه‌م کلله‌ش بگه‌ر. بچن بۆ ئه‌و خانووه‌ی لێی ده‌نووم. جانتاکانم، شمه‌که‌کانم، ده‌ستی نوینیشی لێیه. هه‌شتا نه‌کراوته‌وه، هه‌مووم بۆ بیچنه‌وه و بۆمیانی بین. کلله‌که‌ش به‌ن بیده‌نه‌وه ده‌ست که‌مال تاشان. که‌واتا ئاوه‌هایه رِه‌سووڵه‌فه‌نی؟»

«ئاوه‌هایه گه‌وره‌م. خوا بۆ خۆی ده‌زانێ، وه‌کو کورێ خۆتم خۆش ده‌وی، ئێوه‌ پرگارتان کردم.»

پاش ئه‌وه‌ی رِه‌سووڵه‌فه‌نی وه‌ده‌رکه‌وت ژاندارمی به‌رده‌رکه‌ی بانگ کرد:

«کورم تۆ چه‌لتوو کچینه‌کان ده‌ناسی؟»

«ده‌یاناسم گه‌وره‌م.»

«پری ده‌رکه‌وانه‌که‌شم بۆ بانگ که.»

حاجی ده‌رکه‌وانیش هات.

«تۆ هه‌موو چه‌لتوو کچینه‌کان ده‌ناسی؟»

«هه‌موویان ده‌ناسم.»

«مه‌هیله‌ که‌س بێته ژووره‌وه، تا خۆم نه‌لێم، ریگه‌ به‌که‌س مه‌ده.»

«به‌سه‌ر چاوم سه‌رۆکم.»

جۆگەي عەزىز ئاغا لە پازدە بىست كانياو پەيدا دەبى و لە داوینى تۆرۆس و رووبارى ساوروونەو پىچاوپىچ بەرەو تۆرۆس دى. ھەر ھىندەي رووبارى ساوروون گەورەيە، ئەم جۆگەيە ھەر بۆ خۆي سامانىكە. كاتىكى ئاوي رووبارى ساوروون دەيدايە كەمى و چەلتوو كچىنەكان لە گەرمای ھاویندا لەسەر چۆرى ئاوي بەرۆكى يەكيان دەگرت و دەھاتنە و پىزەي يەكتر و مەرەزە وشكاوي دىنا، ئەو لايەنەي جۆگەي عەزىز ئاغيان بەكرى دەگرت دەھاتنە سەيىرى ھەراي ئەو چەلتوو كچىنانەي، كە لەسەر تنۆكى ئاوي بەربىنگى يەكيان دەگرت و لىيان دەبوو بەشەر و ھەرا. جۆگەي عەزىز ئاغا ھەرچەندە ئاوەكەي كەمىش بكا بەشى دەشتايىيەكەي خۆي دەكا. جا ھەر بۆيەشە ئەوەي جۆگەي عەزىز ئاغا بەكرى بگرى ئەو سالا لە دەھەزار گاوخان كەمتر چەلتوو ك ناچىنى. ھەرچەندە كەمتر بچىنى لە زىانتى. واتا بەئەنقەست خۆي تووشى زەرەر و زيان دەكا. زەوي و زارى زۆر بىنە و ئاوي پىوھ كە. گوند چىيە، خانوو چىيە، بەرەجووت چىيە، گوئى بەھىچ نادا. ئاوي پىوھ دەكا. سى سالى بوو لەسەريەك جۆگەي عەزىز ئاغا بەكرى بەدەست ئۆقچى ئۆغلىيەوھ بوو. ئەو داھاتەي لە ھەزار و پىنچ سەت گاوخانى سازىدەرەي بەدەست دەكەوي بەھەر نرخى بى وازى لى ناھىنى. سى سەت ھەزار لىرەي لە ژىر ئەم سى سەت ھەزار و پىنچ سەت گاوخانە بەراوھدا بوو. كەس بەخۆرايى سى سەت ھەزار لىرە بەدەم ئاوەوھ نادا.

ئۆقچى ئۆغلى، پىنچ رۆژ لەو پىش، ھەر ئەو ئىوارەيەي، كە لەگەل گوندنشىنەكاندا بووبوو بەقەرەي، ئاوي بەسەر دەشتەكەدا بەردابووھو. مەزرا ئاوي درەنگ ھەلدەمژى. جارى خۆ ئەگەر بىتو زەوي تىنووي بى، با ئاوي زۆرىش

بئی، له پېشیا زه ندوډل و درز هه لئی دهمژئ و به ئاسانی ناروا . ده شته که تا به روه خواری دهبوو و شکانی که متر دهبوو هه و ئاویش خیراتر و سوارتر دهبوو. چواردهوری گونده که بوویوو به زه لکاو و گولای و له هه موو لایه که وه ئاو هه لده قولای. رۆژی شه شه م بوو. شه وئ ئاو چواردهوری گوندی ئابلۆقه دا و له ناکاو پای مالی.

به و نیوه شه وه بوو به یه که هه نگامه و حه شری مه پرسه . سه گ دهیلووراند، که ر دهنه ری، ئه سپ و ماین دهییلاند، گا دهیقۆراند، خه لک دهیزریکاند. دهتگوت بومه له رزه رووی داوه.

خه لکه که تا سبه یئ زریکاندیان و هاواریان کرد. هاتن و چوون، شمه ک و بزگورئکی دهستیان که یشتی، رایانگوتیزته نیو چه رداخ و که پره وه. ئه وهی چه رداخی نه بوو بزگورئ رایگوتیزته ناو چه رداخی دهرودراوسیتوه. ئه وهی دهستی به مه رانه که یشت و نه پیه رزایه سه ر هیه چ شمه ک و بزگورئ، وه بن ئاو که وت. گوندی ئه و شه وه تا سبه یئ له ناو ئاو و چلپاودا خولانه وه. به و تاریکه شه وه به په له کوتئ سا کاریکیان بۆ کرا یا نه کرا. سووته مه نیان هه موو ته ی بوویوو. ئه وهی ته ریش نه بوویوو له ناو ئاودا گری نه دهگرت.

هه ر یه ک دوو مالی ترووسکه ی چرایان دههات. له چقورئوا به هاوینان چرا له مالاندا هه لئناکرئ. جا له به رئه وه له هیه مالی نه وت به دهست نه ده که وت.

ته نیا چراکه ی مالی دورسنی کورد دهسووتا. خه لکی گوند، به ژن و پیاو و که وره و گچکه وه له پئش مالی دورسن گردووببوونه وه. کرپوون ورته یان لئوه نه دههات. زۆر شه کهت و ماندوو بوون. سه روپۆته لاکیان، دم و چاویان، قژیان که له بهر تیشکی زهردی چراکه دهتگوت له مۆم دروست کرابوون، دهچریسکانه وه. گوند کړوکپ بوو، وئران بئی.

تاریک و لئله بوو. زۆری نه مابوو ئاسۆ روون بئته وه. سه رلووتکه ی کئوهکان له وه دهچوو تیریزئکی لی به دیارکه وتبئی. ئه مه ش نیشانه ی خۆره لائن بوو.

حه مه عه لی کورد پالی به دارتووه که وه دابوو. سه ری به سه ر سینگیدا

بەربووبووه. دەستی وەك دەستی مردوو زەرد دەچوووه.

داپیره زەینۆ بەچرپەوه بە ژنەکانی گوت:

«وا پى دەچى كوردە گووێك دەخووا. من زۆر چاکی دەناسم. هەر لە مندالیپرا وابوو، كاتێكى وام دەدیت دۆ و دۆشاوی تێكەڵ دەكرد. تىخى تىوهژەنە ئاگای لە خۆى نىيە. من كوردە زۆر چاك دەناسم.»

ژنەكان هەناسەپەکیان هەلکێشا، گوتیان:

«کوا، خۆزیا راپەربیا، کوا ئەو پۆژەى لە ئۆقچى ئۆغلى راپەربیا و هەمووی فیتیل فیتیل لە لووت هینابایەوه. پیاوی وا لە کوێیە، هەیه؟»

ژنى بى چاووروانە هەلى داى:

«داپیره زەینۆ، جاران وابوو، بەلام ئىستا حەمەعەلیبەكەى جاران نىيە، هەر بەجاری كۆلى داوه و مى بووه. ئەو پۆژە ئەوهى ئۆقچى ئۆغلى بەوى كرد، بەدۆم و خەرات ناکرێ، فزەى نەكرد. شتير بووه بە پتوى.»

داپیره زەینۆ هەناسەپەکی هەلکێشا، گوتى:

«پیاو نەماوه. جاران هى وەك ئۆقچى ئۆغلییان بەئاسمانەوه دەخوارد، پیاوهکانیش بوون بە ژن. جارى جاران بوواپە پیاویكى وەك كوردە قسەى لەم و لەو دەخواردەوه. پیاو هەموو مى بوون.»

دەنگى چەند كەسى بەپێكەنینهوه:

«سەیری حالىمان كەن. كابرا ئەم ناوهى هەموو كرد بەگۆلاو. گوندىیە نىرەمووكەكانى...»

«كابرا گوندهكەى كرد بەگۆلاو.»

داپیره زەینۆ:

«كابرا گوندهكەى كرد بەگۆلاو. هەر بۆ ئەوهى ئىمە دەر بەدەر كا. خۆزگە پیاویكم تیدا دەدۆزییەوه نەبووی بەنیرەمووك.»

«تەنیا بەك پیاو.»

«تەنیا پیاوئى لە پیاوان بچى.»

«وامان بەسەر نەدەھات. بەژىر ئاۋەو نەدەبووین.»

زەينۆ ھەلچوو. نەپەى بەسەر گوندەكەدا، بەناو تاريككیە ئەنگوست لەچاۋەكەدا شەپۆلى دا، ھەموو جارئى وابوو. كرى دەبوو، كرى دەبوو لەپرىكا كرى دەگرت.

«ئەگەر من زەينۆ بىم، خۆم دەزانم چى لەو ئۆقچى ئۆغلىيە گەۋادە، ژن حيزە، چەكمە برىقەدارە، دەم و قەوچ بەبنىشتە دەكەم. ئەگەر سەر و پۆتەلاكى ئەويشم ۋەك ژنەكەى دانەمالى داپىرە زەينۆم پى نەلەين. ئەگەر من داپىرە زەينۆ بىم، ئەم نىرەمووكانە با لە پیاۋەتییەكەيان شەرم و شوورەيى بكەن. با شەرمەزارىن و سەريان شۆر كەن و تەماشای ئاۋى ئۆقچى ئۆغلى بكەن.»

لە پىشا ژنان، دوايى لە ناو بەرەى پیاواندا بزوتنەۋەبەك سەرى ھەلدا. ئەو ناوخرۆشا و بەكۆل ھات. جنىو، قىرەۋبەرە، بگرە و بەردە، ۋەرە و برۆ.

ئىدى ئاسۆ تەۋاۋ روون بوۋەو و خۆر گزنگى دا. ترۆپك و دوندى چياكان تاراي زىرىنيان پۆشى. بەك دوو پەلە ھەورى پەراۋىز سوورمە بەئاسمانەۋە بوون. تيشكى خۆر بەككىلگە و مەزراكانەۋە ۋەربوو.

سەرتاسەرى كىلگەكان ۋەبن ئاۋ كەوتبوو. لۆكە و كونجى و بىستان و جى خەرمانەكان تىكرا بووبوون بەژىر ئاۋەو. مەزراكان ھەموو بووبوون بەگۆلاۋىكى گەرە و بەربلاۋ. بووبوون بەئاۋىنەبەك و دەچرىسكانەۋە. گوند و گوندنشىن بەجارئى پەرىشان بووبوون. ھەموو سەرتاپا لە قور ھەلكىشرا بوون. بزگور و نوڤن و ئارەوانە سەرلەبەر بەژىر ئاۋ كەوتن.

جووچەلە و مرىشك ھەموو خنكابوون. پەز و ئاژەل سەرتاپا لە قوردا بوون. گوندەكە ھەموو لە قور رۆچووبوو.

ھەمەمەلى كورد ھەروەك خۆى بوو. شەۋى چۆن بوو ھەر ئاۋەابوو، كەس خۆى لە قەرەى نەدەدا. چىيان بەسەرۋە بوو. تەرەسىكى گەمارە، كوردە ھات و قسەيەكى سووكى كرد.

له پاشان داپیره زهینۆ چوو له پیللی نهوی:

«کوردە شیتە، کوردە شیتە.»

حهمهههلی چاوی ههآینا:

«چییه؟ چ دهکهی داپیره زهینۆ؟»

داپیره زهینۆ بزهی هاتی.

«دهک خوا پیاوهتیتان نههیللی نیرههمووکینه. گوندهکه بوو بهگۆلاو. وا دهربهدهر بووین. دهربهدهری کردین. ئۆقچی قنگ بهگوو دهربهدهرمان دهکا. لهگوندهدا هیچ پیاو نهماوه؟ هاتووم ئەمهت لی بپرسم.»

حهمهههلی راست بووهوه. چاوی بوو بوو بهکاسهی خوین. بزۆ پرهکانی ویک هاتبوووه. نیوچاوانی گرژبوو. چارهی رهش داگیرابوو. داپیره زهینۆ، که چاوی بهحهمهههلی کهوت خورپه له دلاییهوه هات. ههمهههلی کۆلهمستی گۆشی و باویشکیکی ژهراوی دا. ئاخیکی له ناخی دلاییهوه ههآکیتشا، «ئاخ داپیره زهینۆ! ئاخ خ خ خ.»

داپیره زهینۆ زۆری بهزهیی بهحهمهههلیدا هاتهوه، گوتی: «هینده ناوجهرگی خۆت مهخۆ کوردهکهه، هینده پیش مهخۆوه، ئازا و چاونهترسهکهه، ئهوهی بتناسی دهرانی تۆ چۆنی.»

حهمهههلی کرژههلات، گوتی:

«چیم لهدهست هاتووه داپیره؟ چیم له دهست هاتووه؟ ئۆقچیم سهگتۆپ کردووه، بهچیا کهوتووم. ئۆقچی پیاویکی وا نییه که، ئۆقچی ئیکجار، داپیره خۆشم نازانم چ بکهه، سهرم لی شیاوه. وهخته شهق بههه. داپیره بووین به نیرههمووک. ئیمه بووین به نیرههمووک.»

داپیره زهینۆ قهیرۆ دهستی بهپشتی ههمهههلیدا هینا، گوتی:

«ناوجهرگی خۆت مهخۆ کوردهکهه. ناوجهرگی خۆت مهخۆ، مهخۆ، مهخۆ، مهخۆ کورم، مهخۆ.»

داپیره زهینۆ چاوه زیتهلهکانی پرپوون له خهه و پهژاره و بهزهیی و

دلسۆزى. له پاشان دورسن هات بۆ لايان. ئىنجا گوندنشىنهكانى تىرش
 هه موو هاتن. له بهر قور هيچ كوتيهكيان به درهوه نه بوو. تا ريفيسكيان خويان
 هه لكرديوو. زهرداويكى پيس له گوفهك و سه رهنويلهكانى گوندهوه رپى ده كرد.
 بۆنى پەين و زبىل بهو ناوه دا بلاو بووبوووه و له بهر هه تاو هه لميان لى
 هه لدهستا. هه رچى چاوى به حه مه عه لى ده كه وت خورپه لى له دلوه ده هات و له
 دللى خويدا ده يگوت، ته واو، ئوقچى هينده لى نه ماوه. دوايى هات. به تاييه ت
 پاش نه وه لى، كه داپيره زه ينۆ هانه هانه لى دابوو، كورپه گه و ره نۆزده
 سالانه كى حه مه عه لى له پر په يدا بوو، هه ركه چاوى به سه روچاوى باوكى
 كه وت وهك ماستى مه يوى لى هات. له بالى نه وى، گوتى: «باوه، باوه، با
 بچينه وه بۆ مال، باوه، باوه...»

حه مه عه لى تووره بوو، قيراندى:

«برۆ، لاچۆ له بهرچاوم، سپه لى سپه باوك...»

كورپه خوى دا به پهنای پياوهكان.

زه ينۆ تى هه لچوو، گوتى:

«كورپه هه لى كورده، گوو مه خۆ، بۆ تووره ده بى و ده شيرپىنى. كار به شيرپه
 شير پىك نايى. دانيشن قسه بكه ن. شهش مانگى ره به ق له ناو ئاو و
 قورپه ليته دا گوزهران ده كرئى. ئيوه قسه له و باره وه بكه ن. مانگى نابا خانوو و
 بهرمان هه موو رۆ ده چى. ئيوه ئازان له و باره وه بدوين. هه موو بى مال و حال
 ده ميتنينه وه و ده كه وينه ئه و ده شته. ئيوه بىر له وه بكه نه وه. كورده شپته كه م
 ئه قلت بينه وه سه رخۆت.»

حه مه عه لى بزهيه كى ژه هراوى هاتى، گوتى:

«راست ده لى، داپيره راست ده لى.»

دورسن:

«با بچين شكات بكه ين.»

«قايمقام پياوى نه وه.»

داپیره زهینۆ تى هه لچوو، گوتى:

«جا چ بوو، خواى دهکرد باوكى دهبوو. ئهوهى چاوى به حالى ئيمه بكهوى.»
حهمه على به كاوهخۆ سهريكى له قاندا، ته سديقى كرد، گوتى:
«راسته.»

هه موو گوتيان:

«راسته، دهبى روو له ميرى بكهين، كه شفى بۆ دهركهين.» چوون له سه ر
ئاره وان هه يك هه لئيشتن. به دوور و دريژى راويژيان كرد ها له پاش چه ند
ئينجا به بريار گه يشتن. دهبوو سه رتاسه رى گوند، به ژن و پياو و گه و ره و
بچوو كه وه، به پير و لاوه وه به رى كه وتبايه و بۆ شار چووبان، بۆ كن قايمقام.
زهينۆ برياره كهى له سه رانسه رى گوند راگه ياند:

«هه ركه سه ده ركهى خۆى كليل دا ژينه، هه ركه سه ده ركهى خۆى كليل دا.
نه ئين نه مانبيست. كه س خۆى نه گۆرئ. هه روا به به رگى قوراوييه وه. هه رچى
مندا ل و ساواش هه ن، سه رتا پا له هه شيان هه لكيشن و له باوه شيان كه ن.
هه رچيش قورى كه م پتوهيه خۆى له قور و هه ش هه لكيشئ. رى و راست بۆ
شار ده چين. بۆ لاي قايمقام. ئه و دادى نه پرسين يه كسه ر به م هه ش و قوره وه
بۆ نه نقه ره ده چين. قانوون هه يه، قانوونيش هه يه و حكومه تيش هه يه. نه ئين
نه مانبيست و كه س پتئ نه گوتين ها»

هه ر له پاش سه عاتى سه ر له به رى گوند و داپيره زهينۆ به رى كه وتن تا ژوور
ئه ژنۆيان له ئاودابوون، سا به هه ر چۆنى بوو په رينه وه. ژنان به مه لۆت كه وه،
مندا لى وه روپركه ده ست به شاقه ل و داوئنى دا يكيان وه، سه رتا پايان له قور و
هه ش هه لكيش را بوون.» گرپه و كه رما دا هات.

قه ره با لغييه كه وهك گه ر ده لولول ده رۆيشت و لولولى ده خوارد و ده يگرماند و
نر كه و قريوهى ده ور به رى ده هه ژاند. كاتى گه يشتنه شار هيج كام يكيان
شوئنىكى به ده ره وه نه ما بوو له مرۆ بچئ. تۆز و خۆل به قورى سه ر پۆته لاک و
له شيان وه لكا بوو. برۆ و برژانگيان له به ر خۆل بۆر ده چوو وه، قورى

کز بپوهه و نیوه وشک هه لاتووش بۆر دهچووه وه.

ئا بهم ئاوايه، قه رهبالغییه که خۆی به کیش کرد و هات له پیش درکه ی سه رای قایمقام راوه ستا. له قهزا بوو به ههرا و زهنایه که مه پرسه. خه لکه که به ورد و درشته وه وه که جهال هه ستای له م قه رهبالغییه خرپوونه وه. دهیانزانی شتی قه و ماوه، دهنه ئه م هه موو لادیییه بۆچی سه رتا پا خۆیان له قور هه لکیشابوو. دوکاندار، که به نگ و درکه ی خۆی دادایه وه. ئهوی له چاخانه نه ردین و دۆمینه ی ده کرد یارییان به جی هیشت و له پیش قایمقامیه ت کۆبوونه وه. ئیتر له و شاره ی، که گیزه ی میسوله ی لپوه نه ده هات بوو به هه رای ئه و سه ری دیار نه بی. هه ر هینده ی چا و لیک نیتی و هه لیان بینی سه ره له به ری قهزا له پیش درکه ی قایمقامیه ت خرپوونه وه.

دایره زهینۆ پر به دنیا دهیزیکاند:

«هۆ قایمقام، هۆ قایمقام، درکه وه. وه ره ده ری بروانه حالمان. وه ره بزانه له چ حالیکداین.»

هه رچه ند چاوی به قه رهبالغییه که ده که وت هینده ی دیکه هه لده چوو:

«بروانن، بروانن ئۆمه تی محمه د، برواننه حالمان. بروانن له چ حالیکداین. بروانن ئۆچی ئۆغلی چیی به سه ر هیناین. زۆلم و زۆری وا به وه ی ناوی بوسولمان بی ده کرئ؟ بلین، ده کرئ؟ دتیه کی زل و زه لام به ژیر ئاوه وه ده کرئ؟ برواننه حالمان، با قایمقام به چاوی خۆی بیینی، با بیینی. به لکو ئه و دلّه په قه ی تۆزی نه رم بی.»

دورسن و حه مه عه لی دایره زهینۆیان بی ده نگ و کر کرد، چوون بۆ لای قایمقام.

دورسن:

«ئۆچی ئۆغلی گونده که ی به ژیر ئاوه وه کردین. لۆکه و مه زرا و کتیلگه مان سه ره له به ر ژیر ئاوه که وتووه. به و خوايه ی له بان سه ره تا ناوکمان ئاوه. وه لّاه ی ئاوه، بیلایه ئاوه. به خاوخیزان و ورد و درشته وه هاتووین چاوت

بەحالمان بکەوئى و قسەيەک لەگەڵ ئۆقچى ئۇغلىدا بکەى.»
قايمقام لە پەنجەرەوہ سەيرىكى قەرەبالغىيەکەى کردبوو و گوپى لە زرىک و
ھۆرى داپىرە زەينۆ بووبوو، بەلام لە ھىچ حالى نەبوو. «ناشى ناو گوندەکەش
بکا بەچەلتووک؟»

بەکاوخۆ لەسەر ئەسکەمبىلەکەى ھەستا، چووہ دەرى، قەرەبالغىيەکە
سەرلەبەر روويان تى کرد. قايمقام ويستی شتى بلّى و عوزرى بۆ گوندنشينە
پەريشانەکان بىننيتەوہ. تفيكى قووت دا. شتى بەر گەرووى گرت. ھەرچەندى
کرد و کوشا زمانى ھەلنەھاتەوہ.

خەلکەکەش وەک خۆليان بەسەردا بىژرايىتەوہ کړ و کپ وەستابوون.

داپىرە زەينۆ:

«رۆلەى خۆم ئەوہ بۆچى وا وەک ماستى مەيبو وەستاوى و ورتەت لە زار
دەرنایى؟ بېوانە، بېوانە، ئەمە لە ساي وشيارى و بلىمەتیی ئىوہوہىہ.
بەراستى وشيار و بلىمەتى. قەت بووہ و بىستراوہ چەلتووک لە ناو گوندا
بچيندرى؟ لەوہتى دنيا دنيايە شتى وا رووى داوہ؟ قەت ئىجازە دەدرى
چەلتووک لە ناو گوندا بچيندرى؟ ئەمە تۆ داتھينا کورم، ھا، دەچيندرى؟
کورہ تۆزى ويزدان، کەمى بەزەيى. گوايە گوتووتە چەلتووک چاندن لەناو
گوندا نىشتمانپەرورەيە. لە ئەدەنە وات گوتووتە. گوتووتە لەمەوپاش
چەلتووک لە ناو گوندا، لەناو مالانىشدا دەچيندرى. لە خوا ناترسى؟ خۆ بۆ
خۆت حالمان دەبىنى. ئىمەش نىشتمانين. بېوانە، زۆر چاک بېوانە. دادمان
نەپرسى، بەم حالەوہ رى و راست سواری شەمەنەفەر دەبين و دەچينە خزمەت
سەرقوماندار. ھەر راستە و راست بۆ کن قوماندان. تەماشاي حالى ئەم
منداڵ و تووالە بکە. ئەوہى خۆى بەمرۆ بزانی دلّى بەرگەى ئەم حالە دەگرى؟
بېوانە، زۆر چاک بېوانە. تومەز تۆش پياوى ئۆقچى ئۇغلىت. بەوہندە سویند و
قورئانە منيش ئەمانە لەگەڵ خۆم دەخەم و راست دەچمە کن سەرقوماندار،
دەلّيم فەرمو ئەوہ خۆت و گوندنشينت، دەلّيم فەرمو نا، ئەوا لە قوراويان

هەلپناین. ها، ئەوه خۆت، گوندنشینت.

قایمقام هەرچەندى کرد و کۆشا نەیتوانى زمان هەلپنى. رى و راست
گەراپەوه ژوورەكەى و دەرکەى لەسەر خۆى پتوهدا.

ها پاش چەند. گوتى:

«پیاووەکان بانگ کەن.»

حەمەهەلى و دورسن هاتن

لە پيشا پرسى:

«كامتان كوێخايه؟»

دورسن:

«كوێخا سەيفى عەلبەه. پياوى ئۆقچىبە. نەهاتووه.» «بەقەرەبالغىبەكە بلین
بگەرىنەوه بۆ گوند. منیش هەر ئیستا بەدوتاندا دیم.»

یەكسەر بانگی کاربەدەستى كشتوكالى کرد:

«كاكە لیژنە كۆكەوه. دەچین بۆ گوندی سازلیدەرە. خۆ چاوتان بەكردهوى
ئۆقچى ئۆغلى كەوت؟»

كاربەدەستى كشتوكال:

«ناخ لە دەست ئەمانە، ناخ گەرەم، تى ناگەن و تى ناگەن.» ئەندامانى
لیژنە كۆبوونەوه. جیدیکیان هینا. رى و راست چوون بۆ گوند. گوند بووبوو
بەژیر ئاوهوه. جیبەكە نەگەیشته ناوگوند. ناچار دوو فەرسەخ لە دوور وەستا.
ئاو هاژەى دەهات. ئەندامانى لیژنە تا ئەژنۆ خۆیان هەلمالى چوون بۆ ناو
گوند. گوند كرى و كپ بوو. سرتە لە هیچەوه نەدەهات. چون لەسەر
ئارەوانەیهك هەلنیشتن. ئاویش تا دەهات هەر بەرەو خوار دەرۆیشت. یەك
سەیری دەم و چاوى یەكى دەکرد.

هەراوزنای قەرەبالغىبەكە كە بەرەو گوند دەگەرانهوه، تا دەهات نزیکتر
دەبووهوه.

ئەم پروداوانەى، كە دوا بەدواى يەك دەهاتن قايمقاميان بەجاری پەرتیشان كـردبوو. تا دەهات لەر و لاواز و باریك و بنیس دەبوو. رهنگی زەرد هەلگەرا بوو. هەمیشە بیرى دەكردهوه، ماندوو و تیکشكاو و خەمناك بوو. لیوی هیندەى تر تەنك و باریك بوویوووه. هەر دەتگوت دەمى تیخە. چاوی زیت بوو بوو. پەیتا پەیتا قژی بەتوورەیییوه بەپشتا هەلەدایهوه. تاكە مرۆفی متمانه و برۆای پی مابوو هەر رەسوولەفەنى بوو و بەس. وەكو باوکی خۆی تەماشای دەکرد. ئەویش ئەوی زۆر خۆش دەویست و پاریزگاریی لی دەکرد. هەر دمگۆ و چاوهراویکی لە پاشملەى دەبیستەوه ورد و باریك بووی دەگیرایهوه. بەمانگی بایى سالیکی لیوه فیروبوو، بەتایبەت رۆژانی دواى. لەگەل گوندنشینان هەلستا و دانیشت. ئەسپی تی دا. دەچوو نپو ریزی نەخۆشانەوه كە لەبەر دەرکەى پژیشك چاوهریتیان دەکرد. لە حال و بالی دەپرسین. دەچوو ناو خەلکەوه گوپی رادیشت بزانی دنیا چ باسه. چۆن درۆ و دەلەسه هەلەبەسترین. گزی و فزی چۆن دەکری. چۆن تەلە و داو دەنرینهوه. بۆ ئیجازە وەرگرتن چ پەلەقاژی و تەپ و کوتی دەکری. چۆن ملی ئەم و ئەو دەشکیندری. لە هەمووی گەیشتبوو.

هەموو رۆژی لیژنەى چەلتووکی کۆ دەکردهوه. چوار پینج مەزرا و کیلگە دەگەرا. مەزراکان هیچیان بەپی قانون نامادە نەکرابوون. ئیجازەى بەهیچ کامیکیان نەدا. مورتەزا ناغای قەرەداغ ئوغلی دوو کیلگەى هەبوون. یەکی لە پینج هەزار گاوخان. ئیجازەى بەوانیش نەدا. کیلگەکان هەردووکیان لەوانە بوون کە بەوچان ناودەران. پینج سەت مەترى لە گوندەوه دور بوون. هیچیان نەکیلدرابوون. یاسا بری مەرجی دانابوو. نەك هەر جوگەى

چه مه نئۆی بۆ هه‌ڵنه‌به‌سترابوو، بگره ئاوه‌پۆی راست و دروستیشی بۆ نه‌کراوو.

ئيجازه به‌کيلگه‌ی مسته‌فا پاتر پاتریش نه‌درا. ئه‌ویش ئاماده‌نه‌کراوو. کيلگه‌کانی تۆفيق عه‌لی و که‌مال تاشان و دورموش داش که‌سانیش ئيجازه نه‌دران.

چه‌لتوو کچينه‌کان شپرزهبوون. مانگی بانه‌مه‌ر به‌سه‌رچووبا ئیدی چه‌لتوو که نه‌ده‌چيندرا. بشيان چاندا هيجی وایان لێ وه‌چه‌نگ نه‌ده‌که‌وت. له جياتی يه‌ک و هه‌شتا زۆر زۆر يه‌ک و چل. يه‌ک و په‌نجای ده‌هینا. له‌م حاله‌دا بریاريان دا له‌پيشا قایمقام تاقي که‌نه‌وه. له‌پيشا له‌پاینه‌وه تێ هه‌لچوون. تکا کاريان نارد. تکاکار مه‌لا پيره پشتکۆمه‌ رپوه‌له‌که‌ی شار بوو.
مه‌لا گوتی:

«کورم، ئه‌فه‌ندی، چه‌لتوو کچینی له‌وه‌تی هه‌یه. هه‌موو سالی هه‌روا بووه و هه‌روا هاتوه. هيج سالی به‌پیتی ياسا و ده‌ستور نه‌کراوه. خۆتان له‌به‌لاش تووشی چه‌رمه‌سه‌رێ مه‌که‌ن. پيشکه و مېشوله چۆن بووه هه‌روا ده‌بی. ئیتر ئه‌مه چقورئۆوايه. به‌بی مېشوله ده‌بی؟ چه‌لتوو کیش نه‌چيندري هه‌ر ده‌بی. واز له‌م توند و تيزیيه بینه.»

قایمقام به‌توندی پرسى:

«ده‌تانه‌وێ چی بلین؟» يه‌کسه‌ر دیاردی بۆ ده‌رکه کرد.

«فه‌رموون. تکا ده‌که‌م جارێکی تر خۆتان له‌ کاروباری وا هه‌لمه‌قورتین، ئیتر جارێکی تر مه‌یینه‌وه بۆ لام.»

مه‌لا به‌ویردخویندنه‌وه چووه ده‌رێ. «سوبحانه‌للا، سوبحانه‌للا. ئه‌مه قایمقام نییه. ناری به‌یزایه. سوبحانه‌للا، سوبحانه‌للا.»

چه‌لتوو کچينه‌کان له‌ مه‌لايان پرسى:

«چیت به‌ چی کرد مه‌لافه‌ندی؟» مه‌لافه‌ندی له‌ وه‌لامدا چاوی لیک ده‌نان و هه‌لی دینان و ته‌زیحاتی خۆی ده‌کرد و له «سوبحانه‌للا، سوبحانه‌للا.»

به‌ولاه چپی تری نه‌ده‌گوت.

ره‌زا ده‌گه‌نه‌ک کوپی عه‌لی دوران ئایه، که عه‌لی دوران مرد.

به‌ره‌جووتیک و نزیکه‌ی ده‌خانوو و سی دوکان و دوو خانی بۆ ره‌زا ده‌گه‌نه‌ک به‌جۆ هیشته. ره‌زا ده‌گه‌نه‌ک له‌ماوه‌ی چهند سالی‌کدا ئهم‌هموو سامانه‌ی به‌فیرۆ دا و که‌وته‌سه‌ر ساجی عه‌لی. به‌لام ژبانی ره‌زا ده‌گه‌نه‌ک له‌سه‌رده‌می تیروپریدا به‌رگی دوا مۆده‌نه‌بوايه له‌به‌ری نه‌ده‌کرد. له‌پاشانیش هه‌ر له‌سه‌ر ئهو باردۆخه‌ی جارانی مایه‌وه. له‌و شاره‌ ره‌زا ده‌گه‌نه‌ک قوماری داهینا. ره‌زا ده‌گه‌نه‌ک له‌هموو که‌سی قوماری پتر ده‌کرد. هموو پۆژی ته‌راشی ده‌کرد، تیف تیفه‌ی خۆی دها. پۆژی نه‌بوو جل و به‌رگی بی‌ئوتوو ی له‌به‌ردابی. له‌گه‌ل گهوردا گهوره، له‌گه‌ل بچووکدا بچووک بوو. له‌م پوهوه زۆر خۆشه‌ویست بوو. هه‌ر کاربه‌ده‌ستیک می‌ریی تازه‌هاتبا بی‌سی و دوو له‌پاش دوو پۆژ ده‌بوو به‌دۆستی گیانی به‌گیانی. که‌سی له‌ده‌ست قوتار نه‌ده‌بوو. هه‌ر کاریکی مه‌به‌ست بوايه پی‌ی جیبه‌جۆ ده‌کردن. ده‌یانگوت: «ئهم ره‌زا ده‌گه‌نه‌که کوزه‌که‌متیاری پتییه.» هه‌ر به‌رتیلی درابا له‌سه‌تا نه‌وه‌ت و هه‌شتی به‌ده‌ستی ره‌زا ده‌گه‌نه‌ک ده‌درا. کاربه‌ده‌ست چهند به‌ناموس بوايه. هه‌ره‌خاوینی دنیا بوايه له‌پاش هه‌وتووێک له‌خشته‌ی ده‌برد. چه‌لتوو‌کچینه‌کان ئهم‌جاره‌ش کاره‌که‌یان به‌ره‌ورووی ره‌زا ده‌گه‌نه‌ک کرده‌وه. گوتیان «تا دوو هه‌زاریش بۆی برۆ». ره‌زا ده‌گه‌نه‌ک بزه‌گرتی. گوتی «به‌پازده هه‌زاری ده‌سازینم، له‌پازده هه‌زار نایه‌مه‌خوار.»

مورته‌زا ئاغا:

«بیبیله‌ی چاوه‌کانم بخۆ ئیره‌زا. مورته‌زا ئاغا گونه‌کانته‌ده‌خوا. خۆت بنوینه ئیره‌زام. خۆت بنوینه. ئیتر له‌مه‌ویاش نییه بۆ تۆ نییه.»

چه‌لتوو‌کچینه‌کان تیکرا:

«ئومیدیکمان هه‌بی هه‌ر تۆی ره‌زا به‌گ، دها کارمان کراوه.»

ره‌زا ده‌یگوت:

«لهسهرخوا» و هيجی تری نه دهگوت. بهرکهت دا رهسوولهفهنی یهکه بهیهکه خه لکی شاری له قایمقام گه یان دبوو. دیاره رهزا دهگه نه کیشی پشتگوئی نه خستبوو، له پاش نهوهی که هه موو شتیکی له بارهوه بقوون کردبووهوه له مه ره وه زیفه ی ئیستاشییه وه له گه لی دوابوو و نهوهشی به ناگا گه یان دبوو که بهم زووانه دیده نیی دهکا.

رهزا دهگه نه که به کلکه سووتی و چاپلووسییه وه چووه ژووری.

گوئی: «گه ورهه، چه ند پرژتی که به خزمه تان نه گه یشتووم، لیم ببوورن، ئیش و کار گه ورهه، ئیش و کار، سه رقالی، ئیوهش ئیش و کارتان زوره و سه رتان قاله. جاریکیان هاتم ته شریفان بقو سه زهوی و زار چوو بوون. لیم ببوورن، گه ورهه. به راستی پشتگوئی خستنی جه نابان به گونا هیکی گه وره ده زمانم، هی وهکو ئیوه، گه ورهه.»

قایمقام چاوی په رییه توقی سه ری:

«چیتان دهوی؟»

«نه فهنم؟»

قایمقام فیژانندی:

«چیتان دهوی نه فهندی؟»

«جه نابی پایه به رزان، دیده نی، گه ورهه؟»

«چیتان دهوی بیلین.» له هه ژمه تان له رزی، زهرده لگه را، سووره لگه را:

«چپ - تا - ن - ده - وی؟»

«گه ورهه، دیده نی، مه بهستم...»

دیاردیی بقو دهرکه کرد:

«بقو دهرهوه، فهرموون، بقو دهرهوه.»

رهزا دهگه نه که به سه رسامییه وه به رهوه دهرکه چوو. وهک بیاریته وه سهیری ناو چاوی قایمقامی ده کرد، قایمقام برۆی ویک هی نا بووه وه، زاری به تیخ نه ده کرایه وه.

پهزا دهگه نهک به تاو ده رکه ی کرده وه، چوو ده ری. به سه رسامییه وه له پلیکانه کان چوو خوار ی، «هه ی له تری دایه ی، کوره خو کابرا به ده رکردن ده ری کردین، هه ی له تری دایه ی، کوره خو به پرسمی ده ری کردم» بزه یه کی هاتی. «کوره تو تماشا تماشا، مندالی تاین هه ده لئی که رته شاخه. نه ی ئافه رین بو خو ت. وا دیاره چه لتوو کچینه کان حالیان زور خو ش ده بی؟ وه للا به تری بابیانیدا ده ری نی. هه ی له تری دایه ی. کوره خو به پرسمی وه ده ری نام، به پرسمی.»

به پیکه نینه وه خو ی به یانه دا کرد. چه لتوو کچینه کان به چوار چاو چاو پروانیان ده کرد. که زانیان پی ده که نی. وای بو چون کاره که برا وه ته وه، هه موو تی وروکان، ده ستیان گوشی.

«ئی ی ی چۆن؟»

پهزا دهگه نهک پی ده که نی:

«هیچی له گه لدا ناکری، من تا نیستا وام نه دیوه. مندالیکی نا ئه وه نده ی ده ستی، له به رد ره قتره، وهک مه لا گوتی، سوپحانه للا، سوپحانه للا.»

ئیتر له پاش ئه مه کاره که ئالوزکا. هه رچی هیوا و ئاواتی هه بوو ئاو بردی. شتیکی رویی دا چاو پروان نه ده کرا. پتسه کی هیچ ته کبیریکیان بو نه کردبوو. هه رچه ندیان سه ر دینا و سه ر ده برد بو خو شیان نه یانده زانی چۆن به داوی مندالیکی هینده ی بستیکه وه بوون. تا ده هات هینده ی تر زگیان ده ئاوسا و خه فته خان ده بوون. چه لتوو کچین تا سبه نیی خه ویان له چاو نه ده که وت، له سه رداوی، چاره سه ری ده گه ران. به لام هیچی وایان به بیردا نه ده هات توژی به ری و جی بی و ئه قل بیگری.

مورتهزا ئاغا هینده تووره بوو بوو ئاگری لی ده بوو وه. هه رچی له ده ست هات له گه لیدا کردی. شه ویکیان په نجه ره ی قایمقامی به به ردباران کردن دا، شه ویکی تر به گولله باران کردنی دا. به نیازی کوشتن کردی به لام به رنه که وت.

قایمقام له جیاتی ترسان و پرینگانهوه هیندهی دیکه دوژمنایهتییهکهی تیژتر بوو.

جیبهکهی دایهرهی کشتوکالیان له کارخست. قایمقام بهسواری ئەسپ چوو بۆ سەر زهوی و زار، لۆقنتهچیبهکهیان له ژیرهوه فیژکرد خواردنی بۆگهن و ترشایوی بۆ دانی. ئەویش وازی له خواردن هینا. لۆقنتهچیبهکه، تاوانبار کرد و سزای دا. ههموو ژومه خواردنیکی هاته سەر نان و په‌نیر.

پۆژ نه‌بوو په‌نجا برووسکه له دژ قایمقام به‌رهو ئەنقهره و پاریزگا به‌رێ نه‌کری. برووسکه‌کان ئەحمه‌دی سیاسه‌ت‌باز ده‌ینوسین. خراپه و گزی و فزیی قایمقامه‌کانی سالانی پیشووی وا له‌به‌رکردبوو، برووسکه‌کانی به‌چاو قووچاندنه‌وه ده‌نوسین. برووسکه‌کانی هینده به‌رباد ده‌نوسین سه‌گ بۆنی پیوه نه‌ده‌کردن. بتخویندبانه‌وه یه‌کسه‌ر ده‌رشایته‌وه. ئەوهی خوا حه‌زی لی نه‌کا و به‌ندهی خوا بیژی لی بکاته‌وه له‌م قایمقامه‌ی ده‌نوسوی.

برووسکه‌کان پۆژی چه‌لتوو کچینه‌کان، پۆژی کوپخا دێ، شه‌ست کوپخا دیی خشت، پۆژی سه‌رۆکی شاره‌وانی، پۆژی سه‌رۆک حیزبه‌کان، ئیتر هەر پۆژه ده‌سته و دایه‌ره‌یه‌ک ده‌یاننوسوی.

ئەنجا گوندنشینه‌کان هاتنه‌ نیو ریزه‌وه. بیست و پینج که‌س به‌ناوی گوندی چنار و حه‌فتا که‌س به‌ناوی چاپانلی و هه‌روه‌ها به‌ناوی چاپه‌چیت و به‌ناوی گوندی که‌لی و گوندی ئالییان و گوندی ئۆیگسز برووسکه له‌سه‌ر برووسکه‌یان بۆ والی، بۆ سه‌ره‌ک وه‌زیر، بۆ سه‌رکو‌مار، بۆ وه‌زیری کاروباری ناوخۆ و وه‌زیری کشتوکال و ته‌نانه‌ت بۆ وه‌زیری په‌روه‌رده‌ش لی دا.

کارگێری پۆسته و ته‌لگرافیش هه‌موو ئیواره‌یه‌ک ورد و باریک کوپیی برووسکه‌کانی بۆ قایمقام ده‌هینا و له هه‌موو که‌ین و به‌ینیکی ئاگادار ده‌کرده‌وه. قایمقام به‌جاری شیت و هار بووبوو و دۆ و دۆشایوی تیکه‌ل ده‌کرد. به‌لام چیی له ده‌ست ده‌هات؟ ددانی به‌خویدا ده‌گرت. له ئاکامدا کۆلی دا. پۆژی یه‌که‌م به‌جاری په‌ریشان بووبوو، له‌سه‌ر تۆقی سه‌ر ده‌خولایه‌وه.

نەیدەزانی ئەم برووسکانه هەمووی لەبەر پەشوووسی ئەو برووسکانه گیرابوونەوه، کە بیست و پێنج سال بوو لە دژ قایمقام و کاربەدەستانی پێشووتری قەزا نووسرابوون. پەسوولەفەنی ئەمەشی لە قایمقام راگەیاندا. قایمقام لەم کاره و ئەو کەسانەى نێویان لە برووسکەکاندا هاتبوو سەری سوورما. پەسوولەفەنی ئەوەشی راگەیاندا، کە کۆ نووسیونی و دەیاننووسین. باسی ئەحمەدی سیاسەتبازیشى بۆ کرد. لەو رۆژانەدا ئەحمەدی سیاسەتبازان لە ئیوارەوه هەموو رۆژى پەنجا برووسکەى دەنووسی و بۆ سبەینى لە دەستی ئەم و ئەوى دەپەستاوتن. هەرچی تۆمەت و بوختان هەلبەستن هەبوو، هەمووی لە مێشکی ئەحمەدەوه دادەکەوت. نەک هەر لە مێشکییەوه دادەکەوت، بگره دووپاتکردنەوهى هەر ئەو تۆمەت و بوختانه بوون، کە بیست و پێنج سال لەمەوپێش هەلبەسترا بوون و بەبرووسکە ناردرا بوون. دیاره ئەم دووپاتکردنەوانە ناوبەناو رووداوى تازەکوورەشى تى دەترنجاندان. جگه لەوانه بوختان و تۆمەتى تازەبابەتیش لە دژ فیکرەت ئیرماقلى دەکران بە سەربار و شتی وای بۆ هەڵدەبەسترا سەگ بۆنى پێوه نەدەکرد.

دەيگوت:

«قەلەمى من خوینى لى دەتکى.»

ئەوانیش دەیانگوت:

«ئامەننا، قەلەمى تۆ خوینى لى دەتکى.»

تۆمەت و بوختان و برووسکە ئیدان سوودیان نەبوو. قایمقام هەر لە جێى خۆى مایهوه، نەبزووت. کەس پێى نەگوت برۆ بەسەر چاوتەوهیە. چەلتووکیچینەکان لەمێژ بوو ئەمەیان پێشبینى کردبوو. بەلام سەرەنجام برووسکەکان کاری خۆیان هەر دەکرد، سوودیان هەر هەبوو.

درەنگ داها تەلتووکیچینەکان شپرزە بوون، دەتگوت ماخۆلانیا نە جێیان بەخۆیان نەدەگرت. ئارەقەى شین و مۆریان دەردابوو، پیاو بەزەبى بەحالیاندا دەهاتەوه. ئەم هەموو سەرۆت و سامانەیان بەخاکەوه وەرکردبوو. تەنانەت

هی وهکو وهستا پالّهوان و جهماله کوپریش که له دژ چه لتوو کچینی بوون به زه بییان به حالیاندا دههاته وه.

چه لتوو کچینه کان به بازاردا دهخولانه وه. تووشی هه که سی ده بوون ده کرووزانه وه. گازیان ده کرد.

«چۆن ئیجازه نادا؟ لاوه، مندا له، بیر له دواروژی خوئی ناکاته وه.»

«له هه وهل چاوپیکه وتندا ماقوول بوو، ئه فه ندی بوو. مه لئ چل مار له ناو دلئا په پیکه ی داوه.»

«شیتته، شیت، لئی بزانی بۆ ولات زۆر به قازانج و سووده. چه لتوو ک له رزوتی و سیوه رۆ چۆن دینی، ئه قلی پیدا ناشکی.» «تا ئیستا کی دیویه سیوه رۆ له چه لتوو ک بکه ویتته وه؟» «له وه تی چقور ئۆوا چقور ئۆوایه سالی بی له رزوتی و سیوه رۆ بووه؟»

به زم و بالۆره ی گازن و کرووزانه وهش برایه وه. چه لتوو کچین بلاوه بیان لی کرد، دهسته دهسته که وتنه راویژ کردن. رۆژگار به راویژ کردنه وه به سه رده چوو. وه رزی کتیلان و داشتن له برانه وه دا بوو.

شهوی چوار شه مه یه که هه موو چه لتوو کچینه کان خربوونه وه، تا به ره بیان راویژ بیان کرد. بریاریان دا له سه به ینیوه زهوی و زار بکێلن. قایمقامیش چی له دهست دئ ته خسیر نه کا. خو ئه م خه لکه هه لئا واسی. له م ماوه یه دا دهسته یه کی پینج که سیش بۆ لابر دنی قایمقام بیک هاتبوو، چوون بۆ ئه نقه ره مه سه له که چاره سه رکه ن.

رۆژی پینج شه مه، له سه به ینی زوه وه ئاویان به سه ر زهوی و زاردا به ردا یه وه. له پاشان ئاو برا. زهوی تۆو کرا. دیسان ئاوی به سه ردا به ردا یه وه. هه وتوو یکی نه خایاند سه ره به ری زهوییه بی ئیجازه کان چاندران و ئاویان پیوه کرا. دهنگ و باسی بی ئیجازه ئاودان له ناو شار وهک بۆمبا ته قییه وه. تا ئیستا شتی وا پرووی نه دا بوو.

قایمقام مهستی تیځوڅشان و خهباتی خوئی بوو. چاوی دنیای نهددیت. له ناو
شار کۆمهلهیهکی گهوره له دژ چهلتووک پیک هاتبوو.

کۆمهلهکه جهماله کوپړ و مستهفا پالەوان سهرکارییان دهکرد. کۆمهلهیهکی
به زهبروزهنگ و به بهرنامه و پپړق بوو. جهماله کوپړ عهرز و حالنوس بوو،
دهیکوت: «براکهه م چهلتووک کوشتی، چهلتووک نهبوايه، پيشکه نهدهبوو. که
پيشکههش نهبوايه، دياره لهرزوتی نهدهبوو. کهواتا براکهشم بهلهرزوتی
نهدهمرد.» چهند سال بوو ئەم قسهیهی بهسهرزارهوه بوو، ههر نهیدهبرپيهوه.

نهخپړ ئەم جا له گوندهکانهوه ههئەت دههاتن. دهنگ و باسی لهرزوتی و
سیوهپړوی جهرگبر بلاودهبووهوه. کوپخای گوندی تاتارلی نزیکهی چل پهنا
مندالی سپل ئەستور بووی ورگ ئاوساوی لاق باریک و بنیسی چاو بهقوولا
رۆچووی له گوند خړکردبووهوه، بۆ شار، بۆ کن قایمقامی هینان.

قایمقامیش وینهی مندالەکانی گرت. بۆ وهزارهتی تهنروسستی نارد.
دوژمنانی چهلتووکیش برووسکه لهسهر برووسکهیان بۆ ئەنقهره بهری کرد.
چهلتووکچینهکانیش لهم ماوهیهدا دستدریژییهکیان، له جهماله کوپړ کرد. بۆ
نهخوشخانه برا. کهس له تاوانباران دهسگیر نهبوو. باخه پرتهقالهکهی
مستهفا پالەوانیشیان له رهگ و ریشه ههکتیشا. دارهکانیان شهوی. ههموو
ههآپاچی. بهمه بهریهردانهوهی ئەم دستدریژیانه خاو بووهوه. له یهک دوو
کوپخا و قایمقام خوئی بترازی کهس نهما.

رهسوولفهنی زۆر دهترسا، له کووچه و کۆلان، له چاخانهکان، له مالهوه،
تهنانه له کن ژنهکەشی جنیوی بهقایمقام هدا. چهلتووکچینهکان به
کارهکیان زانیا ئیسی فیشق دهبوو.

«كۆرى خۆم، رۆلەي خۆم، قايمقامە جوانەكەم، لاوى، وان بېنە، لەگەل چەلتووكچىندا هېچت پى ناكىرى و گورىست بە ھىچكىياندا ناگاتەو، پىاوى چاك بە گەرت لە گەريان مەئالېنە، لەگەل ئەمانەدا ھەلناكەي. ئەم تىرەي چەلتووكچىنە حكومەت بەحكومەتتى خۆي بەدەستىانەوہ بۆرى خواردووه و كۆلى داوہ. ھەرچىبەكى پى دەلېم بەگويم ناكا. لە سەرەتاوہ چەند كۆرى چاك بوو، چەند ئال و سال بوو، نازانم بۆچى لە پر واى بەسەرھات. تىي ناگەم و ناگەم. من دەلېم ھەبى و نەبى ئەو قور و قوراوہى سازلىدەرە و حالى ئەو خەلگە واى بەسەرھىنا. لەسەر دۆخى خۆي نەما. چەند بەرىكۆپىكى كارى خۆي دەگىپرا. دەوجا وەرە سەيرى ئەم بەزم و ھەنگامەيە، تىي دەگەيىنم. ئامۆزگارىي دەكەم. كۆرى فىكرەتە فەنى وان لەم ئەقلە بېنە، ورتەي لە دەمەوہ نايى، متەق ناكا، ھەر بىر دەكاتەوہ، بەپراستى زۆرم بەزەيى پىدا دىتەوہ. ھىشتا خەيارى گولبەدەمە. بەزەيىم پىدا دىتەوہ، زۆرىش، بەدەس خۆم نىيە بابە بەدەس خۆم نىيە، ھىشتا لاوہ، خەيارى گولبەدەمە.»

چەلتووكچىنەكان رەسوولەفەنىيان بەيەكى لە خۆيان دەزانى. ھەموو سىرۆتريكيان لە كن دەدركاند، پرسىيان بەو دەكرد، خۆ جارئ ئۆقچى ئۆغلى تەنيا ئومىدى ھەر رەسوولەفەنى بوو.

دەيگوت پىي بلى بەرۆكم بەردا، گەرى لە گەرم نەئالېنى. لەگەل ھەمەعەلى كوردا دەس تىكەل نەكا، رىگرە، كوردىكى شىتە.» لەو رۆژەوہ لىژنەي چەلتووك ئاوى لە زەويىبەكانى ئۆقچى ئۆغلى برىبوو، ھەوت جەندرمە و ئۇنباشىيەكى بەسەر بەنداوہكانەوہ دانابوو. كىلگەي ئۆقچى ئۆغلى ھىشتا ھىچى لى نەروابوو. بەرەو وشكبوون دەچوو. ئەمەش بۆ ئۆقچى ئۆغلى مالۆيرانى بوو. ئاوبىرپ لە تۆوى تەرى تىاچوون و دەسخەرۆبوون، بەلام روباوا و سەرى ھەلدايە ھەر وا زوو وشك نەدەبووہوہ. ئۆقچى ئۆغلى چارەسەرىكى بۆ دۆزىبووہوہ. لەگەل جەندرمەكاندا رىك كەوتبوو. ئاوكەيان ھەر يەكەم رۆژ لە كىلگەكە برىبوو. داوى ئەوسا ئاوكەيان بەسەر بەردابووہوہ. ھەمەعەلى ئەمەي لە قايمقام راگەياندبوو. قايمقامىش جەندرمەكانى گۆرىبوو و ھى تىرى

له جی دانابوون. ئه ویش هه رۆژی بوو، خۆ قایمقام خۆی به سه رییه وه نه ده وهستا .

حه مه عه لی ده یزانی جه ندرمه کان کاره که به جی ناهین، له قایمقامی تی قه زا دوور نه ده که وته وه:

«قایمقام ریگه م بده، گونده که ی وشک کردووه. ئۆچی ئاوه که ی بریوه. ئیزنم بده، ده ستت ماچ ده که م، ئیزنم بده، ئیمه له سه ره هه قین، مادامی کی ئاوی بی بووه به ژیر ئاوه وه، هه ق به لای ئیمه وه یه.»

قایمقام ریگه ی به حه مه عه لی نه ده دا، ده یگوت:

«جاری بوهسته حه مه عه لی، مه سه له که م له سه رکرده ی قومانداری تی راگه یاندووه. جاری بوهسته.»

حه مه عه لی هه ر چاوه ری تی بوو.

به نداوی سی کی لگه ی به بی ئیجازه تۆکراوه و له ژیر پرده که ی ناو شار بوو. ده جه ندرمه ش به سه ره ئه وه وه وه ستان. قایمقام به م رۆژگار، هه رسا نا ساتی، ئیش و کاری دایه ره ی به جی ده هیشت و به فرکان سه ری کی له به نداوه کان ده دا و به سه ری ده کردنه وه. هه رکه شه ویش داده ات، له نیوه شه وا، له تاریکی و لیلّه دا، به ده مانچه ی رووته وه له سه ره به نداوه کان بوو.

«ئه م قایمقامه به خوینی خۆی تینووه.»

«وه لّلا تینووه، بیللا تینووه.»

«هه ر کاتیکت زانی سلیمان سارد کرده وه.»

ره سوو له فه نی له هه مووان پتر زنده قی چوو بوو. مجیز و هه وای شاره که شاره زا بوو بۆیه زۆر ده ترسا. له وانه بوو شه وئ ئه وه زه لامه له خوانه ترسانه خۆیانیان بۆ له بۆسه دایه و بیانیکیا هه و هک تری بن گۆم برۆشتایه. کی به هاوارییه وه ده چوو؟

«بیشی بکن من له هه چ کۆ ناکه مه وه و باکم به هه یچ نییه، به لام شاره که ناوی به خراپ ده روا. به لّی من له وه ده ترسم براینه. بیر له دوارۆژی شاره که

دهکه مه‌وه. ده‌لیم کاک فیکره‌ت مه‌که، واز بیڼه، به‌شه‌و مه‌چۆ ده‌روه، ئاخر، تۆ جه‌نر مه‌ی، پاسه‌وانیت چیت؟ ئاخر تۆ به‌خوینی خۆت تینوی؟ هه‌رچی به‌کی پی ده‌لیم به‌گویم ناکا.»

شه‌وگار راشکابوو، به‌ره‌و تاریک و لیله‌ ده‌چوو، هاژه‌ی خره‌که‌ی ساوروون دنیای که‌ر و کاس کردبوو. چه‌و و به‌ردی ناو خره‌که‌ ده‌چریسکایه‌وه. قایمقام به‌سه‌ر چه‌و و زیخه‌لاندا به‌ره‌و به‌نداوه‌کان ده‌چوو. هه‌وا بۆن و به‌رامه‌یه‌کی شیداری لێوه ده‌هات. ئه‌ستیره له‌ نیو ئاوی تاریکدا شه‌وقیان ده‌دایه‌وه. پرده‌که وه‌ک چوری شیر به‌تاریکه‌شه‌وه‌وه لکابوو. شار کشومات له‌ پرخه‌ی خه‌ودا بوو. ناوبه‌ناو ده‌نگی فیته‌ی پاسه‌وانیک ده‌هات. جار جاریش وه‌ک دوو که‌له‌شیر له‌ وه‌ختا ده‌یانقوو قاندا. قایمقام خه‌یا لاوی، باخچه‌ی سوڵتان ئه‌حممه‌د، هه‌وزکه‌ی بایه‌زیدی به‌بیر ده‌هاتنه‌وه. بی‌ری له‌ هه‌رچی به‌که‌ ده‌کرده‌وه هه‌وزکه‌ی بایه‌زیدی ده‌هاته پێش چاو.

تراموای، ئۆتۆبیس، تاکسی، خویندکاره‌ لاهه‌کانی دانیشگای به‌بیر ده‌هاتنه‌وه. خۆی به‌خۆی ده‌گوت: «ژیان.» ئه‌نجا بزه‌ ده‌یگرت: «مرۆ باریک و بنیسه‌کان، ترسنۆک، که‌له‌کچی، درۆزن. به‌لام داپیره‌ زه‌ینۆ. کابرای کورد. ناوی چی بوو؟ ریگر، پشوو یه‌که هه‌ستی به‌ به‌ختیاری ده‌کرد «تییاندا هه‌بی، یه‌که‌م کابرای ریگر، دووم داپیره‌ زه‌ینۆ. ئه‌مانه‌ شیایوی ئه‌وه‌ن پیاو خۆی له‌ پیناویاندا بۆ به‌خت بکا.»

مشتووی ده‌مانچه‌که‌ی به‌هه‌موو هه‌یزیکیه‌وه راده‌گوشی. زۆریشی سه‌هیر به‌ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ستی ده‌هات. ده‌یگوت «شیایوی ئه‌وه‌ن». ئیتر هه‌ر ده‌یگوت «شیایوی ئه‌وه‌ن، شیایوی ئه‌وه‌ن، شیایوی ئه‌وه‌ن.»

«ئمه‌ ئاکامی چ ده‌بی؟ چ ده‌بی با بی پیای، شیایوی ئه‌وه‌ن. ده‌سته له‌ دوا ی ده‌سته بۆ ئه‌نقه‌ره ده‌چن، من له‌سه‌ر هه‌قم، به‌ قانوون هه‌ق به‌لای مندايه‌. ئه‌مانه‌ دژی قانوون، یا من نه‌متوانی کار به‌رپۆه‌به‌رم؟ نه‌خیر ئه‌وان گونا هه‌بارن. ئه‌م کیشه‌یه‌ به‌ره‌وکۆی ده‌چی؟»

له ئەنقەرە چ دەكەن؟ هەلبەت شتیکیان بە دەستەوهیە. کاریکیان له ژیر سەردایە، کورە دە گوێ مەدەیی پیاو، چ دەكەن؟ بریا نەرمین له کونیکەوه چاوی له حالم بوایه، داخۆ چەندی پێ خۆش بوایه. من بەرانبەر بەم فیلباز و کەلەکچیانه تاک و تەنیام. نەخیر رەسوولەفەنیش. تۆ بلی لیم گۆرابی. شەوه یا رۆژ؟ تۆ بلی بترسم؟ لەوانەشە، نەخیر وا نییە. نەرمین دلێ بەمە خۆش دەبی. رەنگی چاوی نەرمین، رەسوولەفەنی، کە چەند دنیا دیتەیه دەمار بە دەماریان شارەزایە. رەسوولەفەنی نەبوایه. جا چەندیش دژمنیانە. بەلام ترسنۆکیشە، له مارمیلکە سلۆکترە.»

کەوتە ئێو دەوونە جارێکەوه، تیروو، بۆنیکی تال و تفتی دەهات. زۆر خۆش بوو. چو و زیخ بۆندار بوونایە، بۆنی تیروویان لێ دەهات. یا ئەگەر خرەکی ساورون بۆندار بوایه ئەویش هەر بۆنی تیرووی لێ دەهات. داربەلەکیش بۆن و بەرامەیهکی دیکە هیە. وەک سروهی بەرەبەیان ناسک و نازدارە، بۆن و بەرامەیی پاش بارانی پەلە چۆنە ئاوایه.

ماسییەک بازلقەهی دا. له دەوونە جارێکەوه دوو سەر، دوو تارمایی بەدیارکەوتن. «من مورتەزا ئاغام قایمقامەکەم.»
بەرەو قایمقام هاتن. قایمقام هەستایە سەرپێ.
مورتەزا ئاغا:

«دەستەکات ماچ دەکەم قایمقام. هەرچم هەیه و نییە هەمووم پێوه وەرکردووه، وا وشکاوی هینا و رۆیشت، دەستم بەداوینت، وا بزانه کوریکم کوشتووی و خۆم هاویشته بەخت. پیتاوهکانت ماچ دەکەم. لەم ناخروئۆخری تەمەنەدا نابووت بچ دەبیمە گەپجاری دۆست و دژمن. کوریکم کوشتووی خۆم هاویشته بەخت قایمقامەکەم.»

چوون بۆ کن جەندرمەکان. یەکیکیان ئێشکی دەکیشا. بەنداوهکان وشک بووبوون.

«دەشتی بلی قایمقامەکەم. مەمکوژە. وشکاوی هینا و رۆیشت. بەزەبییت

پیمدا بیتهوه. هەر ومخته له داخان بمرم، له داخان بمرم. مال و مندالم
دهمرن. دووانی وهکو تۆم لهو دانیشگایه دهخوین، تۆ لیت خویندووه، من وازم
له چه لتووک چاندن دههینا. راستیت پی بلیم؟ قازانجی ئیمه خوینی مرۆشه.
ئیمه خوین دهمرین. میثسووله خوین نامژی، ئیمه دهیمژین. وا بزانه کوریکم
کوشتووی. خوینیکم...»

بههرو بازار چوون. گهیشته پینش دهرکهی قایمقامیهت. مورتهزا ئاغا هەر
دهپارایهوه:

«ده شهکرئ بشکینه قایمقامهکم. ئیتر جاریکی تر چه لتووک ناچینم، ئیتر
جاریکی تر. دهزانم زۆر خراپه.»

قایمقام له بهنداوهکان بهم لاوه ورته له زاری دهرنهات.

«ده شتی بهرموو قایمقامهکم.»

قایمقام له پلکانهکان بهسهرکهوت.

مورتهزا ئاغا بهدوویهوه بوو، گوتی:

«خۆت دهزانی قایمقام، تۆ دهمکوژی، بهناخی ئهرزندا دهبهی، بهمال و
مندالهوه بهناخی ئهرزندا دهبهی. چاک بیرى لى بکهوه. بۆ لاوتیتی خۆشت
زۆر حهیفه.»

قایمقام وهلامی نهدايهوه. دهرکهی بهتوندی پتوه دا.

قایمقام تا سبهینی خوی نهچووه چاو. هەر ئهم دیو و ئهو دیوی دهکرد.

مورتهزا ئاغا و مستهفا پاتر پاتر و دوو کهسی دیکه. لهوانی ئاویان له
زهوییهکانیان بریوون هەر ئهوی شهوی سوارى ئۆتۆمبیل بوون و بههرو
ئهنهقره چوون.

له ناو چه لتووکچینهکاندا، تهنیا کارى ئۆقچی ئۆغلی سازبوو. قیرپاچه
زیوکفتهکهی پهیتا پهیتا بهجزمهکانیدا دهکیشا و بهم سههر و بهو سههرى
بازاردا دههات و دهچوو و قسهی زل و زلی دهکرد:

«به ئی فرمانی ئاوبرینی داوه قایمقام ها؟ سه لاله خوئی و ئهقلی.

جەندرمەى بەدىيار مەرەزەوہ بۆ دانائىن ھا؟ سەلا لە ئەقلى. بەلى ئاوايى
سازلىدەرە بووہ بەژىر ئاوه، بۆ لاي قايمقام ھاتوون، ئاويكى وام
بەرداوتەوہ تا ناوكيان ھاتوہ.»

ھەر دەپرىسا و نەيدەبپرىيەوہ، ترسىكىشى لە دلدا بوو. لە رەسوولەفەنىش
بستى جياپوونەدەبووہوہ. دەپپرسى، ھەمەھەلى كورد و داپىرە زەينۆ خەرىكى
چىن و چ دەلئىن؟

«توخوا رەسوولەفەنى ئەمە ئەقلە ئەم قايمقامە لەسەرىتى. بەلى جەندرمەى
لەسەر بەنداوان داناوہ. سوپاس، زۆر سوپاس. بەنداوكانمان بۆ چاودىرى
دەكەن. مرق ئەقلى ھەيە. خۆ ھەموو كەسى وەك ئەو شىت و شوور نىيە. لە
پياوى بەئاوہز و خاوہن ئەقل مەترسە.»

رەسوولەفەنى:

«خەتاي قايمقام نىيە، كە تازە ھاتبوو چۆن پياوى بوو؟ وەك گول وابوو.
سازلىدەرەيىيەكان وايان بەسەر ھىنا. بەيانىيەك ھەر ئەوئەندەمان زانى چوار
سەت كەس ھەموو خويان لە قوپ ھەلپنابوون، بەخاوخىزانەوہ. گەورە و
بچووك، ژن و پياو بەكۆرپەى بەرمەمكانەوہ، بەساواى سەر بيشكەوہ،
بەمەلۆتكەوہ دەرکەى ميربيان گرت. ئىتر ئەم كوپە لەو رۆژەوہ كەلەيى بوو.»

ئۆقچى ئوغلى:

«ئاويك بەسەر سازلىدەرەدا بەرداوتەوہ تا ناوكيان ھاتوہ. جا با بزائن
لە قوراودا گەوزىن چۆنە. با بزائن چۆن دار و ديواريان بەسەردا دەتەپى.
ئەگەر ئەو كوردەم لە چقورئووا دەر بەدەر نەكرد من ئۆقچى ئوغلى نەبم. ئەگەر
ئەم سازلىدەرەيەم نەكرد بەشويىن پياز من ئۆقچى ئوغلى نەبم.»

«ئۆقچى ئوغلى ھەموو رۆژى مەرىكى بۆ جەندرمەكانى سەر بەنداوكان
سەردەبپرى. ھەرچى قايمقام بوو چاوەرپى جەندرمەى دەرکرد لە پارىزگاوە بۆى
بنپىرن. بەيتا پەيتا تەلەفۆنى دەرکرد.

گوندنشىنەكانى سازلىدەرەش قسەكانى ئۆقچى ئوغلىيان دەبيستەوہ. نەك

ھەر دەیانبىستەۋە، بىگرە ھەر خۆى قىسەى بۇ دەكردن و بەجارى دەھرىى دەكردن.

ھەمەھەلى و داپىرە زەينۇ جارىكى تىرىش بەسەرتاپاى قوراۋىيەۋە سەرىكى قايمىقاميان دا .

«ئاو خانوۋىيەھەى بەسەر پىۋە نەھپىشتىۋو. ئۇقچى ئۇغلى بەئەنقەست ئەمەى كر دوۋە. بەعىنادى. ئەى چۇن قوربان، موساعەدە بگە^۱.

مەزراكەشى لە ژىر ئاۋدايە، مەزرا لۇكەكەى، موساعەدە بابەلى،

داپىرە زەينۇ ھەلى دايى:

«كوپم لە ناۋ ئاۋداين. بەمەزراۋە، بەلۇكەۋە. بەباخ و بىستانەۋە،

بەخانۋىيەھەۋە ھەموو بوۋىن بەژىر ئاۋەۋە. مندال ھەموو نەخۇش كەۋتوون.

چارەسەرى، دەرەتانى. ئەگىنا ئىمە چارەسەرى بۇ خۇمان دەدۇزىنەۋە.

قايمىقام بەخەم و پەستىيەكەۋە مى لار كر دەۋە:

«چاۋرەپى جەندرمە دەكەم داپىر. چىى دىكەم لە دەست دى؟»

داپىرە زەينۇ دەستى ھەمەھەلى گرت و بەتۈندىيەۋە راي كىشا، گوتى:

«ھەستە، با بروين، خۇمان چارەسەرى خۇمان بگەين.» بەدەرگەۋتن.

---

۱ ئەم رىستە لە ئەسلى تۈركىيەكەدا لە زمانى ھەمەھەلىيەۋە بەكوردى نووسراۋە. تەننەت لەبەرئەۋەى، كە تۈركى باش نازانى لە زۆر شوپندا نووسەر بەتۈركىيەكى لادىيىيانەى چەۋت و چەۋىل ۋەدوۋى دىنى. (ۋەرگىز).

خانوبەرەھى گوندەكە ھەموو زىچ بوون. خانوبەرەھى گوندەكانى تر بەتەيمانى دارقەرەقاج ھەلنرابوون، بەلام ئەم گوندە بەتەيمانى قامىش ھەلنرابوو. لە ھىندى شويئەو ئەم تەيمانە قامىشەيان بەقور سواخ دابوو، خانووھكان رەنگيان سەوزىكى ئامال بۆر بوو. سەريان بەژاژى بارىك گىرابوو. ژاژەكانيان چىن لەسەر چىن دانابوو. وەك چىنكۆ ساغلام بوو. بەزستانان دلۆپە و تەھى نەدەکرد. ژاژەكان رەنگيان بۆر بوو. ھەركە تەر دەبوون تەيمانە قامىش يا لەپشتەو، يا لە پىشەو، يا لای راستەو، يا لای چەپەو وركيان دەدا.

ئاو تا دەھات لە زيادبووندا بوو، كەمى نەدەکرد. لە ژىرەو بن تەمەلى خانووھكانى دادەخوراند و دادەشۆرى. خانووېك خەرىك بوو دەرووخا. ئۆقچى ئۆغلىيە و داوئىيە ملھورى و لاپرەسەنى. داپىرە زەينۆ: «ئەگەر ئەو ئۆقچى ئۆغلىيە منىش داپىرە زەينۆم. منىش دەيدەمە ملھورى. جا ئەوسا ئۆقچى ئۆغلى خۆى دەبىيئەتەو.»

داپىرە زەينۆ تەمەنى لە شىست بەرەژووتر بوو. دەم و چاوى خشت و خى و چەناگەى بارىك بوو. برۆى بارىك و شاش و واش بوو. چاوى چكۆلانە و رەش بوو. سىپئەى پتو ديار نەبوو. لىوى كرژ ھەلاتبوو، ھەر ھىندەى تۆزىكى مابوو. چاوى پرووشاوى بوو. ھەمىشە رووخۆش و دەم بەپىكەنن بوو، تا بلېى گالتەچى و قسەخۆش بوو. مېردەكەى لە سەفەر بەردا چووبوو بۆ شەرى و ئىدى نەگەر رابوو. لەو سەردەمەو بئوژن بوو. سەت و پەنجا گاوخانىكى زەوى و زار ھەبوو. سى سىويى پى گەياندبوو. لەبەرئەوى كە نىوہى خەلكى ئاوايىيەكە كورد بوون، ناوھەكەيان وەك ناوى كوردى كورت كوردبوو،

زەينەبىيان كوردبوو بەزەينۆ. خەلگىش ھەموو فېربوون پېتيان دەگوت زەينۆ. زەينۆ چ زەينۆ، ھەك پىاو بوو، ھەك ئازا و بوئير ئازا و بوئير بوو. لە جەنگەى خەباتى مىللىدا لەگەڵ چەتاندا بوو. داپىرە زەينۆ كورد بووايە، تورك بووايە، ھەركەسى بووايە، ئاتاژى يارى و كۆمەگ بووايە يارىي دەدان و كۆمەگى دەكردن. جىيازى بۆ كچان بەرادان دەدا، مارەيىي بۆ لاوى دەستكورت دەدا. ھەر شەھەر و ئازاھە و قىرەيەك رووى بدايە ئەو دەيكوژانداھە و ناويژىي شەركەرانى دەكرد. ھەركەسى لىك زىز و زوير با ئاشتى دەكردەھە. بەللى نەرم و لەسەرخۆ بوو، رووخۆش و دەم بەكەن بوو، بەلام جارى واش ھەبوو ھىندە توورە دەبوو، وا توند و تىژ دەبوو ھەموو كەسىكى لى دەپرىنگانەھە. خەلكى ئاوايى دەبانگوت: «داپىرە ديسان بوو بە پلىنگ،» دەيزرىكاند جنىوى دەدا، دەينركاند.

چەند رۆژ بوو، لە نىو ئاودا، ئەم مالى و ئەو مالى دەكرد. پى دەكەنى. نەخۆشيانى بەسەر دەكردەھە. قسەى لەگەلدا دەكردن. دلخۆشيانى دەدانەھە. جارجارىش بەيىكەننەھە جنىوى دەدا.

دەركەى مالاى دەكردەھە و دەچووە ژوورئ، دەبگوت:

«مراويەكانى ئۆچى ئۆغلى چۆن؟»

دوو رۆژ بوو، زارى لىك نەكردەھە، قسەى نەدەكرد. دەم و چاوى رەش ھەلگەراپوو، چاوى ھەك قووچايى وابوو. ھىز و گوپى لەبەر براپوو. خەلكى ئاوايىش كرى و كپ ھەموو تەماشاي دەمى داپىرە زەينۆيان دەكرد، بزائن چ دەللى و چ دەكا. خانووبەرە لە تەپىن و دارووخاندا بوون.

ھەمەھەلى، ھەر لە پاش دواگەراندەھى لە كن قايمقام ھەك دەست و داويىنى لە ھەموو شتى كيشابىتەھە وا بوو. ھەسەر كەپرەكەى دەكەوت و ھەللى دەكردە گۆرانىيەك و گۆرانىيەكى زۆر بەسۆز، ھەركە ھەللى دەكردى پىاو پۆلە قورىنگى بەئاسمانەھە دەھاتە پىش چاو، دەنگى تا بللى نىر و بەگوپ بوو، شەپۆل شەپۆل شەپۆلى دەدا. ناوبەناو ھەناسەيەكى ھەلدەكىشا، بەلام چ

گۆرانی و هه‌ناسه هه‌لکیشانیکی. گویت لى بووایه، ده‌تدایه پرمه‌ی گریان. کى ده‌زانی حه‌مه‌ه‌لی چى ده‌گوت و چى هه‌لده‌پرشت.

گۆرانییه‌کانى زۆر به‌پشوو و دوورودریژ بوون، زۆر به‌سۆز و کۆل و که‌سه‌راوى بوون.

سه‌ر له‌عه‌سرانی بوو، ریگه و بان له‌دووره‌وه‌ ته‌پ و تۆزیان لى هه‌لده‌ستا. سیبهرى ته‌په و ته‌لان به‌ره‌و رۆژه‌ه‌لات راکشابوو. سیبهرىکی تیروتاریک. داپیره‌ زه‌ینۆ له‌مال وهدهرکه‌وتبوو، شلپ و هۆر به‌ناو ئاودا به‌هه‌له‌داوان به‌ره‌و مالى حه‌مه‌ه‌لی کورد ده‌چوو. باى توندی رۆژاوا شاقه‌ل و داوینی هه‌لده‌مالى و ده‌یشه‌کانده‌وه. کاتى گه‌یشه‌ ژیر که‌پره‌که، گوئی: «وه‌ره‌ خوارى حه‌مه‌ه‌لی، لاوانده‌وه‌ به‌سه. بیبیره‌وه، ئه‌مه‌ بوو به‌چى؟ هه‌ر له‌سه‌بینه‌یوه‌ تا ئیوارى. وه‌کو ژن ده‌یلاوینییه‌وه. به‌سه‌ بیبیره‌وه‌ وا دى ئاو رای مالى. هه‌ی له‌ژنان چه‌رگسووتاوتر.

ده‌نگى پر کۆل و خه‌مى به‌ناو دیدا زه‌ینگایه‌وه.

ئه‌وانه‌ی بیستیان، گوئیان:

«داپیره‌ زه‌ینۆ راست ده‌کا. دى ئاو رای مالى.»

کوئخا پى داکرتیوو، ده‌یگوت:

«با چۆلى که‌ین، با گونده‌که‌ چۆل که‌ین، بیپیره‌وه.»

داپیره‌ زه‌ینۆ:

«کوردی شیت، هه‌ر ئیستا ده‌یکه‌ن به‌خۆتاندا.»

حه‌مه‌ه‌لی پشووئیکى دا، له‌باشان تى هه‌لچوووه‌وه. داپیره‌ زه‌ینۆ پیددا هه‌لشاخا:

«کوپه‌ حه‌مه‌ه‌لی وه‌ره‌ خوارى بیبیره‌وه. با نه‌یه‌م پووشى ژنه‌که‌ت دامالم و به‌سه‌ر خۆتیه‌وه‌ به‌سه‌تم، هه‌ی نیره‌مووک، له‌ژن ژنتر. سه‌رانسه‌رى دى هه‌موو بوون به‌ژن، تۆش؟» حه‌مه‌ه‌لی به‌خۆیدا هاته‌وه، به‌کاوه‌خۆ له‌که‌پره‌که‌ هاته‌ خوار. وه‌ک ماندوو، شه‌که‌ت و که‌شه‌نگ، وه‌ک خه‌والوو بى وابوو. وه‌ک

بەدەم خەووە بڕوا وا بوو.

دایپرە زەینۆ بەنیگەرانییەو:

«بڕۆ بۆ ناو ئەو نامەردانە. بۆ ناو ژنەکانی ئۆقچی ئۆغلی. وا لە بن سێبەری کەپرەکەیی دورسن دانیشتوون، بێردەکەنەو. دۆش داماون، وەک لە ملیان درایی سەریان شۆڕ بووئەو. دۆش داماون و بێردەکەنەو.»

زەینۆ پێش کەوت. حەمەعلی بەدوایەو، چوون بۆ کەپرەکەیی دورسن. پەنجا کەسێ دەبوون. بۆ ئەوێ خۆیان لە زەینۆ نەبان کەن و نەیبینن، سەریان هێندەیی دیکە شۆڕکرد.

زەینۆ:

«ژنەکانی ئۆقچی ئۆغلی، وا حەمەعلیشم بۆ هێنان. هەموو تیکرا بیریکنەو. با گوندیش ئاو بیرووخینی.»

یەک دوو کەسێکیان بۆ ئەوێ سەریان هەلبێن:

«حکومەت هەیه، جەندرمە هەیه، ئیمە چیمان پێ دەکری؟»

دایپرە زەینۆ دەستی بەکەلەکەیهو بوو هەلی کوتایە سەریان:

«تفوو، بۆ غیرەتینە، شەرم ناکەن. چارەسەری نییە؟ جەندرمە بەرتیلی خواردوو گوی ناداتی. ئاوەکە نابری. ئیو تاکەیی هەروا دەسەپارچە دەووستن؟ بڕۆن خۆتان بەنداوەکە چاودیری بکەن. حکومەت بیریاری داو. قانون لەگەڵ ئیمەدایە.»

پڕ بەدنیا دەیقیرائد:

«تفوو، ژنەکانی ئۆقچی.»

حەمەعلی:

«دایپرە راست دەلی.»

هەرچی لە گوندابوون بەپیاو و ژن و گەرە و بچووکهو بەدەنگی زەینۆو هاتن و تیی وروکان. سەرلەبەر لە ژێر کەپرەکەیی دورسن خربوونەو. جم و

جووئی له ناو پیاوهکاندا سه‌ری هه‌لدا .

دایپیره زهینۆ:

«ئو بی نامووسه یاسا و قانونی حکوومهت به‌هیچ ده‌زانی. فه‌رمانی قایمقام به‌هیچ ده‌زانی. جه‌ندرمه‌کانی به به‌رتیل نه‌رم کردووه، به‌ژیر ئاووه‌وی کردووین. هه‌رچی قایمقامیشه هه‌ر هینده‌ی ده‌ستیکه. مندا‌لیکه نه‌فامه. فه‌رمانی ئاو‌پرینی دا و جه‌ندرمه‌ی به‌سه‌ر به‌نداوانه‌وه دانا. جه‌ندرمه‌ش له جیاتی ئاو بپرین بوون به‌ئیشکچی ئاو. یا‌للا بۆ سه‌ر به‌نداوه‌کان، با بیانشکینین خۆمان ئیشک بگرین.»

حه‌مه‌ه‌لی بانگی کرد:

«دایپیره راست ده‌کا، قسه‌ی دایپیره ته‌واوه. من ده‌رۆم.»

دایپیره زهینۆ رووی کرده ژنه‌کان:

«یا‌للا ژنینه. ده‌س ده‌نه پاچ و پیمه‌ره برۆن. ئەمانیش با لیره ئیشکی خۆیان بگرن.»

«برۆن، برۆن، برۆن.»

ژنان تیکه‌ل به‌قه‌ره‌بالغییه‌که بوون و بلاوه‌یان لی کرد. هه‌ر که‌سه پاچ و پیمه‌ره‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو. خریبونه‌وه. پیاوه‌کانیش هه‌ستان.

«به‌ری‌که‌ون.»

دایپیره زهینۆ له پیتشه‌وه و ژنان به‌دوایه‌وه، پیاوانیش به‌دوای ئه‌وانه‌وه. قه‌ره‌بالغییه‌که به‌هورووژمه‌وه ملی ده‌نا. دایپیره زهینۆ له پیتشه‌وه ده‌تگوت را‌ده‌کا. قافل‌که‌ی دواوه‌شی هه‌ر به‌و جو‌ره. ته‌نیا پیر و که‌نه‌فت له گوندا مانه‌وه. له زه‌رده‌دا گه‌یشتنه سه‌ر به‌نداوی ئاشه‌که. جه‌ندرمه‌کان شله‌ژان. هه‌یچیان نه‌ده‌گوت، حه‌په‌سابوون، زمانیان چوو‌بووه کليلة.

دایپیره زهینۆ یه‌که‌م قازمه‌ی له به‌نداو دا:

«لی ده‌ن.»

ھەر ھېندەى چاوترووكاندى ئاويان بەلاى راستەكانەدا بەردايەوہ. داپپىرە چوو بۇ كىن جەندرمەكان، جەندرمەكان تەماشاشى ئەم كەين و بەينەيان دەكرد. بەپتەكەننەوہ:

«رۆلە، ئىوہ حكومەت بۆيەى لەسەر ئەم بەنداوہ دانا ببېرن يا ببن بە ئىشكچىي بەنداوى ئۆقچى ئۆغلى؟ وای رۆلەرۆ وای.»
چەند كەسى لەگەل دورسندا گوتيان.

«داپپىرە ئىمە ئىشك دەگرين. بەسى زەلام ئىشك دەگرين. با ژنان بچن ئازووخە و خۆراك بېنن، تەفەنگەكانىشمان بۆ بېنن. ھەر ئىستا پياوہكانى ئۆقچى ئۆغلى دەگەنە سەرمان.»

حەمەەلى بەتوندى ھاتە بەرەوہ قوناخەى كوچك چاپەكەى لە بن پاللتۆكەوہى بەديارخست. سەرتاپاي لەشى فيشەك بوو. چەپ و راست رەختى دوو دوو و سى سىيى لە خۆى دابوو.

«خەمتان نەبى. نەك ئۆقچى ئۆغلى خوا دەبكرد باوى ئۆقچى، تيرەو تايەفەى ئۆقچى، ھەزار كەسى دەھات. خوامەوخوا لە ئاو نزيك كەونەوہ. يا ئەوہتا سەر دادەننم يا بستى لە ئاو نزيك نابنەوہ.»

ئۆقچى ھەر كە خەبەرى بەرگوئ كەوتەوہ شىت و ھار بوو. يەكسەر سواربوو، دەمانجەى ھەلكيشا، بەرەو بەنداو ھەلى كوتا، دەيگوت: «يانى چى؟ چۆن دەبى. لادىيى بوون بەو پياوہ بچن بەنداوى مەرەزەى من بپرووخىن. ئەگەر يەكە بەيەكەيانم سارد نەكردەنەوہ پياو نەبم.»

لە نارلى باخچە ھاتەوہ سەر خۆى، كەمى خاو بووہوہ، ئەسپەكەى ھىواش كردهوہ، دەستى بەبىر كردهوہ كرد، سەرى ئەسپەكەى بەرەو شار وەرچەرخاند، چۆن بەتاو تىي تەقاند ئاواش بەرەو شار بەتاو تىي تەقاند و چووہ ناو شارەوہ رى و راست چوو بۇ كىن رەسوولەفەنى:

«چاوەكەم، براكەم، رەسوولەفەنى. من و تۆ لەوہتى يەكديمان ناسيوہ لە برا براتر بووين. تۆ بۇ خۆت دەزانى، رەسوولەفەنى.» بەپیداگر تەنەوہ دەينوارپيە

نیوچاوی ره سوولّه فهنی.

ره سوولّه فهنی گوتی:

«ئّه فهنم؟»

«تۆ هیچت درۆ لّی بیستووم، ره سوولّه فهنی؟»

«نه مبیستووّه ئاغا.»

«درۆم نه کردووّه، بهم قایمقامه بلّی بهرۆکم بهر دا، له یه خه م بیته وه، گه پری له گه پرم نه ئالّینی. من کنه م له باره ی ئه وه وه نه کردووّه، با وازبینی. سویندت بۆ ده خۆم، قورئانم په ره په ره کردبیت کنه م له کار و باریدا نه کردووّه و من بۆم تی نه چاندووّه. من زۆرم خۆش دهوئ، ره سوولّه فهنی.»

«به لّی؟...»

«پیاوی چاک به، چاره سه ره یکم بۆ ببینه وه، به لکو ئه م جه ندرمانه م له به ندا وه که بۆ ده کشینییه وه.»

«ناکرئ.»

«هه ره هیچ ناکرئ؟»

«هیچ ناکرئ.»

«که واتا ره سوولّه فهنی؟»

«به لّی وایه ئاغا.»

«منیش ئۆقچی ئۆغلی بم.»

«ده بی ئه قلی بیتیته وه سه ره خۆی.»

«منیش که واتا گوندیم لّی گالّ دها، منیش ده زانم چۆن له چه مه ره ی ده کشیشم. خۆم ده زانم چی لّی ده که م. راسته من ئه م سالّ زیان ده که م، نابووت ده بم، به لّام ده زانم چیی به سه ره دینم.»

دهرکه ی به توندی له پاش خۆیه وه پیه وه دا و چووّه ده ری.

ره سوولّه فهنی، وه ک جامیّ به فراوی به سه ره دلّدا بکه ن ئاوا که یفی هاته وه و

بزهى ھاتى و لەبەر خۆيەو ھە گوتى: «ھەر دەللى مشكە و بەتەلەو ھە بوو،
كوتومت.»

ئەمجا ئۆقچى ئۆغلى بەتوورەيىيەو ھە سوارىبوو. دەيگوت «ئەو ناكەسبەچەيە
دەيەوئى شان لە شانى من بىدا، جگم لەگەلدا باوئى.»

رئى و راست چوو ھە ئۆ گوندەو ھە. لغاوى ئەسپەكەى لە كەفا نوقوم بوو. بەو
ناو قوراو ھەدا جەھوى نەگرتىو ھەو ھە، ئەسپەكەشى و خۆشى سەرتاپا لە قور
ھەلگىشرا بوون.

يەكسەر بەرھو كىن كوئىخاى ئاژوا. گوندەكە تۆزئى كزر بوو ھەو ھە ئاوەكە
كەمئى كىشا بوو ھە. ژن و پىاو گەرە و بچووك ھاتنە دەرى بۆ سەيرى ئۆقچى
ئۆغلى. ژنەكان، داپىرە زەينۆ لە پىش ھەمويا نەو ھە پى دەكەن. ئۆقچى ئۆغلى
ھەك بلئى ھەستى بەمە كىرد. «راو ھەستى بۆم، راو ھەستى، راو ھەستى بۆم، بزىانن
چىتان لى بگەم.»

ئەسپەكەى تا بەر دەركەى زىجەكە ئاژوا، كەمئى خۆى خوار كىرد ھەو بانگى
كىرد:

«سەيفى ھەلى. كوئىخا سەيفى ھەلى.»

كوئىخا ماندوو و شەكەت، پىشتى چەما بوو ھەو، ھەدەر كەوت.

«گوندى خرىكەو ھە، ھەر مائى سى سەت لىرەى دەدەمئى. بۆ لۆكەش، گاوخانى
پەنجا لىرە دەدەم. راي گەيئە، جاپى دە. كەس لە گوند نامئىنى. ھەرچى
خانوش ھەيە تا پازىئى، ھەرچى رووخا بۆى دەبژىرم.»

كوئىخا دللى خۆش بوو، گوتى:

«ئا ئاواھا ئاغام، ئا ئاواھا، ھەر ئىستا كە كەس لە گوند نامئىنى، ھەموو

چۆلى دەكەن.»

خەبەريان بۆ بەنداو ھەكە نارد. ئەوانىش ھاتن. ئۆقچى ئۆغلى تىي
گەياندن كەس ورتەى لىئو ھەھات. ھەر لەوئىدا جىزىدانەكەى دەرىنا. پارەى
مالەكانى دا. گوتى، «سەيئى ھەرن پارەى لۆكەكەتان ھەرگىز. نابى كەس لە

گوند بمینى. چاگه؟»

له وه لامدا گوتيان:

«نامينى.»

چهند كه سى نارمزايبان پيشان دا. خه لكه كه بیده نگیان كردن. گوتيان
«كوره نيوه شيتن چين؟ ئوقچى ئوغلى هر چونى بى دەرؤستى قايمقام دى.
بلىن و نه لىن نيمه هر وه بن ئاو دهكه وين. هيچ نه بى خو پارهى خومان دست
دهكه وى؟ سى سەت ليره پاره يه كى كه مه؟ كرېن، شيتينه.»

داپيره زهينۆ:

«كوردى شيت، هر ئىستا به خوتيدا دهكهى.»

حه مه عەلى پشوو يه كى دا ديسان تى هه لچوه وه. داپيره زهينۆ پيدا
هه لشاخا:

«كوره حه مه عەلى، و ره خوارى بيبره وه. به سه با نه يه م پوشىي ژنه كه ت
دامالم و به سه ر خوتيه وهى به ستم. هه ي نيره مووك، له ژن ژنتر. سه رله به رى
گوند هه موو بوون به ژن، توش بووى؟»

حه مه عەلى به خوداهاته وه، له سه ره خو له كه پره كه هاته دهرى. وهك ماندوو،
كه شه نگ، خه والوو بى و ابو، وهك به دم خه وهه بړوا و ابو.
داپيره زهينۆ به نيگه رانييه وه.

«بړۆ بۆ ناو ئه و نامه ردا نه. بۆ ناو ژنه كانى ئوقچى ئوغلى. له بن سيبه رى
كه پره كه ي دورسن دانيشتوون، بير دهكه نه وه. وهك له مليون درابى سه ريان
به سه ر سنگياندا شوپروه ته وه. بير دهكه نه وه.»

زهينۆ پيش كه وت. حه مه عەلى به دوايه وه. چوون بۆ كه پره كه ي دورسن.
په نچا كه س ده بوون. بۆ ئه وهى خو يان له زهينۆ نه بان كه ن و نه يبين، سه ريان
هينده ي تر شوپر كرد.

زهينۆ:

«ئۇنەكانى ئۇقچى ئۇغلى، وا حەمە عەلېشم بۇ ھېنان. ھەموو تېكرا بېر بىكەنەو، با گوندىش ئاۋ بېرووخىنى.»

حەمەغەلى ھېچ نارەزايىي دەرنەبېرى، پارەشى وەرنەگرت. كەسىش فەرقتى پى نەكرد. حەمەغەلى دەيزانى دەبەزى، بۆيە نارەزايىي دەرنەبېرى. تەنانەت داپېرە زەينۇش ھەر دەنگى نەكرد. ئىدى لە ھەموو لايەكەو دەيانگوت «پشت بە قايمقام مەبەستن. ئەمە ئۇقچى ئۇغلىيە. نەك مېردمندا ئىكى وەك قايمقام، حكومەت بە حكومەتى خۆى پىي ناۋىرى، با پارەى حازرەكىي خۇمان وەرگرين. پى كۇشى پارەيە.»

ئۇقچى ئۇغلى كە سواربوو، گوتى:

«سبەينى كەس، زىندوهرى لەم گوندى نەمىنى.»

كە سوار بوو لا لغاۋەى تا بناگوپى داچىرابوو.

ھەر كە چووۋە ناۋ شاروۋە پىادە بوو، ئەسپەكەى دايە دەست مندا ئىكەو، بۇ مالىنى بردوۋە. خۇشى رى و راست چوو بۇ كن عەرزوحال نووسە سىياسەتباۋەكە. كابراى سىياسەتباۋ ھەر كە چاۋى بەئۇقچى ئۇغلى كەوت و نەكەوت لە مەسەلەكە گەيشت.

ئۇقچى ئۇغلى بەپىكەنېنەو گوتى:

«بنووسە، چۇنت بۇ خۇ كەيف لىيە ئاۋھاي بنووسە.»

سىياسەتباۋ:

«پىنج سەت ھەزار بنووسم؟»

«پىنج سەت ھەزار.»

دەستى بەنووسىن كرد:

«بۇ مەقامى عالی سەرۇكايەتتى لىژنەى چەلتووك. لىژنەى چەلتووك بەبىنانوۋى ئەوۋە كە گوندىكى خويپىلە لە ناۋەراستى زەۋى و زارىكى پىنج سەت ھەزار لىرەبىيى مندا ھەلكەوتوۋە بەپى سۇنگە ئاۋى لە مەرەزەكەم بېرۋە. ئەۋەى پىي بلىن گوند لە نىۋ ئەم زەۋى و زاردا نەماۋە. گوندىكە ھىشتا

به‌هاربوو، کاتیکي نه‌خشه‌ی زهوی و زار ده‌کیشرا به‌خانوو به‌ره‌وه همووی فرۆشراوه. ئەمه کاریکه دژمنانم و چهند ئەندامیکي ناحه‌زم که له لیژنه‌ی چه‌لتوو‌کدا ئەندامن کردوو یانه. ئەمه سی مانگه زینده‌وه‌ری پیتی نه‌هاویشتووه‌ته گوندی سازلیده‌ره. داوا ده‌که‌م بۆ سی و دوو ئاو به‌سه‌ر مه‌ره‌زه‌که‌مدا به‌ردریته‌وه و لیژنه‌ی چه‌لتوو‌کیش به‌دادگا بدری و سزای خۆی وه‌گرێ. ده‌شمه‌وی سازلیده‌ره که‌شف بکری و برپاری ئەوه‌ی بۆ بدری، که که‌سی تیدا نه‌ماوه و چۆله و هۆله. ئیتر ریزم.»

عه‌رزوحاله‌که‌ی بۆ قایمقام برد. قایمقام خۆیندییه‌وه، ره‌نگی په‌ری. پرسى:

«به‌راسته‌؟»

ئۆچى ئۆغلى به‌پیکه‌نینه‌وه

من کنه‌م له‌ کارى ئیوه‌دا نه‌کردوه‌ گه‌وره‌م. من گونده‌که‌م به‌کرین کریوه.
هه‌له‌ی تیدا کراوه، گه‌وره‌م.»

قایمقام:

«سبه‌ینى بۆ که‌شف دین.»

«سبه‌ینى؟ گه‌وره‌م؟ ئیستا به‌رموون ئاو به‌سه‌ر مه‌ره‌زه‌که‌مدا به‌ردریته‌وه.»

«با بزاین.»

«ئاخر، ئەگه‌ر رۆژى زیاتر بمینیته‌وه هیچم لى وه‌چه‌نگ ناکه‌وی. تۆ ئەم زه‌ره‌ر و زیانه‌ له‌ ئەستۆى خۆت ده‌گرى؟»

قایمقام تووره‌ بوو:

«ده‌یگرم.»

ئۆچى ره‌نگى زه‌رد هه‌لگه‌رابوو، له‌ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌دا گوتى:

«ئەم ولاته‌ بۆ دادگا نییه‌. زه‌ره‌ر و زیانم هه‌موو ساخ ده‌که‌مه‌وه و له‌ سه‌رتى ده‌که‌م به‌ مال.»

لیدی دا رۆیشت، بۆ ساخکردنه‌وه‌ی زه‌ره‌ و زیانیش ده‌رکه‌ی دادگای گرت.

ليژنه‌ی چه‌لتووک بۆ دوو سبه‌ی، پاش نيوه‌رۆ چوو بۆ دېی سازليده‌ره. دى
چۆل و هۆل بوو. گيزه‌ی مېتشووله‌ی مېتشووله ئاساييى ليوه نه‌ده‌هات.
خه‌لکه‌که له نيو سېلاوى ئاودا، له دېی ويراندا واقيان ورمابوو و په‌نجه‌يان له
زارياندا بوو.

له‌پر لهو سه‌رى ديوه زه‌لامى په‌يدا بوو. نزیک بووه‌وه. نواريان همه‌عه‌لييه.
ملى داکشابووه نيوان هه‌ردوو شانى. په‌نگى زه‌رد هه‌لگه‌ر ابوو. باسک و قۆلى
سس‌ت به‌هه‌ردوو لايدا شوۆر بوو بوونه‌وه.

«به‌خېره‌هاتن، به‌سه‌ر چاوان.»

قايمقام پرسى:

«ئه‌وه چييه همه‌عه‌لى؟»

همه‌عه‌لى بزه‌يه‌كى تالى هاتى، گوتى:

«هه‌موو خانوو‌ه‌کانيان فرۆشت. چۆليان کرد، گوند چۆل و هۆله. ئه‌مه
حاله‌که‌يه. ئۆقچى لىي کړين.»

پژيشک:

«ئه‌ى تق له چ ده‌گه‌ر پىي له‌م ناوه؟»

«گوندى خۆمه و ده‌گه‌ر پىم. من چۆلم نه‌کردوو. پارهم وهرنه‌گرتوو. پاره‌ى
ئۆقچى له‌کن من ناروا. من مه‌مۆم. مه‌گه‌ر لاشه‌که‌م له‌گوند وه‌ده‌رنين.
دوختۆر به‌گ چاکم گوئ ده‌يى، ئۆقچى خانوو‌ه‌که‌ى کردوو مه‌ ژير ئاوه‌وه
ده‌رنه‌چووم. سى کوپ و دوو کيژ و ژنيکم هه‌ن، له‌گوند ده‌رناچم، ئيوه
حکوومه‌تن. حکوومه‌ت ئاوى ئۆقچى برپوه.»

ليژنه له‌به‌رئه‌وه‌ى که هېشتا گوند به‌ته‌واوى چۆل نه‌بوو بوو و چه‌ند
گوندنشينيکى تيدا مابوون. عه‌رزو حاله‌که‌ى ئۆقچى ئۆغليان به‌راست نه‌زانى
و برپارى ئاوى برپينيان دا.

ئۆقچى ئۆغلى هه‌رکه ئه‌مه‌ى بيسته‌وه شيت و هار بوو. گوتى:

«ئاي بى نامووس. ده‌ برۆ بيخۆ. ئه‌گه‌ر له‌م زه‌وييه‌م به‌ناشتن نه‌داى.»

بۆ کاروباری وا لۆزەنگەری گوڭی لە مستی خۆی ھەبوون.
گوڭی:

«بچن چاریکی ئەو کابرایە بکەن. خۆ دەبێ چارەسەریکی ھەر بۆ بدۆزەنەوێ.
ھەرھێچ نەبێ برینداری بکەن. شتی بەشتی بکەن.»

ھەمەعەلی خۆشی ھەر چاومنۆری ئەمە بوو. خزابوو گۆشەییەکی تاریکی
کەپرەکەوێ. تەفەنگەکەیی بەسەر رانیەوێ بوو. «ئەوێ دێ کێیە؟ ئۆقچی نییە؟
ئەوجا بزانی چۆن لە دایەیی، ئاخ، ئۆقچی.

ئەگەر لە دوور چاوم نەسەرھواندی، ئاخ باقۆ.»^۲

شەوگار راشکابوو. پینچ تارمایی ساللانی ساللانی بەرھەوێش دەھاتن.
ھەمەعەلی تێی راخوێن «زەلام کێن؟» زەلامەکان دەنگیان نەکرد. بەدەسریژ
وئامیان دایەوێ.

پەنجەیی لە سەر پیتکە بوو، ئامادە و تەیار. نیشانی لە ھەر پینچ
تارمایییەکە گرت، دەورویەری وەک مەترەلۆز دابێژان. زەلامەکان ھەر لەو
شوێنە بێ کرکە خۆیان مەلاس دا.

بۆ سبەینی، ئۆقچی ئۆغلی لەگەڵ رەشید ئاگای دوکانداری خزمی ھەمە
عەلیدا رێ و راست ھاتن بۆ سازلیدەرە، بۆ مائی ھەمەعەلی.

«مەکە ھەمەعەلی. وھاجم کوێرمەکەوێ. ئاواپیەکی زل و زەلام، سەرلەبەر
چۆلی کرد. تۆش چۆلی کە ھەزار لیرەت دەدەمێ، چۆلی کە. وا سەر و سامانم
تێدا دەچێ، چۆلی...»

ھەمەعەلی وئامی نەدایەوێ.

لە پاشان رەشید بریدی پەنایەکەوێ، نزیکەیی سەعاتی قسەیی لەگەڵدا کرد.
ھەمەعەلی ئیستا و ئیستا ورتەیی لە زار نەھاتەدەر.

---

۲ نووسەر لێرەدا دیسان لە زمانی ھەمەعەلی کوردەوێ بەتورکییەکی خوار و خێچ
دەوێ و رستەیی «ئاخ باقۆ»ی بەکوردی نووسیوێ - وەرگێڕ.

ئەو بەرۋىكى بەردا، ئۇقچى ئۇغلى بەرۋىكى گرت، ئەويش ماندوو و شەكەت بوو، رەشىد ئاغا تى ھەلچووۋو ھەمەئەلى ھەر زارى نەدەكردەۋە. بەرد بەۋەلام ھات ئەو بەۋەلام نەھات. سەر لە ئىۋارى ماندوو و مردوو سوارىيون گەرانەۋە.

كارى ئۇقچى ئۇغلى ھىندەى تر ئالۆز و دژوارترىوو. جەندرمەكانيان گۆرى. ئەۋانى ھاتنە جىيان تەنيا ھەر بەشەۋ ئاويان بەردەدايەۋە، كار لەسەر ئەو بارودۆخە برۆشتايە چەلتووك ھىچى واى نەدەھىنا و زۆر زۆر، خۆى بكوشتايا لە سەدا يازدەى پتر نەدەھىنا.

تازە شىن دەبوو. چەلتووك، كە كەمۆكەيى ھەراش بوو ئاوى زۆر دەۋى. ئاودىران بۆ ئەۋەى ئاۋ بەفیرۆ نەچى، بەرۆژ بەرى بناۋان و كەنداۋەكانيان دەگرت، بەلام بى سوودبوو.

ئەم ھەموو كەينوبەينە بەجاری شلەژاندېووی و برېستی لى برېبوو. ئەم ئينسانانە چ جۆرە ئينسانىكن؟ جگە لە قازانچ و سوودی خۆيان چاويان چىي تر نابىنى. ھەزار ئينسان بەقوربانى پوولى دەكەن. ھەموو سالى لە ساي سەرى چەلتووكەو ھەزاران مندال دەمرن. داىكە جەرگ سووتاو ھەكان بەچەلتووكچىنيان دەگوت پياوكوژ. خەلكى شار لە دەستيان زەلالەتيان بوو. لە پاشملە بووبون بەدوژمانيان. زۆر جارن گوندييەكى پىخاوس و پروتى كىترد بەھيسك گەيشتوو لە ناوھندى بازاردا داخى دلى خووى بەئاغايەكى چەلتووكچىن دەريشت و بەجنىو و پيسواكردن بەپروويدا دەرشايەو، بەلام ئاغا خووى لى نەبان دەكرد و ھەك لەگەل ويشى نەبى ھەر ئاورى لى نەدەدایەو.

چەلتووكچىنەكان چەند سال بوو، تووشى بەلاى وا قەت نەھاتبون، بەلام چۆن بەلايەك، چاوى لە ھىچ نەدەترووكاند. ئەوانى پىشوو، چاك يا خراب، سا چارەسەرىكى ھەر دەكرا، بەلام ھىچ شتى كارى لەم قايمقامە نەدەكرد نائومىدیش نەبون، ھەر چاوەنۆرپوون.

گوندنشىنەكان مەنووون بوون. چەند زەويوزارىكى چىندراو و نيوچىن مابوو، زۆرەي زۆريان ھەر رۆژىكيان نۆرە ئاو بەردەكەوت. كار وا برۆشتايە چەلتووك ھەمووى وشك دەبوو، مېشولەشى نەدەبوو، مېشوو لە چاوا سالانى تر ھەر لە سەرەتاو كەم بوو، لە ھەندى گوندى تر ھەر نەبوو.

شتىكى تازەش بەرچاودەكەوت كە چەند سال بوو نەبوو:

گوندييە ھەزارەكان ھەر كاتىكى بيانويستبا دەيانتوانى قايمقام ببين و گازن و دەرەدلى خۆيانى لە كەن ھەلپۆژن. جارن و نەبوو. ئەشرافەكان

دایه‌ره‌ی قایمقامیان کردبوو به‌یانه‌ی دووم و هه‌میشه له‌وێ راییان ده‌بوارد. کاری هیچ هه‌زاری دهستی نه‌شرافی تیدا نه‌بوایه له‌کن قایمقام سه‌ری نه‌ده‌گرت. سه‌باره‌ت به‌مه ده‌سه‌لاتی نه‌شراف له‌گونده‌کاندا هینده‌ی دیکه زیتر ده‌بوو. به‌لام له‌وه‌تی نه‌م قایمقامه هاتبوو، ئاو‌روویان له‌لای گوندییان بووبوو به‌پوولی، ئیدی هه‌ر نه‌وه‌بوو شیت نه‌ده‌بوون.

«شتی وا چۆن ده‌بی؟ قایمقامیکی زل و زه‌لام. نوینه‌ریکی گه‌وره‌ی ده‌ولت به‌م رۆژگاره له‌گه‌ل هه‌رچی و په‌رچی و لات و له‌واری گونداندا چه‌نه‌چه‌نیه‌تی. ئیعتیباری حکوومه‌ت بوو به‌پوولی.»

نه‌مه کاری منداڵ و تووالان نییه، هه‌ر له‌قوتابخانه سه‌ری ده‌چووکی برۆ ببه‌ه‌ قایمقام. نه‌مه چۆن وا ده‌بی؟ کاری وا ره‌وایه؟ نه‌وه‌تا هه‌موو به‌چاوی خۆیان ده‌بیین، هه‌ر هات و نه‌هات تێی ریا.»

«کردویی به‌قاومه‌خانه. دایه‌ره‌ی قایمقامیتی بووه به‌قاومه‌خانه‌ی پیتاو له‌پێ.»

«هه‌بی و نه‌بی، نه‌مه په‌نگه له‌تیره‌ی دۆم و قه‌ره‌ج بی دهن.»

«دهن هینده به‌ته‌نگ هه‌رچی و په‌رچی و ده‌ست و پێوه‌نده‌وه نه‌ده‌هات...»

کێ ده‌یزانی نه‌سل و فه‌سلێ چیه، له‌چ په‌گ و په‌گه‌مایه‌که؟ هه‌ر هینده له‌فیرگه‌ی خۆیندوو و ته‌واو، هه‌تیوه‌که‌ی وه‌لییه کویری چاوه‌شیش بیخویندایه ئیستا قایمقام بوو.»

«ده‌ور و زه‌مانه، چ ده‌لیی. هه‌ی چه‌رخه به‌چه‌مه‌ر بی.»

«له‌گه‌ل که‌له‌که‌له‌ی پیاوماقوولاندا ده‌ستی داوه‌ته ئینکه‌به‌ری و به‌خوینی سه‌ریان تینوو، چه‌لتوووک و مه‌ره‌زیان له‌تینووان وشک ده‌کاته‌وه. که‌چی له‌به‌ر عوسمان وای وایلی به‌رزه‌پی هه‌لده‌ستی. ئاخ‌ر عوسمان وای وایلی چیه. له‌هیچه تۆپی ردینی هیشته‌وه‌ته‌وه.»

«ده‌روا، ده‌روا زۆری نه‌ماوه.»

«به‌م نزیکانه تیل ده‌کرێ.»

«خۆ هه‌ر وا به‌ده‌ست به‌تالی له‌نه‌نقه‌ره ناگه‌پینه‌وه.»

«ناگه پینه وه.»

«هه بهم زووانه ههوت بهردی بهدوادا فری ددری.»

«بۆ کوئی؟»

«بۆ مرادییهی لای وانێ، بۆ قهزایهک له قهزاکانی بتلیسی، بگره بۆ

جهههندم.»

«دهروا.»

«تۆ سهی سهی ئەم سپه باوکه. کهس نهما له بهری ههستی عوسمان وای

وایلی نهبی. دهک کویرهوهبی ولات.»

عوسمان وای وایلی کابراههکی کورتهبنهی ردین سپی دهم و پرووخۆش بوو.

تهمهنی شهست سالتیک دهبوو. سهت گاوخانی زهوی و زار و ژنیکی ههبوو.

زهوی و زارهکهی، بهو تهمهنهوه، خۆی دهیچاند و سهروهبری دهکرد.

زهوییهکهی له سالی هههه نههاتدا یهک و سی، یهک و سی و پینجی دهبری.

دهبگوت: «من دانه دانه کوئی دهکهمهوه. یهک دانه له زهویدا ناهیلّمهوه. ئیوه

پیتان وایه هینهکهی ئیوه بۆیه کهم برشته چونکه نیوهی له زهویدا

دهمیتهوه.»

ئهم کابراهه له جل و بهرگدا وهک ئاغا و مهئموران پۆشته و پهرداخ بوو.

ههرجی له بازاری دیتبا وای دهزانی عوسمانی مودیری حیساباتی تهقاویته،

نهک عوسمان وای وایلی. تهناهت له باستۆنیشی کهم نهبوو، ئاغا و

شارستانی بهم حالهی پێ دهکهنین. دهیانگوت: «تۆ بروانه بروانه ئهم کهپه

لادییه؟ بهپیی بهرهی خۆی...»

زۆری گوئی لهم جۆره قسانه بوویوو، چ باکی پێ نهبوو. له وهرزیری و کیلان

و داشتندا هیچ فرهقی لهگهڵ جووتیر و وهرزیراندا نهبوو. عوسمان ردینی

سپی و چلکن و تۆزاوی بوو. تووکی سینگی له بهر قرچهی ههتاو سووتابوو.

ژیر نینۆکه زهلامه داقلیشاوهکانی پرپوون له چلک، که پیی دادهنا شهقاری

بن پیتی له پتلاوهکانییهوه بهدیاردهکهوتن.

واى وایلی له ماوهیهکی زۆر کهمدا ئاشنایهتیی له گه‌ڵ قایمقامدا سازکردبوو. پێشووتریش ره‌سووله‌فه‌نی، چاکی به‌قایمقام ناساندبوو. هه‌موو زۆرئێ به‌لای که‌مه‌وه سه‌عاتیکى له کن داده‌نیشت. کابرایه‌کی زۆر دهم و پل پاراو و قسه‌زان بوو. هه‌ر ده‌چوو زووری و نه‌ده‌چوو زووری قایمقام به‌گه‌رمی پێشوازیی لێ ده‌کرد.

هه‌شتا سه‌عات له نو و نیو تێ نه‌په‌رپبوو، عوسمان خۆی به‌ژووردا کرد. «ئای به‌خیرهاتى عوسمان ئاغا، چى هه‌یه، چى نییه؟ بێ قه‌زا بن، ئه‌وه هه‌وتووێه که له کوێن؟»

«هه‌ر مه‌پرسه به‌گم. ماوه‌یه که سه‌رم به‌شاردا نه‌کردوو. نه‌متوانی به‌خزمه‌ت بگه‌م.»

«سه‌به‌ب؟»

«هه‌ر لێی گه‌رێ.»

«بلی چ قه‌وماوه؟»

«خۆت ده‌زانی من زۆرم خۆش ده‌وی و هاتوچۆت ده‌که‌م. چه‌لتوو کچینه‌کان زۆریان سه‌ر له‌سه‌ر ناوم. ده‌لێن به‌قایمقام بلی واز بێنێ. چى ده‌وی ده‌یده‌ین. زۆربه‌ی به‌به‌روه نه‌ماوه، هه‌ر به‌م زوانه لێره نامینێ، هه‌ر ده‌سته‌ی تا ئیستا بۆ ئه‌نقه‌ره چووی به‌ده‌ستی خالی نه‌گه‌راوه‌ته‌وه. راستت گه‌ره‌که، منیش ئه‌م راسپێرییه‌م زۆر له‌به‌ر گران بوو. له دلی خۆمدا گوتم، جارێکی تر بۆ خزمه‌ت قایمقام ناچم. پاشان گوتم. من گوناهم چیه‌یه؟ ئه‌وی بکه‌ویتته گۆمه‌وه خۆی به‌پووشکه‌یه‌که‌وه‌ش هه‌لده‌واسێ. گوێ به‌م ده‌یوسانه مه‌ده، باکت نه‌بێ. با سه‌رێکی قایمقامه‌که‌م، کوره ئازا و بوێره‌که‌م بده‌م.»

قایمقام پێ که‌نی.

عوسمان ئاغایش وه‌ک هه‌موو جارێ ده‌ستی به‌قسان کرد و هه‌ر ئه‌و شتانه‌ی بۆ گێترایه‌وه که پێشووتر بۆی گێترابوونه‌وه.

«منیکى هه‌وت مندالم له سایی سه‌ری سیوه‌رۆ و له‌رزوتیوه هه‌وت مندالم

به خاکی رهش سپارد بی و لهسه ریڼی چه لټووک چټنییه وه به دیار وهجاخی کویره وه هه لټرووشکابم چوڼ دهچم به قایمقام ده لټیم به ته مان پارهت بده نی، یا نیازیان وایه بتکوژن. له ئاویان گه ری سهریان بخوا. با پیشکه بهری ئاسمانیان لی بته نی و مندالی خه لک لهرزوتی قریان کا. قایمقامه کهم جا ئه وساکه ده بینی پیشکه چ دهکا و چوڼ بهری ئاسمان دهگری. پیشکه یه که پهیدا ده بی پیاو نه له مالی، نه له نیو کولله دا ناحه ویته وه. پیاو ونجر ونجر دهکه ن.

سه رانسه ری گوند، به درټیژیایی هاوین، خه وه له چاوی ناکه وی. تا سبهینی خه لک وهکو سه رخووش له ناو گوندا دین و دهچن، پیشکه له بهر رووناکی هه لدی. ئه م خه لکه بهورد و درشته وه له مهیدانی گوند خریده بته وه. هه موو شه وی جوخینی پووش و پهین ده سووتینین. ده بکه یین به چه قه دووکه ل. نانووین. ئه سپ و گاوگوتالیس ئوقره ناگرن و ئارامیان له بهر ده بری. که سبهینان رۆژ ده بیته وه ده بینی ئه سپ و گاوگوتال پشتیان به خوینی ئال سواخ دراوه.

ئیت هر ورا به تانیا چوو...

سه بریکی دهم و چاوی قایمقامی کرد، گوتی:

«ئوه چییه؟ ئه وه چییه قایمقامه کهم؟ دهم و لیوت تامیسی کردوه.

تووشی لهرزوتی هاتوی؟»

هه رکه گوتی، "لهرزوتی" قایمقام هه ناسه یه کی هه لکیشا.

«ئهی هاوار به مالم ههی.»

«ئهم چه لټووک چټنه بی دینانه تووشیان تووشی لهرزوتی کرد؟ ئه مانه درندن. هیزه ئاگاداری خووت به کویم. به قوریانی چاوت بم خووتیان بو شل مه که. ئاگاداری خووت به. ئاویان بو بهرنه ده یه وه، نه که هی، نه هیلی ئه م بی دینانه چه لټووک بچین.»

لیشاوی نه خووش له گونده کانه وه به ره و شار ریچکه یان ده به ست. سبهینی

زوو نهخۆش له بهر دهرکهی موعایه نهخانه کههی پژی شک ریزیان بهستبوو، تا به تریکی شه و دهچوو چاوه ریزیان دهکرد. پژی شک به بی وچان خه ریک بوو دهرزیی کنینی له نهخۆشان دهدا.

به دهیان مندا له ناو ئارهوانان درژی کرابوون، له تاو سیوه رۆ چۆقه چۆقه دهله رزین. سه روچاویان میش و مهگه زی دنیای لی نیشتبوون. گازی میشووله هه موو پشت ملی کردبوون به برین، سوور دهچوه وه، په ناوپه سیو، بن دیواران پر بوون له ژنی نهخۆش و باریک و بنیسی چاوه قوو لآچوو. هه ندی سیوه رۆی بوو، بری چاوه قوولکهی بوو. گرۆیی زهردوویی بوو. له هه موو لایئ نکه نک و ناله نال بوو. لهخۆچوون و بوورانه وه بوو، نهخۆش، لیو به بار. له روله واز. هه موو به جارئ بوو بوون به داوی دهرزی. هه رچه ند چاوی به عه شاماته بی پشت و په نایه دهکه وت ئاگری له هه ناو به رده بوو و هه ر ئه وه بوو شیت و شوور نه ده بوو. له داخان ددانی به چیپرا ده برد و ده یگوت: «چۆن ده بی؟ میری چۆن ریگه به کاره ساتی وا دهدا؟» ماوه یه ک بوو هه ر ئه م قسه یه ی له سه ر زار ده گه را و دووپاتی ده کرده وه. شه و رۆژ هه ر ده یگوت و ده یگوته وه:

«چۆن ده بی؟ ئاخو چۆن، چۆن ده بی. چقوور ئووا ولاتی لۆکه یه، وازیان له لۆکه چاندن هیناوه، برنجی له جیاتی ده چیئن. لۆکه به ره و نه مان ده چی. ئه مه هه ر بۆ ئه وه ی چه ند که سیکی پی ده وله مه ند بی. چۆن ده بی، چۆن، چۆن؟ به لی لام ده دن. منیکی ئه رکی قانونیی خۆم به جی گه یان دبئ چۆم لاده دن؟»

سه بیانئ له ناکاو ئه و ده سته یه ی بۆ ئه نقه ره چوو بوو گه رابه وه. ئۆتۆمبیل بریقه بریق سه ریان له دووی یه ک نابوو، له سه ره خو به نیو بازاردا تی ده په رین. چه لئوو کچین سه ریان له په نجه ره ی ئۆتۆمبیله کانه وه ده ریتابوو، به م به ر و به یه ردا سلأویان له دوکانداران ده کرد. له پاشان له مهیدانی بازار وهستان. له خۆشیان باوه شیان به یه کیدا ده کرد، یه کتریان ماچ ده کرد. وه لییه کویری چاوه شیش ئه م رووداوه خۆشه ی بیسته وه. ده هۆلی خوئی هه لگرت و هاته مهیدانی بازار. مهیدانی بازار قه ره بانغ بوو. دهرزیت هه لدا یه به زهوی نه ده که وت. چه لئوو کچین، قه وم و قیله و خزم و خویشی چه لئوو کچین،

دهست و پپوهندهکانیان، خاوهن ئاو. خاوهن مهزرا. دووړو و ماستاو
 ساردکوره و هکانیان. خو لاسه نه وهی دهنکه جو په کی مالی چه لتوو کچینی
 به چنگ دهکوت سهرله بهر هاتبوون، پی دهکهنین، گالته و گه بیان دهکرد.
 قهره باغیبه کی زور له مورته زا ئاغا ورووکابوون. مورته زا ئاغاش هر
 ده پرتسا:

«نه فهنم، چومه کن وه زیری ناوخو، گوتم، ئیمه رولهی نه نیشتمانین.
 گوتم ئیمه ناچار بووین له ژیر باری زولم و زوردا بژین؟ گوتم ئیمه له ژیر باری
 زولم و زوری مندا لؤچکه په کی هر هیندهی دهستی یکدا دنالین. ئیوه
 قایمقامتان بو نه نار دووین. دهره به گیکتان بو نار دووین، له سایبی خوا و
 سهری جومه ووری به ته وه دهره به گایه تی له میژه دوی براوته وه. سهرده می
 دهره به گایه تیمان وهخته له بیر بچیته وه. گوتم. به لئ هیه، دهره به گایه، به لام
 ولاته که مان پیس دهکن. ئیمه ناوی نه م ولاته جوانه ی خو مان به یونه ی
 نه وانه وه له که دار ناکه یین.

نه م میله ته ئیتر له گهل دهره به گایه تیدا هه لئاناکا، بو قووت ناچی. ئیمه
 ولاته که مان گه یاندووته هیزای نه وروپا. من کابرایه کی گوندنشین وهر زترم.
 سهرتوپی ساماناکم به خاکه وه وهر کردوه. گوتم، دهره به گمان لی په یداوو،
 ئاوی لی برین. جه ندرمه ی میله تی لی کردین به تیلاهی دهستی زوردار. به لئ
 ئاوی کرد نه فهنم. جه ندرمه ی له سهر به نداوان دانا. گوتم، من نه گهر بو نه م
 نیشتمان نه بی و بو دابینکردنی پیداویستی سپاکه مان نه بی دهنکه
 چه لتوو کیکم نه ده چاند. لؤکه ده چینم گهره م. گوتم هیچ نه بی فیداکاریه ک
 بکم. تو وهر وهر مندا لؤچکه په کی هر هینده ی په نچه یی ئاوت لی ببری.
 نه من مورته زام، مورته زای کوری قهره داغلیم، چون دیلم نه مه ی به سهره وه
 بچی؟ گوتم. گهره م دهره به گایه تی مرد. میله ت ئیستا ئازاده. ئازادی کوری
 ئازاده. نه مرق باوی نه وه نه ماوه به که سی بلئی لیره هه سته بچو له وی
 دانیسه. به لئ دنیا که وای لی هاتوه، نه به شوان، نه به گاوان، ته نانه ت
 به سه گی به رده رکه شت ناتوانی هیچ بلئی. نه مه ش هه مووی له سای سهری

جەنابتانەووە. کەواتا بۆ ئەم دەره بەگەتان بەدیارمانەووە کردووە بە کەلەگا؟ لە کووچە و کۆلانان، لە بازار هەر کەسێکی وەگیردەکەوێ و بەرە شاپانی دەدا و بەقامچی و تازیانە دیتە وێزەیی. بەرتیل وەردەگرێ، گوندی دەرووتینیتەووە و دەیانخاتە سەر ساجی عەلی. گەورەم دایەرەکەیی ببینی هەمیشە پرە لە گوندیی کالە و پیتاوە لە پێ. گوتم، گوندیی هەژار هەر بەووە رادەگەن پۆنی بۆ بێن، کاوڕ و گیسکی بۆ بێن. تەننەت نانی نان ئاساییشی بۆ دین. گوتم، هەر لەو پۆزەووەی گەیشت و نەگەیشت نانی لە لۆقنتە نەخوارد. گوتم، گوتم، گوتمی کوپری گوتم. ئیدی هەرچیم بەزاردات هات گوتم. گوتم خوا حیزبمان بۆ پایەدار کا. ئینجا بیری کردەووە. بیری کردەووە، بیری کردەووە، سەرە پرووتاووەکەیی خوراند، بیری کردەووە، نووکی قەلەمەکەیی لە زار راکرد. بیری کردەووە. نووسی نووسی، سەیرێکی کردم. دیسان نووسی. سەر نووسی و نووسی، ئەنجا چاوی لە دور چاوم بری، وای سەیر دەکردم. هەر ئەووە نەبوو بمخوا.

گوتی: «باشە مورتەزا بەگ ئەفەندی، حالێ بووم. لە کۆلی دەکەمەووە.» ئەمنیش پەلاماری دەستم دا. گوتم سوپاست دەکەم پاشا. گوتم، خۆراکی مالد و مندال و سوپات بۆ لە زۆر رزگار کردین. هاتە دەری. هەر دوا بەدوای من برادرانیش وەدەرکەوتن. گوتیان، شیرازەیی ئەمن و ئاسایش لە شار پچراووە. قسەکانیان تەسدیق کردم، جا بەراستی شار بەجاری ئالۆز و شپریو بوو. بەرەکەت دا.

ئەنجا پرووی لە ئاسمان کرد، گوتی: «جا ئیستا نۆرەیی ئەووە هاتوووە مورتەزا ئاغای خواحافیزییەکی لێ بکا. فەلەک تەحای لێ بکا. خواحافیزییەک سەرتۆپی چقورئۆوا بلێ ماشەللا. هەر بژی ولات. خواحافیزییەک مەگەر...»

بەگریانەووە گوتی: «خواحافیزیی لێ دەکەم، بەلام برستی لێ بریم. تازە لە پاش چی. خستمییە سەر ساجی عەلی و نابووتی کردم. چەلتووکی یەک و دەش ناهێنێ، زەرەر و زیان، زیان، زیان، بەلام هەر خواحافیزیی لێ دەکەم.»

گوتیان: «بیکه بیکه.»

مورتهزا ئاغا له قه رهبالغییه که هه لبریا، گوتی:

«با جارێ بچم خۆم بۆ خواحافیزییه که ئاماده کهم، درهنگه.»

رهسووله فهنی هه والی کهین و بهینه کهی دهقیقه به دهقیقه وهرده گرت. دهیزانی چ گوتراوه و چ کراوه. هه رکه خه به ره کهی بیسته وه پشتی شکا. تا ماوه یی له سه ر کورسییه کهی راست نه بووه وه. چاوی بریپوووه شوینی، زهق زهق دهیروانی، پیاوی لی دهتۆقی.

دهتگوت خوینی به دهماردا ناگه ری. رهنگی بووبوو به لیمۆی زهر د. تا ده مه ده می نیوه رۆ به خویدا نه هاته وه. روودا وه که به رگویتی قایمقامیش که وتبووه وه. گوتی: «مردم، کورم قایمقام پرزهم لی برا. ته نیا شازده مانگم بۆ ته قاویتی مابوو. که س تیدا نه چوو من نه بی. ئاخ فیکرت به گ، خۆزگه که می له گه ل ئه مانه دا هه لت کردبا. هه ر که مۆکه یه ک له گه لیا نندا سازابای منیش وام لی به سه ر نه ده هات. ئاخ فیکره ت به گ، ده لپی چی، خوینگه رمی لاوینییه، فیکره ت به گ»

«ئه وه چییه کاک ره سوول؟»

رهنگی په ریپوو، رووی گرژ بوو. چاوی به عینادییه وه دهره وشایه وه:

«لیره یان لابر دی.»

«چی؟»

«بۆ جیگه یه کی دییان راگویتزی.»

«له کیت بیست؟ شتیکی وا هاتوووه؟»

«نه هاتوووه گه ورهم، نه هاتوووه، به لام ئه من ده زانم. چه ئتوو کچین گه رانه وه.»

«جیژن ده کهن.»

«ئێ ی ی؟»

«له خو پرای جیژن نا کهن. راگویتزرای. ئه من تیدا چووم. شازده مانگم بۆ

ته قاویتی مابوو.»

فیکرەت بەگ ھەننیهی گۆشی:

«چۆن، چۆن ڕەسوولەفەنی؟ ئەم دز و جەردانە ئەمیان چۆن پێ دەکرێ؟»
ھەموو شتیکی لە دەوروبەر سڕایەو. لە دنیاہیەکی زل و زەلام و کڕوکپدا
بەتاقی تەنیا مایەو. کەوتە ناو تاریکایییەکی ترسناکەو. بە تەپاوتل
گلۆزبوو. ھەستی بەتەنیاہیەکی تیزێ وەکو دەمی گوێزان کرد. کاری لە
مۆخی ناو ھیتسکانی دەکرد. تا ئیوارێ کئی ھات، کئی چوو، چی مۆرکرد، چی
گوت، ھەستی بە ھیچ نەکرد، لە پڕ ھەستی بەئیش و ئازاری کرد. ئیش و
ئازارەکە تا ناو ھەناوی کاری دەکرد، جینگەہیەکی دیشا. بەلام کویتی دیشا؟
ھیچ کویتی، دلێ دەگوشرا. خۆی بەسەردەکردەو. کڕووشکەہی کرد. دەترسا.
کئی دلێ ئیش و ئازارەکەہی لە سۆنگەہی ئەو ترسەو نەبوو، لە چ دەترسا؟ لە
کوشتن؟ نەخپێ. ئەئە لە چی؟ دەترسا. لە خۆپایی دەترسا. لە ترسان دەترسا.
تا سبەہینی بەیانی دا خەو لە چاوی نەکەوت. لە ناو نوینەکەہیدا کڕووشکەہی
کرد. دلێ لئی دەدا. چاوەروانی کارەساتی بوو. ھەستا، دەمانچەکەہی پڕکرد و
لە ژێر سەرینەکەہی دانا. دەمانچەکەہی بۆنی رۆنکی خۆشی لێ دەھات. رۆنی
مەکینە، بئی وچان گیزەگیزی مێشوولە دەھات.

بۆ سبەہینی زوو لە خەو رابوو. چوو بۆ گویتی خڕەکەہی ساوروون. خڕەکە
وہک کارەبا زەرد دەچووہوہ لە سەرہوہ مەرہزە کرابوو، ئاو لە پامانی
مەرہزەکانەوہ دەرژایە نێو ساوروونەوہ. سەرلەبەری شار لەم زەرداوەیان
دەخواردەوہ. کە لە پامانی مەرہزەکانەوہ دادەچۆرایە نێو خڕەکەوہ.

بەیانی گەرم بوو. تیشکی رۆژ وەک قورقوشم گران بوو. رۆژیکی ناخۆش و
بئی تام بوو. زۆریش بئی حال بوو. لەپڕ ترسی رۆی نیششت. لە شتەگەہی
دەترسا. بەپەلە خۆی گەیاندە داہەر. داوای چایەکی کرد. بە سمیتەوہ
خواردییەوہ.

نەرمین و باوکی بە بیر ھاتنەوہ. قسەکانی حوسنی بەگ وەک خەیاڵی
بەبیر دەھاتنەوہ.

سەعات نۆ ڕەسوولەفەنی ھات. قورگی پڕبوو لە گریان. تیی نەدەگەیشت.

گوایه هیندهی خوش دەویست؟ بەراستی کابرایهکی بەستەزمان بوو. سالانی
سال لەگەڵ ئەم دیندانەدا شەرەقۆچی بوو. ئیستاش ھەر شەرەقۆچی بوو.
دەمەو سەعات یازدە رەسوولەفەنی دەستەوارەیی کاغەزی بۆ ھینا. دەستی
دەلەرزى. بۆ خۆشی نەیدەزانی کاغەزەکان چۆن بگرن. وەک سەرخۆشان
دەرۆشت. سپینەى لە چاودا نەمابوو، ھەمووی بوویو بەرەشیتە. بە بۆ
حالی، دەنگی دەبیسترا، گوتی:

«نەمگوت؟»

بەنا بەدلییەو کاغەزەکانی بۆ درێژکرد.

قایمقام کاغەزەکانی لى وەرگرت. خۆتندنییەو، جارێکی دیکەشی
خۆتندەو.

راستە؟ چۆن ئەمە دەکەن؟ چۆن؟ ھا رەسوولەفەنی؟ تۆشیان لەجیم
بەبریکار داناو. ئەمەیان کاریکی چاکە. بەراستی ئەوہی دلی خوش کردم
ئەمەیه. زۆرم کەیف پى ساز بوو. زۆر چاکە. لە جیى من بووی بەبریکار. بەلام
ئەمە چۆن دەکەن رەسوول بەگ؟ ھا؟

«نازانم... دەیکەن.»

«بۆ کاغەزمان ھا؟ قەزای کاغەزمانی قارس، ئەرى لەویش چەلتووک
دەچیندرى؟ ھا؟ دەلئی چی رەسوول بەگ؟»

«نازانم، بەشکووش.»

«دە بە بەر دەستەکان بلی جاننا و نوینەکانم بۆ بپچنەو. ئۆتۆمبیل دەست
دەکەوئ رەسوول بەگ؟ ھا؟ تۆ بلی بارەبەریکمان دەست کەوئ؟ ھەى لە تری
دایەى، خۆ ئەوی گوتیان بەراست گەرا.»

«بەراست گەرا بەراست گەرا، ئەى چۆن؟»

«رەسوول بەگ؟»

«بەلی قوربان.»

«ئێوەشیان لەجیم کردوو بەبریکار رەسوول بەگ.»

«بەلی گەرەم.»

«جا ئیستا ئەمانە ھەموو ئیجازەى ئاو وەر دەگرن، وە نییە؟»
 «وەرى دەگرن گەورەم.»
 «تا ئیو گوندەکانیش چە ئتووک دەچین، وە نییە؟»
 «دەچین گەورەم، دەچین بەلام...»
 رەسوولەفەنى بزەى ھاتى، گوتى:
 «دەچین بەلام...»
 قایمقام:
 «بەلى دەچین، بەلام...»
 «بەلى دەچین، بەلام یەک و دووشیان وەچەنگ ناکەوئى. تازە رابرد. ئەم
 سال زیان دەکن. مەسرهفى خوئشى دەرناھینى. وەرزى چاندن بەسەرچوو.»
 «دەچین، بەلام...»
 رەسوولەفەنى دەستی بەپیکەنین کرد، گوتى:
 «با بیخون ئەم دەبوسانە، منیش ئەمەم دەویست. دەچین، دەچین.
 بەلام...»
 «کەواتا رەسوولەفەنى؟»
 «بەلى گەورەم.»
 «ئەم دەشتە زل و زەلامە ھەموو دەبى بە زەنەک. وە نییە؟»
 «کەواتا بۆ قازانجى یەک دوو کەس ئەم ھەموو خەلکە بەسپوهرۆ دەمرن؟
 ئەمە ھەموو لەبەر چاوی رەشى وان؟»
 «دەمرن گەورەم.»
 «رەسوول بەگ تۆبان لە جىبى من کردوو بەبریکار.»
 «بەلى گەورەم.»
 «کەواتا خەبات، تیکۆشان، پوولئى ناکا؟»
 «نایکا گەورەم.»
 «رەسوول بەگ»

«بەلئى گەورەم.»

«كەواتا رەسوول بەگ - بارەبەرى؟ ھەرچىيەك بى، ئەسپ، چارەوئى،
ئارەوانە، رەسوول بەگ، سبەينى زوو رەسوول بەگ.»
«ئۆتۆمبىلتان وەچەنگ ناكەوئى. گەورەم.»
«شتىكى تر، مەسەلە ئەسپ، ئارەوانەى ئەسپ...»
«رەسوول بەگ بىرى كەردەو، گوتى:

«راوەستن، راوەستن، قايمقام بەگ. دىتمەو. ئۆتۆمبىلەكەى لالە ھەمزە
ھەيە. فۆردە، فۆردىكى كۆنە. بەدەم خرابوون و چاكردەنەو ھەرچۆنى بى بە
سى رۆژان دەگەيە ئىستگەى شەمەندەفەر. ئەگەر خراش نەبوو، ئەو ھەمزە خۆتان و
بەختتان. مۆدىلى ۱۹۱۷ يە. ھەر ئىستا جەندرمەكان دەنىرم، لالە ھەمزە بى.»
«با بى بى رەسوول بەگ.»

«قوربان؟»

«من يەك راست بۆ ئەنقەرە دەچم، رەسوول بەگ.»
«بچن گەورەم.»

«من ئەمانەم، ئەم كارەساتانەم بەچاوى خۆم دىت. لەوئى ھەمووى
ھەلدە پىژم.»

رەسوولەفەنى بەزۆر و نەخوایشت لە ژىر سميئەو بەزى ھاتى.
«خەبات، تا دوا ھەناسە خەبات. وە نىيە رەسوول بەگ؟»
«خەبات گەورەم.»

رەسوولەفەنى ئەمجارە بەزەكەى رەپ و راست ئاشكرا كرد، قايمقام
ھەستى پى كرد.

«بزەت بە چى دى رەسوول بەگ؟»
«خەبات گەورەم.»

«نانا رەسوول بەگ، پىاو نابى كۆل بەدا. خەبات، رەسوول بەگ، تا دوا
ھەناسە خەبات.»

زۆرى نەخايدان لالە ھەمزە ھات. شوقىرىكى بەتەمەن بوو، دەست و پل و

جل و بهرگی رۆناوی بوو، گوئی:

«فهرموو گهورم، به لām ئەو هوش بزانه ئەمانەم لای دەبن به دژمن.»
رەسوولەفەنی هەلی دای:

«لالە هەمزە مەترسە، خەمت نەبی. ئەمن چارەسەری دەکەم، مەترسە، من دەمێنمەوه، هەر لێرەم. دەلێم من لالە هەمزەم نارد. ئەمن خۆم بریکارم. بریکاری بەگم، تا قایمقامی تازە دێ هەر خۆم حەساوم.»

«کەفاله تێم دەکەیت؟»

«دەیکەم، دەیکەم.»

وهدەرکەوتن.

له سەرسامییا چاوی هیندەوی ژیر پیاڵەیی کرابوووه. زەنەک و زۆنگاوی سازلیدەرە، عوسمان وای وایلی، پێشکە و مێشووڵەیی هەر ئاسایی. چۆن، چۆن دەبی؟

وهک له خەوراچووپی واپوو. هەندێ جار بەخۆیدا دەهاتەوه، توورە دەبوو، هەڵدەچوو و بەخۆی دەگوت،

«خۆم دەزانم چیمان بەسەر دینم، خۆم دەزانم.»

له پاش نەختی دیسان دەشلەژا. وهک بە دەم خەوهوه. برۆا، حالی شیرپێو دەبوو. دەپەشوکا.

چەند کەسی بەمەراقەرە له پێش دایەرە خربوو بوونەوه. چەند لادیییەکی روو تال و ترش، گەرما پیاوی هەڵدەقچاند.

بەردەستەکان جانتا و مانتا و نوین و قەرەوێڵەیی سەفەرییان له ئۆتۆمبیلە بۆر بارکرد. ئۆتۆمبیل وەکارخرابوو، هەموو ئازای لەشی دەهەژا. هیچ لایەکی بەسای نەما بووهوه. ئاسنە ژەنگاوییهکانی سەرلەبەر زەق و زۆپ بەدەرەوه بوون. یەکی له لایتەکانی نەما بوو، ئەوی دیکەشیان له جیدی خۆی هەڵکەندرابوو و شۆر بۆبووهوه و تەکەتەکی بوو. تەنتەکانی ونجری ونجری بووبوون، له ناو تۆز و خۆلدا بوون. رۆناوی بوون، نەبی بەهەله، مۆدیلی ۱۹۱۷ نەبوو، هی ۱۹۲۰ بوو.

قایمقام پاش ئەوہی لەگەڵ ڕەسوولەفەنی و کار بە دەستان و بەر دەستان و چەند گوندییەک، کە لەوێ ڕاوەستابوون تۆقەیی کرد، سەری خوار کردبوو، بێ ئەوہی ئاوی لە هیچ لایەک بەداتەو، چوو لە تەک لالە ھەمزەوہ سواریبوو. مۆتۆر بەگەرگەر بەکارکەوت. ئۆتۆمبیل ھەرکەتی کرد. کاتی بەناوەندی بازاردا تێ پەڕین دوکانداران ھەموو لە پێش دەرکە وەستان سەیریان کرد. چەلتوو کچینەکان لە پێش قاوەخانەکەیی تۆفیق خربوو بوونەو، ئەوانیش ھەموو بەیەک دەم قاقا بە قایمقام پیکەنین.

مورتەزا ئاغا بەدەنگی بەرز:

«بیبیلەیی چاوم بخۆ قایمقامەکەم.»

قایمقام ئاوی دایەو، تەماشای کرد چەلتوو کچینەکان ھەموو پێی پێ دەکەن. سەرپرەدەکە قەرەباڵغییەکی لە کێش بەدەری لێ خری بوو بوو، لالە ھەمزە لە مەسەلەکە گەیشت. ئۆتۆمبیلەکەیی پرتا و کرد. ھەرکە گەیشتە سەر پرەدەکە بۆ ناو قەرەباڵغییەکە، بوو بەتەق و ھۆر. قایمقام بەخۆھاتەو، ئاوی پێکی راست و چەپی خۆی دایەو، روانی گەلەیی مەندال و تووال، ھەر یەکە تەنەکەییەکی بەدەستەو ھێ تەق و ھۆر لە تەنەکە دەدەن.

مورتەزا ئاغا، کە لە پێش قاوەخانەکەیی تۆفیقەوہ گوییی لە تەق و ھۆری تەنەکە بوو، دەبیشیراند:

«بیبیلەیی چاومی دەرخوارد دەدەم قایمقامەکەم، ببینن چۆنم بەرێ کرد. بەسەد و پەنجا تەنەکەیی ریکەوہ. گۆندێرن چ تەق و ھۆر و ھەرا و زەنایەکە.» ئۆتۆمبیل قەیرێ بوو دەر باز بوو، کەچی تەنەکە ھەر نەدەبڕایەوہ. تەق و ھۆر لە گوییی قایمقام ھەرا دەزینگایەوہ.

لە لالە ھەمزەیی پرسیی:

«ئەری ئەو تەق و ھۆر و ھەرا و ھەنگامەیی چ بوو؟»

لالە ھەمزە بە بزەوہ:

«خو حافیزییان لێ کردی، لێرە باوہ، ھەموو فەرمانرەوایی بەم جۆرە بەرێ دەکری.» قایمقام لە کارەکە گەیشت. ئازاریکی ژەھراوییی لە دل نیشت. کەواتا

ته‌واو. سه‌ری به‌سه‌ر سینگی‌دا شو‌ر بووه‌وه.

رینگا له پاومانی سازلیده‌روهه دهرؤیشت. یه‌کی به‌بانگه‌واز و هه‌له‌داوان به‌رهو رینگا‌که تاوی د‌دا، به‌دهم سه‌ره‌نگرئ و هه‌لسوکه‌وته‌وه به‌راکردن ملی د‌نا. قایمقام دلئ داخوریا. ئازاره ژه‌هراوییه‌که‌ی دلئ به‌جاری پ‌زه‌ی لئ بری‌بوو. داویکی تازه‌یان بؤ نه‌نابیته‌وه.

کابرا به‌هه‌لداوان هیشتا، ئه‌وان تئ نه‌په‌ری‌بوون گه‌یشته سه‌ر رینگا له چه‌قی رینگا‌که ره‌ق راوه‌ستا. به‌دهستی به‌باسکی ئیشاره‌تی ده‌کرد. ئۆتۆمبیله‌که نزیک بووه‌وه کابرا له چه‌قی رینگا‌که‌دا وه‌ک میخ چه‌قی‌بوو. لاله هه‌مزه پتی به‌ بریک‌دا نه‌نابایه کابرای پان و پلیش ده‌کرده‌وه. ئۆتۆمبیله‌که وه‌ستا و نه‌وه‌ستا کابرا به‌رهو لای قایمقام تاوی دا. پ‌ری دایه ده‌ستی. هه‌ناسه‌بریکتی بوو، ئاره‌قه‌ی شین و مؤزی د‌ردابوو. ته‌رایی له پشتییه‌وه د‌رچوو‌بوو. له پشتیینه‌ی به‌ره‌خواریش قورای بوو، دم و چاوی ره‌ش هه‌لگه‌رابوو. ئاره‌قه زه‌نگول زه‌نگول به‌هه‌نییه‌دا رینچکه‌ی به‌ستبوو.

رووبه‌رووی یه‌ک بوون، کابرا به‌دلئکی پر له سو‌ز و خو‌شه‌ویستییه‌وه له قایمقامی د‌روانی. دۆستانه بزهی هات‌بووی و ده‌گرژییه‌وه. سمیله شو‌ره له‌به‌ره‌تاو هه‌لق‌راوه‌که‌ی ته‌ته‌له‌ی ده‌کرد. به‌که‌سه‌ر و تالییه‌وه:

«به‌سه‌ر سه‌رم هاتی، ئۆغرت خیر بی و خوا ده‌ستی به‌پیلته‌وه بی قایمقام.»

قایمقام هیچی نه‌گوت. چاوی پ‌ریوو له فرمی‌سک. گه‌رووی گیرا. کابرا ده‌نگوت هه‌ر ویستا‌که پ‌شووی ده‌وه‌ستی. سینگی به‌رز د‌ه‌بووه‌وه و نه‌وی د‌ه‌بووه‌وه. پ‌شووی به‌جاری سوار بوویوو.

لاله هه‌مزه پتی به‌ بانزیندا نا. کابرا له ناوه‌ندی رینگا‌که‌دا له نیو‌گه‌واله هه‌ورئکی تۆزدا به‌جئ ما. ها له پاش چه‌ند گ‌رئ گه‌رووی خا‌بووه‌وه. بزیه‌کی هاتی و گوتی «هه‌مه‌ه‌لی، هه‌مه‌ه‌لی، هه‌مه‌ه‌لی، هه‌مه‌ه‌لی...»

بزهی ده‌هاتی

له پاشان ده‌ستی به‌فیتوو‌ک‌یشان کرد. ئه‌مه پارچه‌یه‌ک بوو له سینفۆنیای نۆیه‌م، که جاران هه‌میشه به‌سه‌ر لئوه‌وه بوو و له میژبوو له بیری چوو‌بووه‌وه

فهره‌نگۆک

بى يه‌غبال: بى ئىقبال، بى به‌خت.

پ

پاومان: داوین.
 پرینگانه‌وه: سله‌مینه‌وه.
 پووشى: پووشین، سه‌رپۆش.
 په‌ژیوان: په‌شیمان.
 په‌یکردن: ته‌یکردن.
 پتت: گری، بلتسه.
 پیتۆل: شاره‌زا.
 پیتشکه: مپشوو له، په‌خشه.
 پیتوار: شاراوه، نه‌دیو.
 پتوه: به‌ولاوه.
 پتوه‌هاتن: وه‌دووکه‌وتن، متابعه.

ت

ته‌کوزى: ریکوپیکى.
 ته‌نى: دۆرنج، ره‌شیی دیوار.
 ته‌هى دل: ناخى دل.
 ته‌یار: ئاماده.
 تیروو: ته‌روو، ده‌وه‌نیکى بۆن خۆشه،
 بۆنیکى خه‌ستى هه‌یه.
 تیرۆهاتن: گه‌له‌کۆمه‌ لیکردن،
 تیرووکان.

ئ

ئامال... : مه‌يله‌و...
 ئاوا: شتیه. به‌و ئاوايه، به‌و شتیه‌یه
 ئاهۆ: په‌تا، درم.
 ئه‌وقات: دادیار (محامى).
 ئینکه‌به‌رى: سه‌رکیشى و مملانى.

ب

باتوو: گون.
 بریکارى: جینشینی.
 بزاون: بزوتنه‌وه، بزفت، بزوتن.
 بزگور: شپه‌وپره.
 بنیس: له‌رو لاواز.
 بوونه‌هر: کائن، مخلوقات.
 به‌به‌زه: به‌زه‌یى هاتوووه.
 به‌دهو: جوان.
 به‌دهوکارى: ئیبداع.
 به‌راداندان: سپاردن بۆ کردن.
 به‌رک: باخه‌ل.
 به‌زیگ: به‌ویل.
 به‌سه‌ر راگه‌بیشن: فه‌رمانه‌ه‌وايى.
 به‌هى: پرسه، سه‌رخۆشى لیکردن.
 بى ئاوه‌ن: نه‌ئاوژیاو، نه‌قام.
 بى ئه‌نوا: بى نه‌وا، هه‌ژار.

تیریز: ئه و تیشکهی رۆژ که له ده لاقه و
درزی دیواره وه دیته ژووری.
تیزکردن: گالته پیکردن.
تیل: ته له فۆن.

ج

جگ: قاپ.
جۆخین: خه مان.
جووتگی: خاوهن جووت و گا.
جهوه: جۆگه.

چ

چاشت: خۆراکی قاوه لتی.
چاونه زێر: رژد، چا و به ره و ژێر.

خ

خده: خدی، عادهت.
خرا: خراپ.
خواست: ههست.
خۆنه بان کردن: خۆ بواردن، خۆ بی
ناگا کردن.

خه فه تخان: که سی وه ک خانی لی
هاتی بی خه فهت، ئه وهنده ی زۆر
هه بی. دووریش نییه له (خه فهت
ناخن) وه هاتی بی.

د

دار به له ک: مێکووک.
داغان: په رش و بلاو.
داله وره: ماستا و کردن، تملق.
داو: تال.

درکه کونار: درکیکی تیژی درێژه

له سه ر دیوار دایده نین بۆ ریتگرتن
له پتوی و چه قه ل و شتی وا، له
بری زیریسکه.
دروو: درک.

دزیو: ناشیرین.
دمگۆ: واته وات (شائعه).
دۆز: ئامانج، پتیرۆ (نظام).
دۆژ: دۆزه خ.
دۆسیه: فایل.
دوند: لووتکه.
دونگه: سوۆسه.

دووکیش: دووکه لکیش، لوه له ی زۆیا بۆ
سه ربان.
دهسته وهاره: کۆمه له شتی که
له سه ره به ک بخرینه سه رده ست.

ده ولات: ده گلۆفت.
دینامیکی: بزیتو.

ر

راسیان: راپه رین.
ریمین: بزوه، ره واج.
ره که ما: ریشه.
ره فیسک: ره فیسکه.
ریشاژۆ: ئه و ره که ی له بنبه ر کردن
نه بی و هه مو سانی هه لداته وه،
ئه سلله که ی (ریشه ئاژۆ) یه.
ریوه له: له ر و لاواز.

ز

زا و زاتوول: قه وم و قه بیله.
زۆیا و زۆپ: زه قا و زه ق.

زۆربا: كەلگە.
زەندۇل: قەلەش.
زەنەك: زەلكاۋ.

ژ

ژىھاتىيى: لىھاتوۋىيى.

س

ساپىن: يارىيەكى مىنالانە، بە بەردىكى
پان ئەكرى.
ساركدنەۋە: ساردكدنەۋە.
سارە: سىبەينى.
سپە: سەگ.
سلۆك: ترسنۆك، ئەۋەي بىلەمىتەۋە،
سرک.
سۆنگە: ھۆ، سىب.
سەرەنگى: ساتمە، نووچ.
سەي سەي: سەير سەير.
سىۋەرۆ: سىپەرۆ.
سىۋى: ھەتيو.

ش

شاكىر: شاخ.
شەلەل: خىنكاۋ، غەرق.
شەنگلە: خۇئامادەكدن.
شىردراۋە: شارراۋە.
شىف: پىۋانى كارىدەست.
شىۋ: خۇراكى ئىۋاران.

ف

فراژىيون: گەشەكدن.

فراۋىن: نىۋەرۆژە، خۇراكى نىۋەرۋان.
فركدن: ھەلقوراندن.

ق

قلچ: قەلاس.
قىرپاچ: جۆرە داردەستىكى ۋەك
باستۆنە.

ك

كالپتۆز: قەلەم تۆز.
كەين: دەرمانىكە، چاران بەشىۋەي
دانە (حەب) ۋ ئاۋ (شروب)
بەنەخۇش دەدرا.
كوتك: گەلا كوتك.
كۆكدنەۋە: سلكدنەۋە.
كوور: قوول.
كەبەنگ: چەترى سەرپىشى دوۋكان.
كەشەنگ: ماندوو.
كەمايەسى: كەمايەتى.
كەشىش ۋەجاغى: پەترياركى.

گ

گاۋخان: پىۋانەي نىۋان چوار ھىلى
چوارخىشتەكىي جۋوتكدن، لە
جياتىي (دۆنم) بەكارھىتراۋە.
گران: شۆريا.
گرۆ: كۆمەل.
گزارە لىكىشان: گەزارە لىكىشان،
دەم لى درىژكدن بەمەبەستى
ئابروۋىردن.
گورى: پىست گورواۋ، (ضحية)،

به گوریت بم.. به قورباننت بم.
گورران: خولقان، دروستبوون.
گوین: جوړ.
گه مار: گلاو.
گه می: پاپوړ.

نهینوک: ناوینه.
نیکه رانی: خه مباری.

و

وشیکردن: گولنچنی کردن.
ویژینگ: وهنوز.

ل

لات: لهت، پارچه، پارچه زهوی.
لووزهو: ته بیار.
له وهند: کومه له خه لکیکی نازاو چه ک
به دهست بوون.
له هه ژمه تان: له هه بیه تا.
لیپران: بریاردان.

ه

هوپراکیش: هاوارکهر و هیاتف لیدر.
هه ژدهر هه ژدهر: هه ژده هه ژده، یه ک
له دوا ی یه ک، په پیتا په پیتا. به نووکی
سه ره به پیداخیش ده لین.
هه لپلان: هم دیوو نه ویدیو کردن.
هه نده ران: دهره وه، بیگانه.
هه نگامه: کینایه یه له روژی حه شر،
نه ویش هه ره به کینایه به کار دئ.
هه نیه: ناوچاوان.
هه ویا: هیوا.
هه ی چیپ هه ی چیپ: چیپریه و،
چیپریه و (وته ی کاتی پیک هه لدان).
هیچک: گه می سه رگوریس.

م

ماک: بنه چه، ریشه.
مامزه: له (مهمازی) عه ره بی.
متهق: نقه، ورته.
مجیز: مه جان، میزاج.
مشه خور: مفته خور، میمل، (طفیلی).
مه لی: تومه ز.

ن

ناگوزووری: ناچاری، بیده سه لاتی.
نوینژهن: سه ره له نوین.
نه کاره: ته مه ل و کار لینه هاتوو.

هیزا: پله و پایه.
هیس: ره شیی دیوار.
هیسکان: نیسکان.
هیم: بنیچه.

